

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. listopadu 2013

o státní podpoře SA.16237 (C58/02) (ex N118/02) poskytnuté Francií ve prospěch společnosti SNCM

(oznámeno pod číslem C(2013) 7066)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/882/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 ⁽¹⁾ odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s těmito články ⁽²⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

1. Dne 18. února 2002 oznámila Francie Komisi plán podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti Sociétés Nationales Maritimes Corse-Méditerranée (dále jen „SNCM“), který byl doplněn dne 3. července 2002 ⁽³⁾. Tento plán restrukturalizace následoval po oznámení francouzských orgánů ze dne 20. prosince 2001 o poskytnutí finanční zálohy společností Compagnie Générale Maritime (dále jen „CGMF“) ⁽⁴⁾ společnosti SNCM ve výši 22,5 milionu EUR jakožto podpory na záchranu. Rozhodnutím ze dne 17. července 2002 ⁽⁵⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2002“) Komise schválila podporu na záchranu ve prospěch společnosti SNCM v rámci předběžného vyšetřovacího řízení týkajícího se podpor podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Oznámená podpora na restrukturalizaci spočívala v navýšení kapitálu SNCM společností CGMF ve výši 76 milionů EUR.

⁽¹⁾ S účinkem od 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“). Články 81 a 82 Smlouvy o ES a články 101 a 102 SFEU jsou ve své podstatě identické. Pro účely tohoto rozhodnutí se případné odkazy na články 107 a 108 SFEU vykládají jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. SFEU rovněž zavedla některé terminologické změny, jako je nahrazení pojmu „Společenství“ pojmem „Unie“, „společný trh“ pojmem „vnitřní trh“ a „Soud prvního stupně“ pojmem „Tribunál“. Pojmy SFEU se použijí v celém tomto rozhodnutí.

⁽²⁾ Úř. věst. C 303, 13.12.2006, s. 53.

⁽³⁾ Zaevidováno pod číslem TREN A/61846.

⁽⁴⁾ Společnost CGMF je finanční holdingovou společností ve 100 % vlastnictví francouzského státu. Zajišťuje pro něj veškerou námořní dopravu, výstroj a pronajímání plavidel ve Středozemním moři.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 148, 25.6.2003, s. 7.

2. Dopisem ze dne 19. srpna 2002 Komise oznámila francouzským orgánům rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení ⁽⁶⁾ podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁷⁾.
3. Dne 8. října 2002 ⁽⁸⁾ sdělily francouzské orgány Komisi své připomínky k rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 ⁽⁹⁾.
4. Na žádost francouzských orgánů proběhla pracovní jednání s útvary Komise ve dnech 24. října 2002, 3. prosince 2002 a 25. února 2003.
5. V rámci zahájení vyšetřovacího řízení Komise obdržela připomínky od dvou podniků, a to od společnosti *Corsica Ferries France* (dále jen „CFF“) dne 8. ledna 2003 ⁽¹⁰⁾ a od společnosti *STIM d'Orbigny* ze skupiny Stef-TFE (dále jen „STIM“) dne 7. ledna 2003, a také od různých francouzských územních celků dne 18. prosince 2002, 9. a 10. ledna 2003. Dopisy ze dne 13. a 16. ledna a ze dne 5. a 21. února 2003 předala Komise Francii tyto připomínky k vyjádření.
6. Francouzské orgány poskytly Komisi svá vyjádření k připomínkám společností CFF a STIM dne 13. února 2003 ⁽¹¹⁾ a dne 27. května 2003 ⁽¹²⁾.
7. Dne 16. ledna 2003 útvary Komise zaslaly žádost o dodatečné informace, na kterou francouzské orgány odpověděly dne 21. února 2003.
8. V dopise ze dne 10. února 2003 ⁽¹³⁾ předložily francouzské orgány argumenty s cílem prokázat, že plán podpory dodržuje ve všech bodech pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ⁽¹⁴⁾ (dále jen „pokyny z roku 1999“).
9. Na žádost Komise předložily francouzské orgány dne 25. února 2003 ⁽¹⁵⁾ kopii akcionářské dohody, která váže společnost SNCM a společnost STIM.
10. Rozhodnutím 2004/166/ES ⁽¹⁶⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2003“) schválila Komise, za určitých podmínek, poskytnutí podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti SNCM splatnou ve dvou částech. První splátka činila 66 milionů EUR a druhá, v maximální výši 10 milionů EUR, se měla určit v závislosti na čistém výnosu z prodeje aktiv, ke kterému mělo dojít po přijetí rozhodnutí z roku 2003.
11. Dne 13. října 2003 podala společnost CFF u Soudu prvního stupně ES (dále jen „Tribunál“) žalobu na neplatnost rozhodnutí z roku 2003 (věc T-349/03).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 308, 11.12.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1). Jelikož francouzské orgány požádaly dne 11. září 2002 o opravu několika faktických chyb v rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002, Komise přijala dne 27. listopadu 2002 rozhodnutí, kterým změnila rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 (uveřejněné v Úř. věst. C 308, 11.12.2002, s. 29.). Zúčastněné strany byly vyzvány, aby předkládaly své připomínky k návrhu podpory počínaje tímto datem.

⁽⁸⁾ Dne 11. září 2002 francouzské orgány požádaly o prodloužení lhůty k předložení svého vyjádření k rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 a útvary Komise s tímto prodloužením souhlasily dne 17. září 2002.

⁽⁹⁾ Zaevidováno pod číslem SG(2002) A/10050.

⁽¹⁰⁾ Zaevidováno dne 15. ledna 2003 pod číslem DG TREN A/10962.

⁽¹¹⁾ Zaevidováno pod číslem SG(2003) A/1691.

⁽¹²⁾ Zaevidováno pod číslem TREN A/21531.

⁽¹³⁾ Zaevidováno pod číslem SG(2003) A/1546.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽¹⁵⁾ Zaevidováno pod číslem TREN A/21701.

⁽¹⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2004/166/ES ze dne 9. července 2003 o podpoře, kterou Francie hodlá poskytnout na restrukturalizaci společnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Úř. věst. L 61, 27.2.2004, s. 13).

12. Rozhodnutím 2005/36/ES ⁽¹⁷⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2004“) se Komise rozhodla považovat změny požadované Francií v dopise ze dne 23. června 2004, tj. nahrazení plavidla *Aliso* plavidlem *Asco* na seznamu plavidel, která je společnost SNCM oprávněna provozovat na základě rozhodnutí z roku 2003, a prodej plavidla *Aliso* místo plavidla *Asco*, za změny, které nezpochybňují slučitelnost podpory na restrukturalizaci povolené rozhodnutím z roku 2003 s vnitřním trhem.
13. Rozhodnutím ze dne 16. března 2005 (dále jen „rozhodnutí z roku 2005“) ⁽¹⁸⁾ Komise souhlasila s vyplacením druhé části podpory na restrukturalizaci ve výši 3,3 milionů EUR, čímž celková výše povolené podpory na restrukturalizaci dosáhla částky 69,3 milionu EUR.
14. Dne 15. června 2005 zrušil Tribunál rozsudkem ve věci T-349/03 ⁽¹⁹⁾ rozhodnutí z roku 2003 z důvodu chybného posouzení minimální výše podpory.
15. Dne 25. října 2005 ⁽²⁰⁾ předaly francouzské orgány Komisi informace o vývoji finanční situace společnosti od oznámení plánu podpory na restrukturalizaci ze dne 18. února 2002.
16. Dne 17. listopadu 2005 ⁽²¹⁾ poskytly francouzské orgány podklady o aktualizaci plánu restrukturalizace z roku 2002 a o opětovném vytvoření vlastního kapitálu společnosti SNCM ⁽²²⁾.
17. Dne 15. března 2006 předložily francouzské orgány Komisi souhrnnou zprávu o trhu, obchodní plán (příjmová část) a výhledový účet zisku a ztrát ⁽²³⁾. Další podklady byly předány útvarům Komise dne 28. března 2006 a 7. dubna 2006 ⁽²⁴⁾. V tomto dopise francouzské orgány mimo jiné vyzvaly Komisi, aby vzhledem ke své povaze „vyrovnání za veřejnou službu“ nebyla část podpory na restrukturalizaci z roku 2002, a to především částka ve výši 53,48 milionu EUR, považována za opatření přijaté v rámci restrukturalizačního plánu, ale za částku, která není na základě judikatury ve věci *Altmark* ⁽²⁵⁾ podporou, nebo za samostatné opatření bez spojení s restrukturalizačním plánem podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES.
18. Dne 21. dubna 2006 byl podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků ⁽²⁶⁾ oznámen Komisi návrh spojení, při kterém společnost Veolia Transport (dále jen „VT“) ⁽²⁷⁾ a Butler Capital Partners (dále jen „BCP“) společně převezmou kontrolu nad společností SNCM ⁽²⁸⁾. Komise se rozhodla nevznést proti oznámenému spojení námitky a prohlásila jej rozhodnutím ze dne 29. května 2006 ⁽²⁹⁾ za slučitelné s vnitřním trhem.
19. Dne 21. června 2006 ⁽³⁰⁾ předaly francouzské orgány Komisi vyhlášku ministerstva hospodářství, financí a průmyslu ze dne 26. května 2006, kterou se schvalují finanční operace rozhodnuté společností Société nationale des chemins de fer français (dále jen „SNCF“), a legislativní nařízení č. 2006-606 ze dne 26. května 2006, kterým se společnost SNCM převádí do soukromého sektoru.
20. Informace o pověření veřejnou službou a o podporách sociální povahy při zajišťování dopravní obslužnosti Korsiky byly Komisi předány dne 7. června 2006 ⁽³¹⁾.

⁽¹⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2005/36/ES ze dne 8. září 2004, kterým se mění rozhodnutí 2004/166/ES o podpoře, kterou Francie hodlá poskytnout na restrukturalizaci společnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Úř. věst. L 19, 27.1.2005, s. 70).

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 16, 21.1.2006, s. 20.

⁽¹⁹⁾ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2005, *Corsica Ferries France SAS v. Komise* (T-349/03, Sb. rozh. 2005, s. II-2197).

⁽²⁰⁾ Zaevídováno pod číslem TREN A/27546.

⁽²¹⁾ Zaevídováno pod číslem TREN A/30842.

⁽²²⁾ Dodatečné informace byly předány dopisy ze dne 30. listopadu 2005 (SG(2005) A/10782), 14. prosince 2005 (SG(2005) A/11122) a 30. prosince 2005 (TRENA/10016).

⁽²³⁾ Zaevídováno pod číslem TREN A/16904.

⁽²⁴⁾ Zaevídováno pod číslem TREN A/19105.

⁽²⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans GmbH v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, (280/00, Sb. rozh., s. 7747).

⁽²⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽²⁷⁾ Veolia Transport byla dceřinou společností se 100 % podílem společnosti Veolia Environnement. Pod názvem Connex provozovala služby dopravy cestujících pro veřejné samosprávy (hromadná městská doprava, doprava mezi obcemi a regionální doprava), a spravovala tak silniční a železniční spoje a v menší míře také zajišťovala námořní dopravu.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. C 103, 29.4.2006, s. 28.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. C 148, 24.6.2006, s. 42.

⁽³⁰⁾ Zaevídováno pod číslem TREN A/25295.

⁽³¹⁾ Zaevídováno pod číslem TREN A/24111.

21. Dopisem ze dne 13. září 2006 oznámila Komise francouzským orgánům své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a podle článku 6 nařízení (ES) č. 659/1999 ve věci nových opatření přijatých ve prospěch společnosti SNCM a ve věci plánu restrukturalizace oznámeného v roce 2002 ⁽³²⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2006“).
22. Dne 16. listopadu 2006 zaslala Francie Komisi své připomínky v rámci rozhodnutí z roku 2006 ⁽³³⁾.
23. Protože některé zúčastněné strany požádaly Komisi o prodloužení lhůty pro předložení vlastních připomínek ⁽³⁴⁾, Komise rozhodla poskytnout tuto prodlouženou lhůtu všem zúčastněným stranám ⁽³⁵⁾.
24. Komise obdržela připomínky od společností CFF ⁽³⁶⁾ a STIM ⁽³⁷⁾ a předala je francouzským orgánům dopisem ze dne 20. února 2007. Jistá zúčastněná třetí strana rovněž zaslala své připomínky, které byly také předány francouzským orgánům, ale nakonec je dne 28. května 2008 vzala zpět.
25. Francouzské orgány sdělily své připomínky k vyjádřením zúčastněných stran dne 30. dubna 2007 ⁽³⁸⁾.
26. Dne 20. prosince 2007 podala společnost CFF na společnost SNCM stížnost Komisi kvůli státní podpoře, která doplňuje informace zaslané dne 15. června 2007 a 30. listopadu 2007. Stížnost se týká článku 3 nové smlouvy o pověření veřejnou službou podepsané v červnu roku 2007 mezi korsickou územní samosprávou a seskupením *Compagnie Méridionale de Navigation* – SNCM na období 2007–2013. Podle společnosti CFF by provádění této doložky přineslo společnosti SNCM v roce 2007 nové finanční zdroje ve výši 10 milionů EUR. Kromě toho se má u vyrovnání vyplácenému společnosti SNCM za závazky vyplývající ze zajišťování veřejné služby jednat o státní podporu, která je navíc protiprávní, protože nebyla oznámena Komisi.
27. Komise informovala zúčastněné strany o svém rozhodnutí prodloužit lhůtu pro podání připomínek třetích stran do 14. března 2008.
28. Komise předala dne 26. března 2008 připomínky zúčastněných třetích stran Francii, která zaslala svá vyjádření dne 28. března 2008, 10. dubna 2008 a 28. dubna 2008.
29. Rozhodnutím ze dne 8. července 2008 Komise usoudila, že nová opatření z roku 2006 nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a že se u opatření oznámených v roce 2002 jedná o podpory slučitelné s vnitřním trhem.
30. Dne 11. září 2012 Tribunál toto rozhodnutí částečně zrušil ⁽³⁹⁾. Tribunál usoudil, že závěry Komise ohledně opatření provedených v roce 2006 jsou výsledkem zjevně nesprávného posouzení. Pokud jde o restrukturalizační opatření z roku 2002, Tribunál shledal, že je nutno provést jejich novou analýzu, protože zrušené rozhodnutí vycházelo ze skutečnosti, že opatření z roku 2006 neobsahují žádný prvek podpory.
31. Zrušení se netýká pouze prohlášení o slučitelnosti podpory ve výši 53,48 milionu EUR v podobě příspěvku na vyrovnání za závazky veřejné služby společnosti SNCM za období 1991–2001. Toto rozhodnutí se proto nebude tímto bodem zabývat.

⁽³²⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽³³⁾ Zaevidováno pod číslem TREN/A/37907.

⁽³⁴⁾ Skupina *Stef-TFE* dne 28. prosince 2007 (A/20313) a společnost *Corsica Ferries* dne 27. prosince 2006 (A/20056).

⁽³⁵⁾ Dopisem ze dne 4. ledna 2007 (D 2007 300067) adresovaným skupině *Stef-TFE* a dopisem ze dne 4. ledna 2007 (D 2007 300068) adresovaným skupině *Corsica Ferries*.

⁽³⁶⁾ Dne 11. ledna, 16. ledna a 9. února 2007 a zaevidované pod čísly TREN/A/21142, A/21669 a A/23798.

⁽³⁷⁾ Dne 13. února 2007 a zaevidované pod čísly TREN/A/24473 a TREN/A/23981.

⁽³⁸⁾ Zaevidováno útvary Komise pod číslem TREN/A/30979. Francouzské orgány požádaly o dvě dodatečné jednoměsíční lhůty, jež jim byly poskytnuty, aby nakonec zaslaly své připomínky dopisy ze dne 15. března 2007 a ze dne 19. dubna 2007, které byly zaevidovány pod čísly TREN/A/27002 a A/29928.

⁽³⁹⁾ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2012 ve věci T-565/08, *Corsica Ferries France SAS* (dále jen „rozsudek ze dne 11. září 2012“).

32. Komise tak musí přijmout nové konečné rozhodnutí. Není důvod vyhledávat skutečnosti, k nimž došlo po dnu přijetí zrušeného rozhodnutí. Následkem zrušení musí Komise na jedné straně posoudit, zda některá předmětná opatření odpovídají chování investora v tržním hospodářství, a na straně druhé, pokud posuzovaná opatření představují státní podporu, zda jsou splněny podmínky slučitelnosti stanovené příslušnými pokyny. V souladu s judikaturou Tribunálu⁽⁴⁰⁾ smí Komise u obou přezkumů zohlednit pouze informace, které měla k dispozici v den přijetí zrušeného rozhodnutí, tj. dne 8. července 2008⁽⁴¹⁾.
33. Dne 13. listopadu 2012 došlo k pracovnímu jednání za účasti Komise, francouzských orgánů a zástupců společnosti SNCM.
34. Dopisy ze dne 6. prosince 2012 a 5. února 2013 požádaly francouzské orgány dvakrát, aby se rozhodlo o opětovném zahájení řízení, a to z těchto důvodů: Tribunál tím, že upřesnil kritéria zkoušky informovaného investora v tržním hospodářství, údajně vynesl z hlediska judikatury novátorský rozsudek, čímž je prý nutno zahájit znovu kontradiktorní řízení. Dopisy ze dne 15. ledna a 13. února 2013 Komise tyto žádosti odmítla, když zdůraznila, že řízení může být znovu zahájeno v bodě, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání, a připomněla, že rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2006 nebylo jako takové v žádném ohledu protiprávní. Zároveň ale informovala francouzské orgány, že jí mohou zcela podle vlastního uvážení předkládat doplňující informace pro úvahy a analýzy či jakýkoli dokument, který se jim bude zdát vhodný.
35. Dne 16. května 2013 zaslaly francouzské orgány Komisi informační zprávu.
36. Dopisem ze dne 19. června 2013 požádala společnost SNCM o rozhodnutí o opětovném zahájení formálního vyšetřovacího řízení z podobných důvodů jako francouzské orgány. Komise odmítla tuto žádost dopisem ze dne 10. července 2013. Zároveň ale rovněž informovala společnost SNCM, že jí může zcela podle vlastního uvážení předkládat doplňující informace pro úvahy a analýzy či jakýkoli dokument, který se jí bude zdát vhodný.
37. Dne 27. srpna 2013 zaslala společnost SNCM informační zprávu a novou zprávu o prodeji SNCM.

II. POPIS

2.1. PŘÍJEMCE OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM TOHOTO ROZHODNUTÍ

38. Příjemcem opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí, je společnost SNCM, která zahrnuje několik dceřiných společností v námořním odvětví a která se zabývá námořní přepravou osob, automobilů a nákladních vozidel na trasách mezi kontinentální Francií a Korsikou, Itálií (Sardinie) a zeměmi Maghrebu (Alžírsko a Tunisko).
39. Společnost SNCM je akciovou společností, která vznikla v roce 1969 spojením společností Compagnie générale transatlantique a Compagnie de navigation mixte, jež byly obě založeny v roce 1850. Svůj původní název Compagnie générale transmediterranéenne si změnila v roce 1976 na Société nationale maritime Corse-Méditerranée poté, co železniční společnost Société nationale des chemins de fer (SNCF) získala podíl v jejím kapitálu. Francouzská vláda si totiž tuto společnost vybrala pro zajištění zásady územní návaznosti s Korsikou, to znamená vyrovnání sazeb za námořní dopravu s cenami společnosti SNCF pro železniční dopravu, na základě úmluvy uzavřené dne 31. března 1976 na dvacet pět let. Společnost Compagnie générale transatlantique byla již předtím pověřena francouzskou vládou zajištěním dopravní obslužnosti Korsiky na základě dřívější smlouvy uzavřené dne 23. prosince 1948.
40. V okamžiku oznámení navýšení kapitálu v roce 2002 vlastnila společnost SNCF 20 % podílů a společnost CGMF 80 % podílů v kapitálu společnosti SNCM. Po otevření kapitálu společnosti SNCM dne 30. května 2006 (viz bod 18 tohoto rozhodnutí) patří společnosti BCP, respektive VT 38 % a 28 % kapitálu společnosti SNCM, přičemž společnost CGMF zůstává podílníkem ve výši 25 % (9 % kapitálu je vyhrazeno zaměstnancům).

⁽⁴⁰⁾ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2008, *Alitalia v. Komise* (T-301/01, Sb. rozh. 2008, s. II-01753), a zejména bod 137 a bod 146.

⁽⁴¹⁾ Viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 5. června 2012, *EDF v. Komise* (C-124/10 P), body 83 až 85 a body 104 až 105, pokud jde o skutečnosti, které je nutno zohlednit pro rozhodnutí, zda se stát choval jako informovaný soukromý investor v tržním hospodářství.

41. V roce 2008 byly hlavními dceřinými společnostmi SNCM společnosti *Compagnie Méridionale de Navigation* (dále jen „CMN“) ⁽⁴²⁾, *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) ⁽⁴³⁾, *Aliso Voyage* ⁽⁴⁴⁾, *Sud-Cargos* ⁽⁴⁵⁾, *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (SARA) ⁽⁴⁶⁾, *Ferrytour* ⁽⁴⁷⁾ a *Les Comptoirs du Sud* ⁽⁴⁸⁾.
42. Po prodeji vysokorychlostních plavidel *Aliso* v září 2004 a *Asco* ⁽⁴⁹⁾ v květnu 2005 se flotila společnosti SNCM skládá z deseti lodí (pět trajektových lodí s přepravou automobilů ⁽⁵⁰⁾, čtyři víceúčelová plavidla (přeprava nákladu a pasažérů) ⁽⁵¹⁾ a jedno vysokorychlostní plavidlo (NGV), jež vyplouvá převážně z Nice ⁽⁵²⁾), z nichž sedm přímo vlastní ⁽⁵³⁾.
43. Pro úplnost je nutno připomenout, že pravidelná námořní přeprava mezi přístavy kontinentální Francie a Korsiky byla od roku 1948 zajišťována v rámci veřejné služby, pro kterou společnosti SNCM a CMN byly v letech 1976 až 2001 koncesionáři na základě rámcové úmluvy uzavřené původně na dvacet pět let. V souladu s platnými předpisy Společenství ⁽⁵⁴⁾ a na základě evropského nabídkového řízení ⁽⁵⁵⁾ vyhlášeného korsickými samosprávnými orgány ⁽⁵⁶⁾ získaly společnosti SNCM a CMN společně pověření veřejnou službou (dále jen „DSP“) pro dopravní obsluhu Korsiky z Marseille oproti finančnímu vyrovnání, a to na období 2002–2006.
44. Jelikož platnost pověření veřejnou službou končila koncem roku 2006, stala se výše uvedená námořní veřejná služba předmětem nového nabídkového řízení vyhlášeného na celoevropské úrovni ⁽⁵⁷⁾ a pověření bylo uděleno seskupení SNCM-CMN na období od 1. května 2007 do 31. prosince 2013 s roční dotací přibližně 100 milionů EUR.
45. Souběžně mají všichni provozovatelé zajišťující přepravu na ostrov z Toulonu a z Nice stanovenou četnost spojení. Na těchto spojeních jsou obyvatelé Korsiky a také ostatní kategorie cestujících od roku 2002 až do roku 2013 příjemci sociálních podpor zavedených na základě rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2002 ⁽⁵⁸⁾ a 24. dubna 2007 ⁽⁵⁹⁾.

2.2. KONKURENČNÍ PROSTŘEDÍ

46. Společnost SNCM vyvíjí činnost převážně ve dvou odlišných oblastech, a to v oblasti přepravy cestujících a v oblasti přepravy zboží. Zajišťuje dopravní spojení na jedné straně z Francie na Korsiku a do Maghrebu a na druhé straně okrajově do Itálie a Španělska.

⁽⁴²⁾ Společnost SNCM má přímý nemajoritní podíl ve společnosti CMN ve výši 45 % a nepřímý nemajoritní podíl přes společnost *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) ve výši 24,1 %. Skutečná kontrola byla v roce 1992 svěřena skupině *Stef-TFE* prostřednictvím jejího podílu ve výši 49 % ve společnosti *Compagnie Méridionale de Participations* (CMP). Společnosti SNCM a CMN byly partnery v rámci pověření veřejnou službou (DSP) v období 2001–2006 a získaly společně novou smlouvu o pověření veřejnou službou pro období 2007–2012/2013.

⁽⁴³⁾ Společnost CGTH je holdingovou společností vlastněnou ze 100 % společnostmi SNCM.

⁽⁴⁴⁾ *Aliso Voyage* je vlastním distribučním kanálem společnosti SNCM. Tvoří ji 17 poboček rozmístěných po celé Francii. Tato společnost má na starost prodej jízdenek pro námořní dopravu a zajišťuje 49,9 % prodeje lístků společnosti SNCM.

⁽⁴⁵⁾ V době přijetí rozhodnutí z roku 2003 vlastnila společnost SNCM paritní podíl s dopravním seskupením Delmas ve francouzské společnosti *Sud-Cargos* specializované na námořní nákladní dopravu do Maroka. Tento podíl byl koncem roku 2005 prodán za částku 3,3 milionu EUR, jak vyplývá z plánu investic z roku 2005, který předložily francouzské orgány dne 28. března 2006.

⁽⁴⁶⁾ Společnost SNCM vlastní 100 % podíl v této společnosti, která zajišťuje zásobování plavidel společnosti SNCM.

⁽⁴⁷⁾ Společnost *Ferrytour* je veřejnou obchodní společností se 100 % podílem SNCM. Předmětem její činnosti je organizování turistických cest. Nabízí námořní přepravu na Korsiku, Sardinii a do Tuniska. Nabízí ale také lety do celé řady destinací. Okrajově do její nabídky patří rovněž krátké výjízdky výletními loděmi a služby podnikatelské turistiky.

⁽⁴⁸⁾ Dceřiná společnost *Les Comptoirs du Sud* byla založena v roce 1996 a společnost SNCM v ní má 100 % podíl. Spravuje všechny prodejny na palubách plavidel.

⁽⁴⁹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 16.

⁽⁵⁰⁾ *Napoléon Bonaparte* (kapacita 2 150 cestujících a 708 vozidel, výkon 43 MW, rychlost 23,8 uzlu), luxusní velkokapacitní trajektová loď; *Danielle Casanova*, nové plavidlo dodané v květnu 2002 (kapacita 2 204 cestujících a 700 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 23,8 uzlu), rovněž luxusní velkokapacitní trajektová loď; *l'Île de Beauté* (kapacita 1 554 cestujících a 520 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 21,5 uzlu), uvedena do provozu v roce 1979 a renovována v letech 1989/1990; *Méditerranée* (kapacita 2 254 cestujících a 800 vozidel, výkon 35,8 MW, rychlost 24 uzlů) a *Corse* (kapacita 2 150 cestujících a 600 vozidel, výkon 27,56 MW, rychlost 23,5 uzlu).

⁽⁵¹⁾ *Paglia Orba* (kapacita 500 cestujících, 2 000 běžných metrů nákladu a 120 vozidel, výkon 19,7 MW, rychlost 19 uzlů); *Monte d'Oro* (kapacita 508 cestujících, 1 615 běžných metrů nákladu a 130 vozidel, výkon 14,8 MW, rychlost 19,5 uzlu); *Monte Cinto* (kapacita 111 cestujících, 1 200 metrů nákladu, výkon 8,8 MW, rychlost 18 uzlů); od května 2003: *Pascal Paoli* (kapacita 594 cestujících, 2 300 běžných metrů nákladu a 130 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 23 uzlů).

⁽⁵²⁾ Vysokorychlostní plavidlo *Liamone* (kapacita 1 116 cestujících a 250 vozidel, výkon 65 MW, rychlost 42 uzlů), které zajišťuje také spojení s Toulonem.

⁽⁵³⁾ Všechna kromě *Danielle Casanova*, *Pascal Paoli* a *Liamone*, která jsou na leasing.

⁽⁵⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (nařízení o kabotáži) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

⁽⁵⁵⁾ Úř. věst. S 2001/10 – 007-005.

⁽⁵⁶⁾ Orgán udělující pověření k povinnostem veřejné služby od roku 1991 na základě francouzského zákona č. 91-428 ze dne 13. května 1991.

⁽⁵⁷⁾ Úř. věst. 2006/S 100-107350.

⁽⁵⁸⁾ Státní podpora N 781/2001 povolená rozhodnutím Komise ze dne 2. července 2002 (Úř. věst. C 186, 6.8.2002, s. 3.).

⁽⁵⁹⁾ Státní podpora N 13/2007 povolená rozhodnutím Komise ze dne 24. dubna 2007, zveřejněném na internetových stránkách Komise: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport_2007.htm

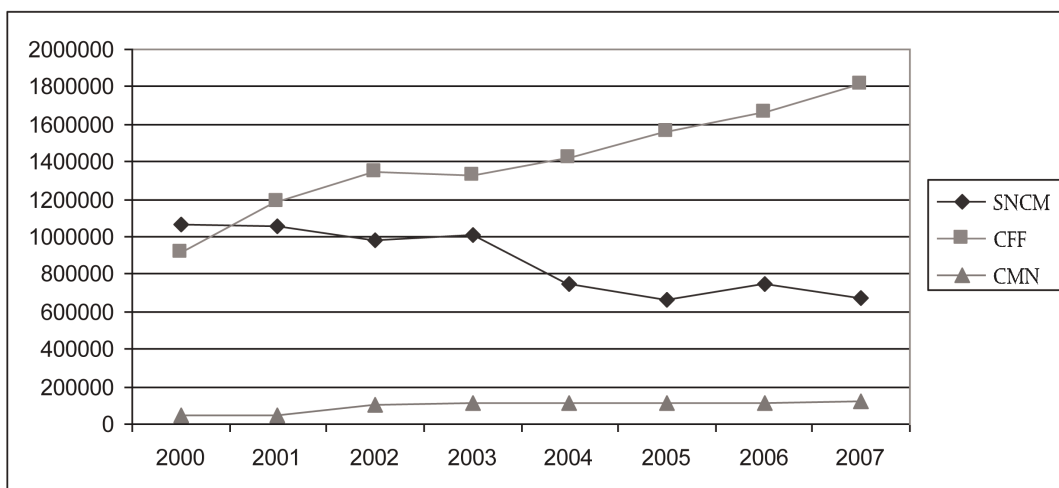
2.2.1. Doprava na Korsiku

2.2.1.1. Přeprava cestujících

47. Přeprava cestujících na Korsiku je výrazně sezónním trhem. Zahrnuje špičky sezónní návštěvnosti, které mohou být až desetkrát větší než počet cestujících v měsících mimo sezónu. To od provozovatelů dopravy vyžaduje, aby vlastnili takovou flotilu lodí, která bude schopna tyto sezónní špičky zvládnout. Poloviny obratu se dosahuje v měsících červenci a srpnu. Mimoto existuje nerovnováha podle směru přepravy, a to i během sezónních špiček: například v červenci jsou plavidla při odjezdu z kontinentálních přístavů plná, zatímco při návratu poloprázdná. Roční průměrné míry obsazení plavidel jsou proto poměrně nízké.
48. Společnost SNCM je tradičním provozovatelem spojení mezi Korsikou a kontinentální Francií. Zhruba platí, že dvě třetiny své činnosti provozuje mezi Marseille a Korsikou v rámci pověření veřejnou službou a zbývající třetinu představují spojení mezi jinými výchozími nebo cílovými místy (Nice-Korsika, Toulon-Korsika, mezinárodní spoje na Sardinii nebo do zemí Maghrebu).
49. Společnost SNCM měla na svoji hlavní činnost dlouhá léta monopol. Od roku 1996 ale musí čelit konkurenci, která se velmi rychle rozvinula. Společnost CFF je tak dnes dominantním subjektem, pokud jde o námořní spojení mezi kontinentální Francií a Korsikou, a její podíl na trhu neustále roste. Ačkoliv na trhu působí teprve od roku 1996, její přeprava cestujících rostla v období 2000 až 2005 každým rokem o 44 % a tento růst pokračuje. V roce 2008 tak téměř [...] (*) % osob cestujících mezi kontinentální Francií a Korsikou po moři zvolilo plavidlo společnosti CFF, zatímco jen [...] (*) % použilo plavidlo společnosti SNCM a zbylých [...] (*) % připadlo na společnost CMN.
50. Postavení, které společnost CFF získala na předmětném trhu od roku 2000, se projevuje také v počtu cestujících přepravených během sezóny mezi Korsikou a kontinentální Francií. Z níže uvedeného diagramu vyplývá, že podíl společnosti CFF na trhu se zvýšil ze 45 % v roce 2000 na 70 % v roce 2007 a podíl společnosti SNCM se ve stejném období klesl z 53 % na 26 %, což představuje rozdíl více než jednoho milionu přepravených cestujících.

Diagram

Počet cestujících přepravených během sezóny (květen až září) mezi kontinentální Francií a Korsikou – sezóny 2000 až 2007

Zdroj: Observatoire régional des transports de la Corse.

51. Dalšími menšími konkurenty společnosti SNCM při dopravě na Korsiku jsou *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), Moby Lines, Happy Lines a TRIS.

(*) Důvěrné informace

52. Od roku 2006 se nabídka společnosti SNCM a její podíl na trhu dopravního spojení s Korsikou snížily: došlo k omezení nabídky míst o 8 % (– 20 % u spojení z Nice a – 3 % u spojení z Marseille).
53. Pokračující snižování tržního podílu ukazuje, že důvěra uživatelů se zpět získává velmi obtížně poté, co byla silně otřesena stávkami a zmatky, které provázely sociální konflikty v letech 2004 a 2005, a to především u příležitosti privatizace společnosti.
54. Trh námořní přepravy cestujících mezi kontinentální Francií a Korsikou rostl od roku 1993 průměrně o 4 % ročně. Tento růst měl pokračovat také v roce 2008 (tedy v období rozhodujícím pro přezkum skutečností), kdy se očekávalo zvýšení o [...] (*) %, a v následujících letech měl být mírnější. Přesto se nezdá, že by se nové subjekty snažily na tento trh proniknout. Do veřejné soutěže vyhlášené Korsickým dopravním úřadem (Office des Transports de Corse) o pověření veřejnou službou na období 2007–2013 pro námořní dopravu do určitých přístavů na Korsice se kromě společností CFF a SNCM-CMN nepřihlásil žádný další uchazeč, a to i přesto, že bylo možné ucházet se pouze o určité dopravní trasy.
55. Pokud jde o hlavního konkurenta společnosti SNCM, tak společnost CFF mezi lety 1999 a 2007 zvýšila výrazně svou nabídku míst z 500 000 na 4,5 milionu (z toho o 30 % jen v roce 2007 v porovnání s rokem 2006), což jí umožnilo zvýšit počet přepravených cestujících (z 1,3 milionu v roce 2005 na 1,6 milionu v roce 2007) a svůj podíl na trhu. Tato obchodní politika se ale projevuje strukturálně nižší mírou obsazenosti u CFF než u SNCM s rozdílem deseti procentních bodů v roce 2007. U společnosti SNCM dosahovala průměrná míra obsazenosti v roce 2007 48 %, což je u trhu s takovými sezónními výkyvy běžné (viz výše).

2.2.1.2. Nákladní doprava

56. Pokud jde o nákladní dopravu, byl v roce 2005 podíl společnosti SNCM na trhu na trase mezi Marseille či Toulonem a Korsikou přibližně 45 %.
57. Pokud jde o dopravu obecného zboží (bez doprovodu), nacházejí se společnosti SNCM a CMN *de facto* v téměř monopolním postavení. V rámci smlouvy o pověření veřejnou službou zajišťují obě společnosti v častých intervalech přepravu zboží z Marseille do všech přístavů na Korsice.
58. Pokud jde o doprovázené přívěsy nakládané na trajekty, což představuje celkově 24 % přepravy zboží měřené v běžných metrech, existuje mezi všemi přepravci cestujících hospodářská soutěž. Společnosti SNCM a CMN zajišťují většinu této přepravy doprovázeného zboží. Ostatní provozovatelé, a to především společnost CFF, mají 10 % podíl, což představuje 2 % celkového trhu.
59. Pokud jde o doprovázené vozidlové soupravy ⁽⁶⁰⁾ nakládané na trajekty (přibližně 24 % přepravy obecného zboží v roce 2003), mají společnosti SNCM a CMN také většinový podíl na dotčeném trhu. Ovšem od roku 2002 rozšířila společnost CFF svou nabídku a získala přibližně 15 % podílu na trhu.

2.2.2. Doprava do zemí Maghrebu

60. Tunisko a Alžírsko představují důležitý trh s přibližně 5 miliony cestujících, přičemž převládá letecká přeprava. V těchto souvislostech zajišťuje námořní přeprava přibližně 15 % přesunů. Zatímco Alžírsko představuje významný námořní trh s řádově 560 000 cestujících, je Tunisko s řádově 250 000 cestujících trhem méně významným.
61. Trh námořní dopravy mezi Francií a zeměmi Maghrebu vykazoval v období mezi roky 2001 a 2005 trvalý růst, a to řádově o 13 %. Vzhledem k výhledům růstu turistiky do této oblasti se očekávalo (v období rozhodujícím pro přezkum skutečností), že námořní doprava zaznamená okolo roku 2010 roční míru růstu řádově o 4 %.
62. V Alžírsku zaujímá společnost SNCM druhé místo na trhu za alžírským veřejným podnikem *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV). V roce 2005 vzrostl podíl společnosti SNCM na trhu z 24 % (2001) na 35 %.

⁽⁶⁰⁾ Řidič provází celou soupravu cesty po moři. V některých případech jeden řidič soupravu nalodí a jiný ji v cíli cesty vylodí. To je evidováno jako doprovázená přeprava na rozdíl od přepravy typu ro-ro, kdy je převážen pouze přívěs bez tahače.

63. Na trhu dopravy do Tuniska je společnost SNCM na druhém místě za společností *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN). Ačkoli společnost SNCM ztratila od roku 2001 podíl na trhu ve prospěch společnosti CTN, když její podíl klesl ze 44 % na 39 % v roce 2004, v roce 2005 došlo k určitému zlepšení (40 %).

2.3. POPIS OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM TOHOTO ROZHODNUTÍ

2.3.1. Navýšení kapitálu společnosti SNCM v roce 2002

64. Po rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 o schválení podpory na záchranu ve prospěch společnosti SNCM⁽⁶¹⁾ oznámily francouzské orgány Komisi dne 18. února 2002 plán podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti SNCM. Opatření spočívalo v navýšení kapitálu společnosti SNCM *prostřednictvím* mateřské společnosti CGMF, a to ve výši 76 milionů EUR, přičemž 46 milionů EUR mělo být poskytnuto na náklady spojené s restrukturalizací⁽⁶²⁾. Navýšení kapitálu mělo za cíl zvýšit vlastní finanční prostředky společnosti SNCM z 30 milionů na 106 milionů EUR.
65. V souladu s hlavními pokyny z roku 1999 předložily francouzské orgány Komisi plán restrukturalizace⁽⁶³⁾ společnosti SNCM v pěti bodech:
- i) snížení počtu plaveb a reorganizace plavidel mezi různými spoji (snížení počtu spojů na Korsiku a posílení přepravy do zemí Maghrebu). Plán restrukturalizace počítal se snížením počtu plaveb z 4 138 (3 835 pro SNCM a 303 pro její dceřinou společnost Corsica Marittima) na 3 410 v roce 2003 s následujícími změnami v přepravě:
 - změna námořních spojení mezi Marseille a Korsikou podle zadávacích podmínek smlouvy o veřejné službě na období 2001–2006;
 - téměř úplné zrušení spojů mezi Toulonem a Korsikou;
 - omezení spojů mezi Nice a Korsikou;
 - zrušení linky mezi Livornem a Bastií provozované s vyhrazeným vybavením – skutečně zrušena v roce 2003;
 - posílení přepravy do Alžírsko a Tuniska plavidly „Méditerranée“, „Ile de Beauté“ a „Corse“ a pozastavení spojení mezi Janovem a Tunisem.
 - ii) snížení počtu plavidel o čtyři lodě, což mělo přinést 21 milionů EUR v hotovosti;
 - iii) prodej části nemovitého majetku;
 - iv) snížení počtu zaměstnanců⁽⁶⁴⁾ o přibližně 12 %, což ve spojení s rozumnou mzdovou politikou mělo snížit náklady na lodní personál z 61,8 milionu EUR v roce 2001 na průměrně 54,8 milionu EUR v letech 2003 až 2006 a pozemní náklady z 50,3 milionu EUR v roce 2001 na 45,8 milionu EUR ve stejném období;
 - v) zrušení dvou z dceřiných společností, a to společností *Compagnie Maritime Toulonnaise* a *Corsica Marittima*, jejichž zbývající činnosti měla převzít společnost SNCM.
66. Po připomínkách Komise uvedených v jejím rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 francouzské orgány popsaly v dopise ze dne 31. ledna 2003 vylepšení plánu restrukturalizace v následujících bodech:
- závazky a upřesnění v oblasti mzdové politiky;

⁽⁶¹⁾ Viz poznámka pod čarou 5.

⁽⁶²⁾ Podrobné rozdělení této částky bylo následující: 20,4 milionu EUR na restrukturalizační plán jako takový, 1,8 milionu EUR na náklady na odstrojení prodávaných plavidel, 14,8 milionu EUR na snížení hodnoty plavidla *Liamone* a 9 milionů EUR na náklady na reorganizaci přepravy do zemí Maghrebu.

⁽⁶³⁾ Tento plán byl schválen správní radou společnosti SNCM dne 17. prosince 2001.

⁽⁶⁴⁾ Snížení počtu zaměstnanců mělo proběhnout formou přirozených nebo předčasných odchodů na základě věku (předčasné ukončení pracovní činnosti), volna kvůli pracovní mobilitě a neprodloužení smluv na dobu určitou. Pro společnost SNCM to mělo přesto představovat náklady ve výši 20,4 milionu EUR.

— plán snížení nákladů u zprostředkovatelských nákupů;

— závazek, že společnost SNCM nevyvolá cenovou válku se svými konkurenty v dopravě na Korsiku.

67. Ohledně posledního bodu francouzské orgány upřesňují, že společnost „SNCM se k tomu zavazuje bez výhrad, protože vyvolání cenové války z jejího podnětu by nebylo v souladu ani s jejími strategickými záměry, ani s jejím zájmem, protože by vedlo ke snížení jejich příjmů, a ani s jejími obvyklými pracovními postupy a s jejím know-how“.
68. Ve svém plánu restrukturalizace francouzské orgány předložily Komisi podrobnou tabulku finančních výhledů na období 2002–2007 založených na středních předpokladech pro celou řadu proměnných ⁽⁶⁵⁾. Finanční výhledy mimo jiné vykazují návrat ke kladným běžným výsledkům hospodaření počínaje rokem 2003.

Tabulka 1

Finanční tabulka pro období 2002–2007

v milionech EUR	2000 Skuteč- nost	2001 Skuteč.	2002 Plán	2002 Skuteč.	2003 Plán	2004 Plán	2005 Plán	2006 Plán	2007 Plán
Obrat	204,9	204,1	178	205,8	190,4	192,9	195,2	197,1	193,9
Provozní dotace	85,4	86,7	74,5	77,7	69,9	68,8	68,4	67	68,5
Běžný výsledek	– 14,7	– 5,1	1,2	– 5,8	6,8	10,6	10,7	8,1	9
Čistý výsledek	– 6,2	– 40,4	23	4,2	12	14	1	3	3
Vlastní kapitál	67,5	29,7	119	33,8	124	134	145	160	169
Čisté finanční zadlu- žení (bez leasingu)	135,8	134,5	67,7	144,8	55,2	38,2	57,1	115,7	228,1
Finanční ukazatele									
Běžný výsledek/obrat + dotace	– 5 %	– 2 %	0 %	– 2 %	3 %	4 %	4 %	3 %	3 %
Vlastní kapitál/zadlu- žení v rozvaze	50 %	22 %	176 %	23 %	225 %	351 %	254 %	138 %	74 %

Údaje za roky 2000, 2001 a 2002 jsou převzaty z výročních zpráv 2001 a 2002 společnosti SNCM

69. Podle francouzských orgánů mělo navýšení kapitálu o 76 milionů EUR a návrat k provozní ziskovosti, který se předpokládal počínaje rokem 2003, umožnit zvýšit vlastní kapitál z 30 milionů EUR v roce 2001 na 120 milionů EUR v krátkém časovém horizontu (2003) a na 160 až 170 milionů EUR na konci plánu (2006–2007). Zvýšení vlastního kapitálu mělo umožnit snížení finanční zadluženosti ze 145 milionů EUR v roce 2002 na úroveň 40 až 55 milionů EUR v letech 2003 až 2005. V posledních letech plánu společnost předpokládala zvýšení zadlužení kvůli výměně jednoho nebo dvou plavidel v plném vlastnictví.

⁽⁶⁵⁾ Jako jsou doprava, výhledový růst hrubého domácího produktu (1,5 %), míra půjček (5,5 %), míra výnosnosti finančních produktů (4,5 %) a míra krátkodobých dluhů (5 %).

70. Francouzské orgány také předložily studii citlivosti předpokládaných výsledků vůči pracovním předpokladům vývoje přepravy na různých dopravních spojích. Různé simulace prováděné na tomto základě ukázaly, že by se společnost SNCM měla vrátit k ziskovosti ve všech uvažovaných případech.
71. Francouzské orgány nejprve zmínily dvě alternativní metody, které ale odmítly jako příliš nákladné.
- i) První metoda posouzení spočívala v sečtení nákladů všech restrukturalizačních opatření. Umožnila dojít ke stanovení finančních potřeb ve výši 90,9 milionu EUR zahrnutím:
- celkové ztráty za období 1991–2001, tedy 41,7 milionu EUR (tzn. 29 milionů EUR, což je částka schválená rozhodnutím 2002/149/ES ze dne 30. října 2001 (Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 66), 6,1 milionu EUR za rok 2000 a 6,6 milionu EUR za rok 2001 před zahrnutím restrukturalizačních výdajů);
 - snížení zdroje tvořeného zvláštními odpisy ve stejném období, tedy 24 milionů EUR (v rozvaze za toto období se příslušná položka snížila z 86 na 62 milionů EUR z důvodu prodloužení doby odpisu z dvanácti na dvacet let, menšího využívání tohoto zdroje a využívání „leasingu“ u posledních dodaných plavidel);
 - výnosu z prodeje uskutečněného během této restrukturalizace, tedy 21 milionů EUR, snižujícího finanční potřeby a
 - kumulativního důsledku restrukturalizačních nákladů ve výši 46,2 milionu EUR (viz poznámka pod čarou 58).
- ii) Druhá metoda posouzení spočívala ve stanovení výše vlastního kapitálu, který by požadovaly banky pro celou flotilu, při zohlednění skutečnosti, že banky pro úvěrování nákupu plavidla obvykle požadují vlastní příspěvek ve výši 20 až 25 % hodnoty plavidla. Výpočet provedený francouzskými orgány na základě historické pořizovací ceny flotily plavidel ve výši 843 milionů EUR vedl k výsledku potřeb vlastního kapitálu ve výši 157 až 196 milionů EUR. Po odečtení stávajícího vlastního kapitálu ke konci roku 2001 se došlo touto metodou ke stanovení potřeby navýšení kapitálu o 101 až 140 milionů EUR.
72. Metoda, kterou nakonec zvolily francouzské orgány k určení výše navýšení kapitálu, spočívá ve výpočtu finančních potřeb na základě středního poměru mezi vlastními zdroji a finančními dluhy zjištěném v roce 2000 u pěti evropských námořních společností. Bez ohledu na odlišnosti účetních rozvah těchto podniků zvolily francouzské orgány jako průměr hodnotu 79 %. Francouzské orgány tvrdí, že finanční výhledy na období od roku 2002 až do roku 2007 vedou k průměrnému poměru mezi vlastním kapitálem a finančním zadlužením v hodnotě 77 %, přičemž vlastní kapitál dosáhne v roce 2007 výše 169 milionů EUR. Taková výše vlastních zdrojů měla být dosažena navýšením kapitálu o 76 milionů EUR a úspěšným provedením opatření, která byla součástí plánu restrukturalizace.

2.3.2. Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002

2.3.2.1. Předběžná poznámka

73. Navýšení kapitálu a plán restrukturalizace z roku 2002 nepřinesly očekávané výsledky a počínaje rokem 2004 se finanční a hospodářská situace společnosti SNCM prudce zhoršila. Ke zhoršení přispěly jak vnitřní faktory (sociální konflikty, pozdní a nedostatečné plnění cílů v oblasti produktivity, ztráta podílů na trhu), tak faktory nezávislé na společnosti SNCM (oslabení přitažlivosti Korsiky jako destinace, zvýšení podílu na trhu společnosti CFF, chyby v řízení ze strany státu ⁽⁶⁶⁾) a zvýšení ceny pohonných hmot.
74. Běžný výsledek hospodaření společnosti SNCM tak byl – 32,6 milionu EUR v roce 2004 a – 25,8 milionu EUR v roce 2005. Čistý hospodářský výsledek potom činil – 29,7 milionu EUR v roce 2004 a – 28,8 milionu EUR v roce 2005.
75. Zhoršení hospodářské a finanční situace společnosti SNCM donutilo francouzské orgány k většímu převedení aktiv, než předpokládal plán restrukturalizace z roku 2002 a než požadovalo rozhodnutí z roku 2003, a zahájit vyhledávání partnerů ze soukromého sektoru.

⁽⁶⁶⁾ Viz níže.

Tabulka 2

Seznam aktiv postoupených společností SNCM od roku 2002

	Čistý výnos prodeje	Datum
Prodeje navržené v oznámení z roku 2002 (v tisících EUR)	25 165	
Aliso (místo plavidla Asco v souladu s rozhodnutím Komise ze dne 8. září 2004)	(315)	30.9.2004
Napoléon	6 396	6.5.2002
Monte Rotondo	591	31.7.2002
Liberté	10 088	27.1.2003
Komplex nemovitostí Schuman	8 405	20.1.2003
Dodatečné prodeje vyžadované Komisí v jejím rozhodnutí ze dne 9. července 2003 (v tisících EUR)	5 022	
SCI Espace Schuman	765,7	24.6.2003
Southern Trader	2 153	22.7.2003
Someca	1 423,9	30.4.2004
Amadeus	680	12.10.2004
CCM	— ⁽¹⁾	—
Dodatečné prodeje provedené od rozhodnutí z července 2003 (v tisících EUR)	12 600	
Asco	7 100	24.5.2005
Sud Cargos	4 300	15.9.2005
Prodej bytů z bytového fondu společnosti SNCM (dříve obývaných zaměstnanci společnosti SNCM)	1 200	září 2003 až 2006
CELKEM (v tisících EUR)	42 385	

⁽¹⁾ Společnosti SNCM se nepodařilo najít zájemce o její účast ve společnosti CCM.

2.3.2.2. Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002

76. Výběrové řízení soukromých partnerů proběhlo od 26. ledna 2005 do konce září 2005.
77. Francouzská vláda oznámila dne 26. ledna a 17. února 2005, že začne hledat soukromého partnera, který by vstoupil do kapitálu společnosti SNCM s cílem posílit její finanční strukturu a doprovázet ji v krocích nutných pro její další rozvoj.
78. Agentura státních podílů (Agence des Participations de l'Etat – APE) nejprve jmenovala nezávislou osobnost k dohledu nad celým vyhledávacím řízením, a poté pověřila poradenskou banku („HSBC“) oslovit možné nabyvatele.

79. V tomto rámci bylo osloveno sedmdesát dva odvětvových a finančních investorů s cílem stanovit finanční podmínky nabídky, která by měla za cíl posílit podnikatelský plán společnosti, zachovat pracovní místa a zajistit řádné plnění veřejné služby. Dvacet tři z nich projevilo zájem, bylo podepsáno patnáct dohod o důvěrnosti informací a rozesláno patnáct informačních memorand. Šest podniků předložilo své nabídky v prvním kole dne 5. dubna 2005 a tři nabídky (společnost Connex, která se od té doby stala společností Veolia Transdev (VT), Caravelle a BCP) se dostaly do druhého kola dne 17. června 2005 stejně jako zájemce o menšinový podíl (Comanav). Ve třetím kole dne 28. července 2005 se objevily tři nabídky.
80. Dne 14. září 2005 byla každá společnost vyzvána k předložení pevné a konečné nabídky do 15. září 2005. Jelikož k tomuto datu společnost Connex odstoupila, státní orgány dostaly dvě pevné nabídky navýšení kapitálu a převzetí celého kapitálu předložené skupinami BCP a Caravelle.
81. Dne 27. září 2005 vydala Francie tiskové prohlášení, ve kterém oznámila, že na základě podrobného prověření obou nabídek byla vybrána nabídka skupiny BCP, protože je nejenom nejpřijatelnější z finančního hlediska, ale také nejlépe odpovídá zájmům společnosti, veřejné služby a zaměstnanosti. V původní nabídce skupina BCP navrhovala zápornou cenu ve výši 113 milionů EUR, a nabídka tak představovala nejnižší odhad záporné ceny.
82. Tato původní nabídka možných nabyvatelů výslovně předpokládala možnost její úpravy podle výsledků provedených auditů. Francouzské orgány uvedly, že původní cena byla zvýšena po auditech předložených dne 16. prosince 2005 kvůli objektivním prvkům s vlivem na právní a hospodářský rámec, v němž podniká společnost SNCM, které vznikly po odevzdání nabídky dne 15. září 2005. Záporná cena tak byla změněna na 200 milionů EUR.
83. Jednání mezi francouzskými orgány a budoucími nabyvateli, tj. skupinou BCP ve spojení se společností Connex, která se následně stala společností Veolia Transdev jako dceřiná společnost společnosti Veolia, umožnily snížit tuto částku na 142,5 milionu EUR navýšených o převzetí části výdajů spojených s připojištěním důchodců společnosti SNCM (tj. o 15,5 milionu EUR).
84. Po otevřeném, transparentním a nediskriminačním výběrovém řízení bylo nakonec dne 13. října 2005 za velmi obtížných finančních a sociálních okolností dosaženo shody mezi státem a společnostmi BCP a VT. Společnost VT je tak odvětvovým provozovatelem společnosti SNCM (s podílem 28 %), zatímco skupina BCP je hlavním akcionářem s podílem 38 %. Především vůči zaměstnancům se stát zavázal zůstat akcionářem společnosti s podílem ve výši 25 %⁽⁶⁷⁾. Společnosti BCP a VT vypracovaly pro společnost SNCM podnikatelský plán, který byl sdělen Evropské komisi dne 7. dubna 2006.
- a) Obsah memoranda o porozumění
85. Memorandum o porozumění, na jehož základě se 75 % kapitálu společnosti převádí na soukromé nabyvatele, bylo podepsáno mezi zúčastněnými stranami (BCP, VT a CGMF) dne 16. května 2006.
86. V části II memoranda o porozumění se uvádí, že se společnost CGMF zavazuje schválit, upsat a plně splatit navýšení kapitálu společnosti SNCM v celkové výši 142,5 milionu EUR.
87. Jako doplněk navýšení kapitálu se společnost CGMF zavazuje dát k dispozici společnosti SNCM částku 38,5 milionu EUR formou zálohy na běžný účet. Tato záloha na běžný účet, kterou předá společnost SNCM do rukou správce vázaného účtu (banka CIC), je určena na financování části nákladů zvaných „na velkorysost“, které doplní částky vyplácené uplatněním zákonných a smluvních opatření v případě plánu snižování počtu zaměstnanců provedeného nabyvateli. Vyplácení vyrovnání nad náhrady stanovené právními a smluvními ustanoveními probíhá na individuálním a jmenovitém základě a týká se zaměstnanců, kteří opustili podnik a jejichž pracovní smlouva byla vypovězena.

⁽⁶⁷⁾ Interní postup ve společnosti SNCM při provádění navýšení kapitálu a privatizace začal formálně dne 12. dubna 2006 a byl ukončen dne 31. května 2006. Je nutno zdůraznit, že k 27. listopadu 2007 nebyly provedeny žádné kroky k zavedení podílnictví zaměstnanců na kapitálu společnosti.

88. Tento mechanismus je uveden v článku II.2 protokolu o postoupení ze dne 16. května 2006, který stanoví, že tento účet je určen „k financování části nákladů spojených s dobrovolnými odchody nebo s vypovězením pracovní smlouvy [...] a představuje přídavek k různým částkám povinně vyplácených zaměstnavatelem na základě zákonných a smluvních ustanovení“. Správce vázaného účtu má „za úkol uvolňovat prostředky postupně podle toho, jak dotčení zaměstnanci, kteří nejsou převedeni na jiná pracovní místa v rámci skupiny SNCM, budou skutečně opouštět společnost a uvolnit zůstatek spravované částky v okamžiku, kdy skončí jeho úloha správce“. Fungování tohoto účtu je předmětem dohody o správě účtu, která je přílohou memoranda o porozumění. Použití vázaného účtu vyžaduje, aby společnost SNCM předala předsedovi správní rady CGMF jmenovitý seznam osob, jejichž pracovní smlouva byla vypovězena a pro něž se žádá o použití vázaného účtu, a rovněž měsíční přehled čistých výdajů, jenž představuje podrobné vyúčtování všech náhrad a nákladů vyplacených dotčeným zaměstnancům. Společnost SNCM souběžně oznamuje správci účtu „skutečné dodatečné měsíční náklady“ na zaměstnance, které odpovídají přídavku k různým částkám povinně vyplácených zaměstnavatelem na základě zákonných a smluvních ustanovení. Celková výše dodatečných opatření „z velkorysosti“ státu nesmí v žádném případě přesáhnout částku 38,5 milionu EUR, a pokud by tato dodatečná sociální opatření nedosáhla do tří roků od postoupení společnosti této hranice, bude zůstatek vrácen státu.
89. Po těchto krocích část III memoranda o porozumění stanoví, že společnost CGMF postoupí soukromým nabyvatelům své akcie, které představují 75 % podílů základního kapitálu společnosti, a vázaný účet určený na financování té části sociálního plánu, která přesahuje zákonné a smluvní povinnosti.
90. Část III memoranda o porozumění rovněž stanoví, že společnosti BCP a VT přistoupí k dodatečnému navýšení kapitálu ve výši 8,75 milionu EUR a že z této částky bude společnost SNCM čerpat podle svých potřeb hotovosti. V části III odst. 2.7 memoranda o porozumění se stanoví, že hodnota akcií společnosti CGMF se v každém okamžiku rovná jejich původní jmenovité hodnotě zvýšené o [...] (*) % jejich splacené jmenovité hodnoty vynásobené součinitelem D/365, přičemž D představuje počet dní od data uplatnění, s odečtením všech vyplacených částek (např. dividend). Tato ustanovení se neuplatňují v případě soudního vyrovnání nebo likvidace společnosti.
91. Memorandum o porozumění (část III.5) obsahuje zrušující doložku k postoupení společnosti SNCM, která může být uplatněna současně nabyvateli v případě, že dojde k jedné z následujících událostí, protože tyto události by mohly zpochybnit jejich podnikatelský záměr a obnovení životaschopnosti společnosti:
- nepřidělení smlouvy o pověření veřejnou službou pro námořní dopravu na Korsiku pro období, které začíná dnem 1. ledna 2007, nebo její přidělení za značně zhoršených podmínek;
 - jakékoli záporné rozhodnutí Evropské komise nebo rozsudek Tribunálu či Soudního dvora, jako je například odmítnutí postoupení nebo stanovení podmínek se zásadním dopadem na hodnotu společnosti, a to do šesti roků ode dne, kdy partneři nabudou práv nad společností.
92. Část VII memoranda o porozumění stanoví, že společnost CGMF převezme část sociálních závazků společnosti SNCM týkajících se nákladů na zdravotní připojištění jejich důchodců, které byly odhadnuty na 15,5 milionu EUR počínaje dnem převedení vlastnictví podniku.
93. Způsoby správy a řízení podniku jsou upřesněny v části IV memoranda o porozumění. Je zde uvedeno, že dojde ke změně způsobu řízení společnosti SNCM, která se přemění v akciovou společnost s představenstvem a dozorčí radou. Dozorčí rada se bude skládat z 10 a později ze 14 členů. Přechodně jí bude předsedat zástupce státu. Pokud bude společnosti SNCM přidělena pověření veřejnou službou, předsedu dozorčí rady nahradí zástupce společnosti BCP. Představenstvo má potom za úkol zajistit provozní řízení společnosti SNCM.
94. Dne 26. května 2006 schválila francouzská vláda postoupení SNCM a výše uvedená opatření.
- b) Opatření
95. S ohledem na výše uvedené skutečnosti obsahuje memorandum o porozumění tři druhy státních opatření, a jsou proto důvodem pro jejich posouzení z hlediska pravidel Společenství pro státní podporu:

- postoupení 75 % podílu ve společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR (kapitálový vklad ve výši 142,5 milionu EUR a převzetí nákladů na zdravotní připojištění ve výši 15,5 milionu EUR);
- záloha na běžný účet poskytnutá společností CGMF ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch propuštěných zaměstnanců společnosti SNCM;
- navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR upsané společností CGMF společně a současně se vkladem ve výši 26,25 milionu EUR provedeným společnostmi VT a BCP.
- zrušující doložka postoupení ⁽⁶⁸⁾.

2.4. OBLAST PŮSOBNOSTI TOHOTO ROZHODNUTÍ

96. Toto konečné rozhodnutí se týká opatření, která provedla Francie ve prospěch společnosti SNCM od 18. února 2002, a to:
- zůstatku vkladu kapitálu ve prospěch společnosti SNCM společností CGMF ve výši 76 milionů EUR poskytnutých v roce 2002, tj. částky 15,81 milionu EUR;
 - záporné ceny při prodeji společnosti SNCM společností CGMF ve výši 158 milionů EUR;
 - zálohy na běžný účet poskytnuté společností CGMF ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch propuštěných zaměstnanců společnosti SNCM;
 - navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, které upsala společnost CGMF.
97. Toto rozhodnutí se netýká vyrovnání za závazky veřejné služby společnosti SNCM za období 1991–2001, jehož slučitelnost potvrdil rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2012 ⁽⁶⁹⁾.
98. Netýká se rovněž přezkumu minulých a budoucích finančních vyrovnání ve prospěch společnosti SNCM za závazky veřejné služby v období 2007–2013, která jsou předmětem samostatného řízení ⁽⁷⁰⁾.
99. Dále je nutno připomenout, že proti rozsudku ze dne 11. listopadu 2012 byla u Soudu podána dvě odvolání, a to společností SNCM a Francií ve spojených věcech C-533/12 P a C-536/12 P. Toto rozhodnutí je ale přijímáno z důvodu provedení napadeného rozsudku a pouze proto, že tento rozsudek zrušil rozhodnutí ze dne 8. července 2008. Pokud by za těchto okolností měl přezkum odvolání vést k částečnému nebo úplnému zrušení rozsudku ze dne 11. listopadu 2012 a vyvolat obnovení platnosti některých částí rozhodnutí ze dne 8. července 2008, které tento rozsudek zrušil, stalo by se toto rozhodnutí neplatným již z důvodu těchto odvolacích rozsudků, pokud by se týkalo opatření, jejichž platnost byla tímto způsobem obnovena.

2.5. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ V ROCE 2002 A K JEHO ROZŠÍŘENÍ V ROCE 2006

2.5.1. Zahájení formálního vyšetřovacího řízení v roce 2002

100. Ve svém rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 o zahájení řízení Komise sice uznala, že společnost SNCM je podnikem v obtížích, ale vyjádřila také pochybnosti o souladu oznámených opatřeních s kritérii uvedenými v bodě 3.2.2 pokynů z roku 1999, které v té době platily.
101. Komise vyjádřila určité pochybnosti o plánu restrukturalizace vzhledem k tomu, že chyběl rozbor příčin ztrát podniku. Obzvláště si pak Komise kladla otázky o spojitosti mezi ztrátami a závazky veřejné služby, o dopadech politiky nákupů plavidel společností SNCM na výsledkové účty a o plánovaných opatřeních na zvýšení produktivity podniku.

⁽⁶⁸⁾ Tato doložka bude analyzována v rámci přezkumu navýšení kapitálu a upřesňuje se, že představuje sama o sobě značnou hodnotu.

⁽⁶⁹⁾ Věc T 565/08, Corsica Ferries France SAS.

⁽⁷⁰⁾ Rozhodnutí C(2013) 1926 final ze dne 2. května 2013.

102. Kromě toho Komise zdůraznila určité nedostatky plánu restrukturalizace, a to především nepřítomnost konkrétních opatření ke snížení mezipotřeby a nepřítomnost informací o budoucí cenové politice společnosti SNCM.
103. Komise si rovněž kladla otázky o účinnosti metody výpočtu, kterou zvolily francouzské orgány ke stanovení částky navýšení kapitálu, a o předpokladech zvolených pro vypracování finančních simulací.

2.5.2. Rozšíření formálního vyšetřovacího řízení v roce 2006

104. Rozhodnutím ze dne 13. září 2006 se Komise rozhodla rozšířit formální vyšetřovací řízení z roku 2002 na opatření plánovaná v rámci převedení společnosti SNCM do soukromého sektoru.
105. V případě, že by toto navýšení kapitálu bylo označeno za slučitelnou státní podporu podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, Komise soudila, že by mělo být posuzováno podle pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (dále jen „pokyny z roku 2004“) ⁽⁷¹⁾. Vzhledem k tomu, že výše podpory na restrukturalizaci by měla být výrazně nižší než částka oznámená v roce 2002 a schválená v roce 2003, vyjádřila Komise pochybnosti o vhodnosti zachovat všechna protiplnění uložená společnosti SNCM v rozhodnutí z roku 2003.
106. Komise rovněž vyjádřila pochybnosti o dodržování podmínek stanovených rozhodnutím z roku 2003, a to zásady *price leadership* a počtu zpátečních plaveb na Korsiku.
107. Pokud jde o zápornou cenu postoupení společnosti SNCM, vyjádřila Komise pochybnosti o souladu navýšení kapitálu státem před postoupením společnosti SNCM se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství. Komise vyjádřila zejména své pochybnosti, pokud jde o platnost výpočtu nákladů na vyrovnání, které by měl stát jako akcionář uhradit v případě úpadku společnosti SNCM.
108. Komise zpochybnila skutečnost, že lze finanční opatření odůvodnit na základě pokynů z roku 2004.
109. Komise také vyjádřila pochybnosti ohledně druhého navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, pokud jde o dodržení zásady souběžnosti soukromého a veřejného investování a o stejné podmínky úpisu ve smyslu judikatury.
110. Komise nakonec vyjádřila pochybnosti v tom smyslu, že dodatečná sociální opatření ve výši 38,5 milionu EUR určená na podporu pro jednotlivce mohou představovat nepřímé zvýhodnění podniku. Zdůraznila také riziko možného rozporu při zahrnutí dodatečných náhrad za propuštění do rizik nesených informovaným investorem.

III. PŘIPOMÍNKY FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

3.1. NAVÝŠENÍ KAPITÁLU V ROCE 2002

111. Plán restrukturalizace oznámený v roce 2002 spočíval ve vkladu kapitálu ve výši 76 milionů EUR, z nichž 53,48 milionu EUR odpovídalo vyrovnání za veřejnou službu. Při zohlednění prodejů aktiv, ke kterým přistoupila společnost SNCM ⁽⁷²⁾, skutečně vyplacená částka podpory dosahuje výše 69 292 400 EUR. Pokud se u částky 53,48 milionu EUR jedná o slučitelnou podporu, francouzské orgány soudí, že částka, která se má považovat za podporu na restrukturalizaci na základě oznámení z roku 2002, dosahuje údajně výše 15,81 milionu EUR.

3.2. OPATŘENÍ PO NAVÝŠENÍ KAPITÁLU V ROCE 2002

112. Francie úvodem připomíná, že závažnost stávek v období 2004–2005 a zhoršení ekonomické a finanční situace společnosti SNCM přiměly v lednu 2005 akcionářský stát k vyhlášení výběrového řízení pro soukromé investory a k zavedení nouzových opatření (zejména prodej plavidla Asco a podílu ve společnosti Sud-Cargos ⁽⁷³⁾).

⁽⁷¹⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁷²⁾ Viz tabulka 2.

⁽⁷³⁾ Francouzské orgány v roce 2002 obhajovaly účast společnosti SNCM ve společnosti Sud-Cargos jakožto účast strategickou. Vývoj v přepravě zboží (rozvoj kontejnerové dopravy na úrok dopravy ro-ro), koupě společnosti Delmas, tj. dalšího akcionáře společnosti Sud-Cargos, společnosti CMA CGM a hospodářské obtíže společnosti Sud-Cargos jsou faktory, které dostatečně vysvětlují, proč tato účast nebyla nadále považována za strategickou a proč mohla být v roce 2005 společnost SNCM prodána.

3.2.1. Záporná prodejní cena společnosti SNCM

113. Na základě tehdy platné judikatury Společenství v této oblasti francouzské orgány vyzývají Komisi, aby vzala v úvahu, že záporná prodejní cena společnosti SNCM ve výši 158 milionů EUR neobsahuje žádné opatření označitelné za podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, protože se francouzský stát údajně choval jako soukromý investor v tržním hospodářství.
114. Francie úvodem upozorňuje, že konečná cena ve výši 158 milionů EUR, která je nižší než záporná cena, kterou původně požadovali nabyvatelé na základě svého auditu společnosti SNCM, je výsledkem vyjednávání o postoupení kontroly probíhajícího v rámci volné, transparentní a nediskriminační hospodářské soutěže, a představuje proto tržní cenu.
115. Francie se domnívá, že pokud hledání soukromého partnera společnosti SNCM proběhlo v rámci otevřené, transparentní a nediskriminační hospodářské soutěže, na jejímž základě byla vybrána nejlepší nabídka, je prodejní cena cenou tržní.
116. Podle francouzských orgánů měl prodej za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR proběhnout v souladu s tehdy platnou judikaturou Společenství a s rozhodovací praxí Komise za co nejvýhodnějších podmínek pro stát, a neobsahuje tak údajně žádný prvek podpory. Francie se domnívá, že tato záporná cena je nižší než náklady na likvidaci, které by stát musel zaplatit v případě likvidace podniku.
117. K tomuto závěru by se údajně došlo jak uplatněním přístupu podle judikatury Soudního dvora Evropských společenství (dále jen „judikatura ve věci Gröditzer“⁽⁷⁴⁾), tak uplatněním přístupu založeného na analýze skutečných nákladů na likvidaci společnosti SNCM (rozhodnutí ABX⁽⁷⁵⁾).
118. Pokud jde o první metodu založenou na judikatuře ve věci Gröditzer, Francie uvádí, že tento rozsudek potvrdil posouzení Komise v jejím rozhodnutí ze dne 8. července 1999, podle nějž „pouze likvidační hodnota [...] aktiv, [...], musí být zohledněna jako likvidační náklady“⁽⁷⁶⁾.
119. V tomto ohledu zprávy společnosti CGMF⁽⁷⁷⁾ a kabinetu Oddo-Hastings⁽⁷⁸⁾ odhadují likvidační hodnotu aktiv na minimálně 190,3 milionu EUR ke dni 30. září 2005⁽⁷⁹⁾.
120. Pokud proto „stát jako vlastník podílů určité společnosti nese odpovědnost za její dluhy jen do výše likvidační hodnoty jejích aktiv“ (judikatura ve věci Hytasa⁽⁸⁰⁾), Francie tvrdí, že likvidační hodnota aktiv společnosti odhadovaná na minimálně 190,3 milionu EUR je podstatně vyšší než záporná prodejní cena ve výši 158 milionů EUR.
121. K druhé metodě Francie uvádí, že vychází z rozhodnutí Komise o státní podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics, v němž Komise prověřila zápornou prodejní cenu, která stejně jako v tomto konkrétním případě měla povahu tržní ceny, tím, že ji porovnála s náklady, které by akcionářský stát skutečně nesl v rámci smírné nebo soudní likvidace, tak jak bylo znalecky posouzeno nezávislou třetí stranou. Podle Francie Komise v tomto rozhodnutí uznává zejména platnost určitého počtu nákladů, které mohly být výsledkem žaloby věřitelů na vyrovnání pasiv nebo likvidace v jiných odvětvích skupiny likvidující svoji dceřinou společnost.

⁽⁷⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, *Spolková republika Německo v. Komise* (334/99, Sb. rozh., s. I-1139).

⁽⁷⁵⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics – státní podpora C 53/2003 (ex NN 62/03) (Úř. věst. L 383, 28.12.2006, s. 21).

⁽⁷⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 8. července 1999 o podpoře, kterou poskytlo Německo společnosti Gröditzer Stahlwerke GmbH a její dceřiné společnosti Walzwerk Burg GmbH (Úř. věst. L 292, 13.11.1999, s. 27).

⁽⁷⁷⁾ Tato zpráva byla předána Komisi v březnu 2006 a vypracovala ji společnost CGMF za podpory společnosti Ernst & Young, zákonného auditora společnosti SNCM (dále jen „zpráva CGMF“).

⁽⁷⁸⁾ Zpráva vypracovaná dne 29. března 2006 společností Oddo Corporate Finance a kabinetem Paul Hastings (zpráva Oddo-Hastings) byla předána Komisi dne 7. dubna 2006. Skládá se z kritického přehledu vypracovaného na žádost agentury Agence des Participations de l'Etat (APE), zpráv společnosti CGMF a z přístupu likvidačních nákladů považovaných za přijatelné na úrovni Společenství.

⁽⁷⁹⁾ S ohledem na hmotná aktiva (161,9 milionu EUR) a finanční aktiva (32,7 milionu EUR), pohledávky klientů (0,8 milionu EUR), ostatní pohledávky (9,4 milionu EUR) a schodek peněžního toku ve výši -14,5 milionu EUR. Francie upřesnila, že realističtější odhad zohledňující pozdější finanční informace by vedl k hodnotě ve výši 330 milionů EUR.

⁽⁸⁰⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. září 1994, *Španělsko v. Komise*, (278/92, 279/92 a 280/92, Sb. rozh., s. I-4103).

122. Na základě zpráv společnosti CGMF a kabinetu Oddo-Hastings se francouzské orgány domnívají, že by se všechny skutečné náklady, které by musela nést Francouzská republika jako akcionář, pohybovaly ke dni 30. září 2005 mezi 312,1 a 361 miliony EUR. Tato částka se skládá z:
- Ø [70-80] (*) milionů EUR na základě sociálního plánu v rámci kolektivní dohody, jenž zahrnuje všechny náklady spojené se zrušením pracovní smlouvy a které nese podle kolektivní smlouvy podnik;
 - Ø [30-40] (*) milionů EUR na základě sociálního plánu mimo rámec kolektivní dohody, jenž zahrnuje všechny náklady spojené s průvodními opatřeními vyplývajícími ze zákonných a předpisových povinností společnosti SNCM v případě propouštění a nepřímé náklady spojené se sociálním plánem v rámci kolektivní smlouvy;
 - Ø [200-210] (*) až [250-260] (*) milionů EUR na základě doplňkových náhrad za propuštění, k jejichž úhradě, jakožto doplňku k náhradám vyplaceným na základě sociálního plánu v rámci a mimo rámec kolektivní dohody, by soud uplatněním judikatury rozsudku odvolacího soudu ve městě Rouen ze dne 22. března 2005 ve věci Aspocomp Group Oyj údajně odsoudil stát.
123. Tato metoda zohledňuje zejména riziko, že by byl francouzský stát vyzván k „vyrovnání pasiv“, pokud by ho soud musel považovat za skutečný řídicí orgán společnosti SNCM. Francouzské orgány se domnívají, že riziko žaloby na vyrovnání pasiv nelze vyloučit, a to zejména s ohledem na předchozí případ, o kterém rozhodoval ve Francii Kasační soud⁽⁸¹⁾. Francouzské orgány tak v několika dopisech zaslaných Komisi tvrdily, že předpoklad odsouzení státu vnitrostátním soudcem k vyrovnání pasiv podniku, který řídí, by byl více než pravděpodobným scénářem a že by měl být zohledněn při výpočtu skutečných nákladů případné likvidace společnosti SNCM.
124. Ke dni 30. září 2005 by zbytková hodnota aktiv společnosti SNCM (tedy 190,3 milionu EUR) po zaplacení přednostních pohledávek údajně činila 36,5 milionu EUR. Ostatní náklady zohledněné v rámci žaloby na stát kvůli vyrovnání pasiv zahrnují zejména náklady spojené s vypovězením hlavních smluv o provozování, náklady spojené s ukončením leasingu plavidel a uhrazení dluhů vázaných podpisem, což by vedlo k nedostatečnosti aktiv ve výši 134,4 milionu EUR. Francouzské orgány se domnívají, že stát by byl odsouzen k uhrazení 85 až 100 % této částky.
125. Francouzské orgány se mimoto domnívají, že v důsledku svého propojení se společností SNCM a podle jiné francouzské judikatury⁽⁸²⁾ by likvidace podniku mohla vést k tomu, že by soud nařídil vyplatit zaměstnancům odškodnění. Francouzské orgány se na základě této judikatury domnívají, že by bylo více než pravděpodobné, že by soud stanovil výši dodatečné náhrady na základě náhrady, která by byla vyplacena v rámci sociálního plánu předloženého před likvidací.
126. Podle tohoto přístupu prokazuje analýza skutečných nákladů, které by musel uhradit akcionářský stát, že náklady pro stát při prodeji společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR jsou nižší než skutečné náklady, které by stát musel uhradit v případě soudní likvidace společnosti.
127. V důsledku toho se francouzské orgány domnívají, že tato částka nemůže být označena za státní podporu.

3.2.2. Společný kapitálový vklad akcionářů

128. Francie se domnívá, že se touto účastí zachovala jako informovaný investor, neboť na jedné straně zasáhla souběžně a minoritně po boku společností BCP a VT a na druhé straně jí tato účast přináší odměnu ve formě fixního kapitálu ve výši [...] (*) % ročně, což stát zbavuje rizik spojených s prováděním podnikatelského plánu. Francie vysvětluje, že tato míra výnosnosti je pro soukromého investora velmi uspokojivá⁽⁸³⁾. Francie nicméně upřesňuje, že v případě konkurzního řízení, právní likvidace společnosti SNCM nebo uplatnění zrušující doložky nabyvateli by neměla nárok na žádnou odměnu.

⁽⁸¹⁾ Rozsudek č. 98-15129 Kasačního soudu ze dne 6. února 2001. Tato věc se týká veřejnoprávní společnosti BRGM (Bureau de Recherches Géologiques et Minières), která byla odsouzena k uhrazení celé nedostatečnosti aktiv své dceřiné společnosti s názvem Mines de Salsignes kvůli tomu, že se jako její skutečný řídicí orgán zachovala chybně, když svou dceřinou společnost nechala pokračovat v činnosti, přestože věděla o zhoršujících se podmínkách činnosti a byla varována.

⁽⁸²⁾ Věc Aspocomp Group Oyj; rozsudek odvolacího soudu ve městě Rouen ze dne 22. března 2005.

⁽⁸³⁾ Pro srovnání byla dne 31. října 2006 míra výnosnosti francouzského státního dluhopisu OAT (Obligation Assimilable du Trésor, obligace vydané francouzským státem) na 30 let 3,95 %, na 10 let 3,82 %, na 5 let 3,75 % a na 2 roky 3,72 %.

3.2.3. Doplňková sociální opatření (podpora pro jednotlivce)

129. Francie se odvolává na rozhodovací praxi Komise, a to zejména v případě společnosti SFP – *Société française de production* ⁽⁸⁴⁾, a domnívá se, že toto financování představuje podporu pro jednotlivce, ze které nemá prospěch podnik. Provádění doplňkových sociálních opatření ve prospěch propuštěných osob z veřejných prostředků, aniž by tato opatření zaměstnavateli snížila jeho běžné náklady, tak spadá údajně do sociální politiky členských států a nepředstavuje státní podporu.

3.2.4. Odstranění omezení stanovených zrušením rozhodnutím z roku 2003

130. Francouzské orgány na jedné straně připomínají, že v období 2003–2006 byly provedeny a dodrženy všechny podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003. Na druhé straně se francouzské orgány domnívají, že tato opatření již nejsou nutná k tomu, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže, a že jejich zachování by bylo v rozporu se zásadou proporcionality s ohledem na omezení částky podpory na restrukturalizaci, která je nyní snížena na 15,81 milionu EUR. Francouzské orgány se především domnívají, že je nutno zrušit podmínky, které by stále ještě mohly být uplatňovány, tedy podmínky ohledně zákazu modernizovat flotilu lodí společnosti SNCM, ohledně dodržování zásady *price leadership* v případě sazeb a ohledně zachování určité četnosti spojení.

3.3. ZÁVĚR

131. Pokud by Komise přesto měla všechna nová opatření nebo jejich část označit za státní podporu, Francie upozorňuje Komisi na skutečnost, že nová opatření tím, že zajistí životaschopnost společnosti SNCM, umožní údajně zachovat konkurenční prostředí na dotčených trzích, a to zejména na trhu dopravní obslužnosti Korsiky. Podle Francie je právě tento prvek jednou ze zásad pokynů pro záchranu podniku v obtížích, jak připomněla Komise v této věci (283. bod odůvodnění jejího zrušeného rozhodnutí) a Tribunál ve svém rozsudku ze dne 15. června 2005 (117. bod odůvodnění). Tribunál zejména připomněl, že Komise při výkonu své široké posuzovací pravomoci může usoudit, že přítomnost určitého podniku je nutná, aby se zabránilo vzniku posílené oligopolní struktury na předmětných trzích.
132. Pokud jde o stanovení případných protiplnění požadovaných po společnosti SNCM, Francie navrhuje, aby Komise zohlednila strukturu trhu. Snížení kapacit společnosti SNCM by totiž posílilo nyní dominantní postavení společnosti CFF na trhu dopravní obslužnosti Korsiky ⁽⁸⁵⁾.
133. Podle francouzských orgánů odpovídá údajně plán restrukturalizace ve své aktualizované podobě kritériím slučitelnosti stanoveným Komisí v pokynech z roku 1999 a 2004. Všechna opatření uvedená v souvislosti s privatizací společnosti SNCM mají také podle těchto orgánů umožnit od konce roku 2009 obnovení životaschopnosti společnosti SNCM v dlouhodobém výhledu a jsou omezena na minimum nutné pro návrat k této životaschopnosti.

IV. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

4.1. ROZHODNUTÍ Z ROKU 2002 O ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

4.1.1. Připomínky společnosti Corsica Ferries (CFF)

134. Společnost CFF nejprve popírá, že by společnost SNCM byla podnikem v obtížích ve smyslu pokynů ⁽⁸⁶⁾, a poté se zabývá otázkou schopnosti společnosti SNCM stát se ziskovou na spojích bez dotací. Společnost CFF také uvádí, že v rozporu s tím, co je uvedeno v plánu restrukturalizace ⁽⁸⁷⁾, je spojení do Livorna stále zajišťováno.
135. Ohledně otázky snížení nákladů společnost CFF lituje, že nemá přístup k některým prvkům plánu restrukturalizace, k němuž její zástupci vznesli kritické připomínky ⁽⁸⁸⁾.

⁽⁸⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002, *Société Française de Production*, C(2002)2593 final (Úř. věst. C 71, 25.3.2003, s. 3).

⁽⁸⁵⁾ Podle nezávislé studie trhu, kterou Francie v tomto ohledu předala, má společnost CFF téměř 60 % podíl na trhu přepravy cestujících, zatímco podíl společnosti SNCM klesl z 82 % v roce 2000 na 33 % v roce 2005. Společnost CFF zaznamenala prudký růst na trhu nákladní přepravy, na němž zůstává společnost SNCM nadále hlavním dopravcem díky své účasti ve společnosti CMN.

⁽⁸⁶⁾ Společnost CFF připomíná, že smlouva o pověření veřejnou službou zajišťuje společnosti veřejnou dotaci v průměrné výši 64,3 milionu EUR ročně, což činí celkem 321,5 milionu EUR za 5 roků. Podle společnosti CFF článek 5 smlouvy o pověření veřejnou službou zajišťuje společnosti SNCM peněžní toky ve výši 72,8 milionu EUR. Společnost *Corsica Ferries* kromě toho zdůrazňuje, že ze 40,6 milionu EUR ztrát vykázaných společností SNCM v roce 2001 připadá 15 milionů EUR na snížení hodnoty uplatněné na vysokorychlostní plavidlo *Liamone*.

⁽⁸⁷⁾ Rozhodnutí o zahájení řízení uvádělo, že plán restrukturalizace mimo jiné počítá s „uzavřením trasy Bastia-Livorno provozované s vyhrazeným vybavením“.

⁽⁸⁸⁾ Společnost CFF zaměřila svou kritiku na tyto body: nedošlo ke skutečnému snížení počtu zaměstnanců, společnost SNCM nevyužila svých podílů ve prospěch restrukturalizace a nezohlednila výnos ze svých plavidel.

136. Společnost CFF se domnívá, že francouzskými orgány vypočítaná částka ve výši 76 milionů EUR je čistě fiktivní⁽⁸⁹⁾, zatímco poměr 79 % mezi vlastním kapitálem a finančním zadlužením stanovený francouzskými orgány jí připadá nadhodnocený⁽⁹⁰⁾. Pokud jde o účasti společnosti SNCM, společnost CFF poznamenává, že některé dceřiné společnosti nejsou pro činnosti námořní společnosti nutné⁽⁹¹⁾.
137. Společnost CFF uzavírá, že cílem plánu podpory je obejít nařízení o kabotáži a zbavit smyslu veřejnou soutěž na zajištění dopravní obslužnosti Korsiky z Marseille. Společnost CFF naléhá, aby navrhovaná státní podpora neumožnila společnosti SNCM agresivnější komerční nabídku. Navrhuje, aby státní podpora na restrukturalizaci byla poskytnuta jen v roce 2007 a pouze v případě, pokud by společnost SNCM prohrála příští veřejnou soutěž v roce 2006, což je podle ní jediná situace, která by veřejné námořní společnosti skutečně způsobila obtíže.

4.1.2. Přípomínky společnosti STIM

138. Společnost STIM, která je hlavním akcionářem společnosti SMN, zdůrazňuje, že podíly společnosti SNCM ve společnosti CMN je nutno analyzovat jako výlučně finanční aktiva. Podle společnosti STIM jsou společnosti CMN a SNCM nezávislé a kromě spoje z Marseille si konkurují na ostatních trasách, přestože jsou obě společnými smluvními stranami v rámci smlouvy o pověření veřejnou službou.
139. Dopis uvádí, že by se společnost STIM se zavázala „k odkoupení části nebo pokud možno celého podílu společnosti SNCM ve společnosti CMN“, jehož cenu odhaduje na 15 až 17 milionů EUR, pokud by Komise v podmínkách uložených ve svém konečném rozhodnutí došla k závěru, že „takovýto prodej je nutný pro dobré vyvážení plánu restrukturalizace“.

4.1.3. Přípomínky zástupců místních samospráv

140. Primátor města Marseille, předseda generální rady departementu *Bouches-du-Rhône* a předseda rady regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur* zdůrazňují hospodářský význam společnosti SNCM pro regionální hospodářství.
141. Předseda rady regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur* doplňuje, že existují všechny předpoklady k tomu, aby plán restrukturalizace společnosti SNCM zaručil životaschopnost podniku.
142. Předseda výkonné rady Korsického shromáždění předal usnesení uvedeného orgánu ze dne 18. prosince 2002, během nějž Korsické shromáždění vydalo „kladné stanovisko“ k projektu navýšení kapitálu společnosti SNCM.

4.1.4. Přípomínky Korsického dopravního úřadu (OTC)

143. OTC uvádí, že společnost SNCM je dnes jedinou společností schopnou plnit požadavky smlouvy ohledně přepravy cestujících a že její zánik by tak „okamžitě vyvolal výrazné omezení služeb“. Kromě toho připomíná význam společnosti SNCM pro hospodářství Korsiky.

4.2. ROZHODNUTÍ Z ROKU 2006 O ROZŠÍŘENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

4.2.1. Přípomínky společnosti Corsica Ferries (CFF)

144. Společnost CFF zdůrazňuje, že dotčené finanční částky jsou vysoké, neúměrné ve vztahu k obratu společnosti SNCM a že byly společnosti SNCM vyplaceny ještě předtím, než se Komise vyjádřila k jejich kvalifikaci podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
145. Společnost CFF upozorňuje Komisi na skutečnost, že podpora francouzského státu určená společnosti SNCM má strategický význam pro rozvoj společnosti CFF. Tato nepovolená opatření údajně umožňují společnosti SNCM velmi agresivní cenovou politiku na spojích, kde společnost CFF působí již 10 let a kde poprvé od začátku svého působení ztrácí část trhu.

⁽⁸⁹⁾ Částka ve výši 76 milionů EUR odpovídá podle společnosti CFF 500 milionům francouzských franků (FRF), které společnost měla ztratit na dotacích pro zajištění územní návaznosti v novém období 2002–2006.

⁽⁹⁰⁾ S ohledem na poměry, které sama zjistila ve skupině deseti námořních společností. Tyto poměry se pohybují od 23,69 % (*Moby Lines*) do 55,09 % (*Grimaldi*) a 49,7 % v případě společnosti CMN.

⁽⁹¹⁾ Společnost CFF uvádí podíl 50 % v námořní společnosti Sud-Cargos, podíl 13 % ve společnosti Amadeus, která se zabývá systémy rezervace letenek, a dále podíl ve společnosti CMN a fond nemovitostí společnosti CGTH.

146. Pokud jde o postup při veřejné soutěži na prodej společnosti, společnost CFF se domnívá, že nebyl zcela transparentní, protože vybraná společnost, konkrétně společnost BCP, již nevykonává provozní řízení společnosti SNCM, neboť svoje místo postoupila skupině VT. Jelikož se finanční okolnosti změnily a staly se mnohem příznivějšími pro nabyvatele, společnost CFF si klade otázku uplatnění zásady rovného zacházení s investory, kterou by se celá transakce měla řídit.
147. Pokud jde o zápornou prodejní cenu ve výši 158 milionů EUR, společnost CFF pochybuje, že bylo v tomto konkrétním případě uplatněno měřítko informovaného investora v tržním hospodářství. Společnost CFF si na jedné straně klade otázku, zda je opravdu možné považovat danou transakci za zásah státu, který proběhl souběžně s výrazným a současným zásahem dotčených soukromých subjektů za srovnatelných podmínek, když stát navýšil kapitál před společným navýšením ze strany akcionářů a novým plánem restrukturalizace. Na straně druhé se domnívá, že informovaný investor by ve vážné finanční situaci společnosti SNCM zasáhl dříve, aby zabránil znehodnocení své investice ⁽⁹²⁾.
148. Společnost CFF se domnívá, že odkaz na věc „ABX Logistics“ není relevantní. Kromě skutečnosti, že okolnosti této záležitosti nejsou přenesitelné na tento konkrétní případ, společnost CFF zdůrazňuje významný příspěvek příjemce podpory v uvedené záležitosti, což zjevně není případ společnosti SNCM. Podle společnosti CFF rozhodnutí Komise z roku 2006 nezohlednilo náklady spojené s rizikem soudních řízení v rámci likvidace dotčeného podniku. V této souvislosti se společnost CFF domnívá, že vnitrostátní judikatura, na kterou se odvolává Francie, aby odůvodnila náklady spojené s likvidací společnosti SNCM, se na tento konkrétní případ nevztahuje. Podle společnosti CFF Kasační soud ve věci „Mines et produits chimiques de Salsignes“ vůbec neuvádí přímou zodpovědnost státu v případě likvidace podniku, jehož je stát akcionářem, ale zmiňuje spíše možnost podat kvůli uhrazení sociálních závazků žalobu na veřejnoprávní instituci průmyslové a obchodní povahy a nemožnost jejího vedení vymanit se ze svých povinností odkazem na zásah veřejné moci.
149. Pokud jde o možnost uplatnění judikatury odvolacího soudu v městě Rouen ve věci Aspocomp na tento konkrétní případ, společnost CFF zdůrazňuje, že případ, který je předmětem této judikatury, jež spočívá v odsouzení mateřské společnosti k vyplacení sociálního odškodnění zaměstnancům dceřiné společnosti za „nedodržení dohody“ schválené mateřskou společností, je značně vzdálen od okolností případu společnosti SNCM. Neexistuje tedy jisté riziko, že by společnost CGMF nebo stát byly odsouzeny k úhradě odstupného při výpovědích v případě soudní likvidace. Společnost CFF vyjadřuje pochybnosti o vyčísleném odhadu ostatních sociálních nákladů, neboť se zřejmě liší podle jednotlivých znaleců, kteří byli vyzváni k jejich odhadnutí.
150. Společnost CFF se domnívá, že uplatnění judikatury Společenství ve věci „Gröditzer“ a „Hytasa“ na tento konkrétní případ může vést pouze k závěru, že se stát nechoval jako soukromý investor, jelikož v souladu s uvedenou judikaturou svůj kapitálový vklad spojil s prodejem 75 % svého podílu ve společnosti SNCM, a tím si stejnou měrou snížil výhledy na budoucí zisk.
151. Společnost CFF se domnívá, že srovnání nákladů na likvidaci a nákladů na navýšení kapitálu by mělo zohlednit hodnotu aktiv, která je v obou případech převedena na nabyvatele. Společnost CFF odhaduje hodnotu aktiv postoupených nabyvatelům na 640 až 755 milionů EUR ⁽⁹³⁾, a to vzhledem k tržní hodnotě plavidel společnosti SNCM, kterou společnost CFF odhaduje na 644 až 664 milionů EUR k srpnu roku 2006.
152. Pokud jde o posouzení opatření přijatých po navýšení kapitálu v roce 2002 jako podpory na restrukturalizaci, společnost CFF se domnívá, že společnost SNCM sice splňovala podmínky podniku v obtížích podle pokynů z roku 2004 v období před prvním navýšením kapitálu ve výši 142,5 milionu EUR, avšak toto označení je značně sporné pro období, které předcházelo druhému navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, protože došlo k obnově vlastního kapitálu.

⁽⁹²⁾ V této souvislosti společnost CFF připomíná, že v druhém pololetí roku 2005 bylo zahájeno před obchodním soudem v Marseille oznamovací řízení a že o vyhlášení úpadku se mohlo uvažovat již od podzimu 2005 kvůli ztrátám odhadovaným v roce 2005 na 30 milionů EUR.

⁽⁹³⁾ V této souvislosti se společnost CFF domnívá, že skutečná hodnota plavidel, tak jak ji uvedla společnost SNCM při prezentaci své nabídky v rámci pověření veřejnou službou, měla být zohledněna v odhadu aktiv společnosti SNCM provedeném ve zprávách společností Oddo a CGMF.

153. Pokud jde o životaschopnost podniku, společnost CFF zdůrazňuje, že prodej společnosti SNCM je jen částečný a není neodvolatelný vzhledem na zrušující doložky vyjednané s nabyvateli. Tato skutečnost je důležitým prvkem nejistoty ohledně vůle a schopnosti nabyvatelů ozdravit společnost SNCM a zdrojem pochybností o trvalé životaschopnosti podniku. Společnost CFF také uvádí, že v rozporu s požadavky pokynů z roku 2004 francouzské orgány neplánovaly ukončit činnosti, které by i po restrukturalizaci zůstaly strukturálně ztrátové⁽⁹⁴⁾. Společnost CFF se dále vyjadřuje skepticky k plánu snížení nákladů, protože údajně došlo k rozrůstání flotily plavidel společnosti SNCM⁽⁹⁵⁾, a k plánu snížení počtu zaměstnanců vzhledem k neúspěchu sociálního plánu z roku 2002.
154. Společnost CFF pochybuje, že by nové státní podpory byly omezeny na nezbytné minimum, a to jednak kvůli nejasnosti ohledně toho, na co se vlastně vztahují sociální náklady, a jednak kvůli obsahu zápisu z valné hromady společnosti SNCM dne 28. dubna 2006, z něhož vyplývá, že část této státní podpory údajně sloužila ke krytí provozních ztrát společnosti v roce 2006 a 2007. Společnost CFF se rovněž domnívá, že nabyvatelé společnosti SNCM nepřispívají výrazným způsobem k restrukturalizaci podniku.
155. Aby se zabránilo neoprávněnému narušování hospodářské soutěže, společnost CFF považuje za nutné obnovit a upřesnit protiplnění uložená společnosti SNCM v roce 2003 a přidat nová týkající se omezení přítomnosti společnosti SNCM na trhu⁽⁹⁶⁾. Společnost CFF se také domnívá, že nebyla dodržena část opatření uložená společnosti SNCM rozhodnutím z roku 2003. Společnost SNCM údajně zakoupila nová plavidla v rozporu s článkem 2 rozhodnutí Komise z roku 2003. Společnost SNCM dále nepostoupila svůj podíl ve společnosti CCM v rozporu s článkem 3 rozhodnutí Komise. A konečně společnost SNCM vedla od roku 2003 agresivní cenovou politiku a její ceny byly v rozporu s článkem 4 uvedeného rozhodnutí nižší než ceny společnosti CFF (jízdenky byly při stejných nebo srovnatelných službách až o 30 % levnější).
156. Pokud jde o povahu druhého navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, společnost CFF se domnívá, že kromě souběžnosti veřejných a soukromých investic musí být soukromý zásah významný a uskutečněný ve srovnatelných podmínkách, aby bylo možné uznat zásah státu za platný. V tomto konkrétním případě nebyly tyto dvě podmínky splněny. Na jedné straně vklad nabyvatelů, který je striktně vázán na první navýšení kapitálu o 142,5 milionu EUR, nebyl významný. Na druhé straně zásah nabyvatelů nebyl proveden za podmínek srovnatelných s podmínkami státu, a to zejména kvůli zrušující doložce a očekávané výnosnosti minoritního podílu společnosti CGMF.
157. Pokud jde o opatření sociální povahy ve výši 38,5 milionu EUR, společnost CFF napadá označení této částky jako podpory pro jednotlivce. Je sice pravda, že tuto částku využívají přímo zaměstnanci společnosti SNCM, ale společnost CFF zdůrazňuje, že uvedené opatření by mohlo mít pro společnost SNCM nepřímé pozitivní účinky, a to zejména v podobě uklidnění sociálních vztahů.

4.2.2. Připomínky společnosti STIM

4.2.2.1. Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002

158. Pokud jde o negativní prodejní cenu ve výši 158 milionů EUR, společnost STIM se domnívá, že nejde o tržní cenu vytvořenou na základě otevřené a nediskriminující hospodářské soutěže, protože k navýšení kapitálu došlo za podmínek odlišných od podmínek, které mají být pro soukromého investora obvyklé směrodatné. Společnost STIM se totiž domnívá, že nové ocenění čistých účetních aktiv by umožnilo likvidaci v nejhorsším případě bez nákladů pro stát, ale možná i ziskovou, že prodejní cena je v poměru k hodnotě podniku směšná (společnost STIM tuto hodnotu odhaduje na 350 milionů EUR) a že státní podpora je neúměrná potřebám podniku.
159. Společnost STIM také upozorňuje Komisi na nepřiměřenost zrušující doložky převodu společnosti SNCM do soukromého sektoru.
160. Společnost STIM napadá odůvodnění prodeje za zápornou cenu, které vychází z málo realistického předpokladu, že se jedná ze sociálního hlediska o obtížnou likvidaci.

⁽⁹⁴⁾ Společnost CFF tvrdí, že Francie trvá na mimořádně důležité funkci spojení z Nice, na zachování plavidel na současné úrovni a na podílu společnosti SNCM ve skupině CMN, který považuje za strategický.

⁽⁹⁵⁾ K 1. lednu 2007 zahájením provozu plavidla Superfast X.

⁽⁹⁶⁾ Společnost CFF navrhuje omezit kapacity na každém z konkurenčních trhů (Nice, Tunisko a Alžírsko) na úroveň z roku 2005, neotvírat nová spojení a přeměnit plavidla na lince Marseille-Korsika na smíšená plavidla pro cestující a nákladní dopravu, a tak snížit náklady.

161. Pokud jde o druhé navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, společnost STIM se domnívá, že tento kapitálový vklad nedodrжуje zásadu soukromého investora v tržním hospodářství z důvodu nedostatečných záruk návratnosti investic. Společnost STIM nesouhlasí s argumentem souběžnosti soukromých a veřejných investic, který byl použit, aby se popřelo, že se u tohoto vkladu jedná o státní podporu. Takováto souběžnost, pokud bude vůbec prokázána, je pouze příznakem a sama o sobě nemůže být kritériem pro posouzení⁽⁹⁷⁾. Společnost STIM tvrdí, že tento vklad údajně představuje záruku francouzské vlády nabyvatelům, že společnosti SNCM bude přiděleno pověření veřejnou službou pro dopravní obslužnost Korsiky.
162. Pokud jde o 38,5 milionu EUR podpory pro jednotlivce, společnost STIM se domnívá, že ve skutečnosti je účelem této částky poskytnout společnosti SNCM prostředky, aby mohla dodržet některé podstatné aspekty ozdravného plánu předloženého Komisi, které nebyly provedeny, a to zejména snížení počtu zaměstnanců.

4.2.2.2. Slučitelnost s pokyny z roku 2004

163. Společnost STIM se domnívá, že podpory poskytnuté společnosti SNCM nejsou omezeny na nezbytné minimum. Příspěvek společnosti SNCM a nabyvatelů k plánu restrukturalizace je údajně nedostatečný vzhledem k podmínkám stanoveným pokyny z roku 2004 a není prokázáno, že situace společnosti SNCM byla natolik výjimečná, aby bylo možno odůvodnit méně vysoký vlastní příspěvek. Společnost STIM dále poukazuje na neúměrnost podpor přidělených v roce 2006, protože společnosti SNCM umožnily vytvořit rezervy na uhrazení budoucích ztrát. Společnost SNCM k tomu neplánovala postoupit aktiva, která nebyla nezbytná pro přežití podniku, což je v rozporu s požadavky pokynů z roku 2004.
164. Společnost STIM se domnívá, že k vyplacení částek došlo v rozporu se zásadou jednotnosti stanovenou pokyny z roku 2004. Zhoršení finanční situace podniku a sociální konflikty nelze analyzovat jako výjimečné a nepředvídatelné okolnosti, které nelze přičíst podniku přijímajícímu podporu.
165. Společnost STIM tedy žádá dodatečné vyrovnaní ve výši poloviny poskytnuté podpory, což představuje částku 98,25 milionu EUR, a to prodejem dalšího plavidla a přímé a nepřímé účasti společnosti SNCM ve společnosti CMN. V tomto ohledu společnost STIM tvrdí, že tato účast není strategická ve smyslu pokynů pro podpory na restrukturalizaci z roku 2004, neboť není „nezbytně nutná pro další existenci podniku“ a ani nemá povahu nepřevoditelného aktiva.
166. Společnost STIM dále tvrdí, že údajná součinnost společností SNCM a CMN neexistuje, jelikož společnost SNCM nehraje žádnou skutečnou úlohu v řízení a rozvoji společnosti CMN. Společnost STIM zdůrazňuje, že smlouva akcionářů spojující tyto dva podniky již neexistuje od 15. března 2006, kdy byla vypovězena společností CMN, jak potvrdil odvolací soud v Paříži.

4.2.3. Připomínky společnosti SNCM

167. Společnost SNCM poskytla Komisi spis shrnující její hospodářskou a konkurenční situaci a přiložila právní konzultaci hodnotící v rámci likvidačního řízení riziko spojené s právním posouzením zásahu státu jakožto skutečného řídicího orgánu společnosti v období před privatizací.
168. Právní kancelář Baker & McKenzie, kterou konzultovala společnost SNCM, dospívá k závěru, že na základě dokumentů společnosti doplněných o korespondenci, informace o zásazích a zápisy ze schůzí kontrolních orgánů francouzský stát [...] (*) rozhodnutí⁽⁹⁸⁾, [...] (*) orgánů⁽⁹⁹⁾, [...] (*) sociálních orgánů⁽¹⁰⁰⁾. Zpráva dále zdůrazňuje, že [...] (*) SNCM⁽¹⁰¹⁾. Ve stejné zprávě se píše, že [...] (*) SNCM.
169. Na tomto základě odborný znalec společnosti SNCM dospívá k závěru, že by obchodní soud v Marseille s největší pravděpodobností označil francouzský stát za skutečného jednatele společnosti.
170. Kromě toho ze skutečností obsažených ve zprávách Účetního dvora údajně vyplývá, že chyby v řízení přičitatelné francouzskému státu jakožto skutečnému manažerovi společnosti SNCM přispěly ke zjištěnému nedostatku aktiv společnosti SNCM. Zpráva vyzdvihuje mimo jiné tyto chyby řízení: volba obchodního [...] (*). Újma, kterou způsobily chyby státu při řízení, je odhadována na [...] (*).

⁽⁹⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. května 2003, *Itálie a SIM 2 Multimedia v. Komise* (328/99 a 399/00, Sb. rozh., s. I – 4035).

⁽⁹⁸⁾ Ze skutečností uvedených v této zprávě vyplývá, že správní rada společnosti SNCM [...] (*) svou pravomoc předběžného povolení

⁽⁹⁹⁾ Na podporu zprávy Účetního dvora uvádí zpráva například, že stát rozhodl [...] (*).

⁽¹⁰⁰⁾ Ze skutečností uvedených v této zprávě vyplývá, že stát [...] (*) podnikatelský záměr

⁽¹⁰¹⁾ Stát například [...] (*) vedoucích manažerů společnosti SNCM.

171. V této souvislosti není podle odborného znalce společnosti SNCM pochyb o tom, že by byl francouzský stát odsouzen v rámci žaloby na vyrovnání pasív k částečné nebo celkové úhradě nedostatečnosti aktiv vzhledem k jeho silnému zapojení do řízení společnosti SNCM, jeho zjevným chybám v řízení a s ohledem na rozsah jeho finančních zdrojů.
172. Na základě příslušné judikatury dochází odborný znalec společnosti SNCM k závěru, že pokud by bývalo došlo k likvidaci společnosti SNCM, stát by byl velmi pravděpodobně odsouzen k uhrazení všech sociálních závazků společnosti SNCM. Následkem uvedeného by stát jakožto akcionář musel uhradit odhadem 85 % až 100 % zjištěné nedostatečnosti aktiv (tedy částku od 316,6 milionu EUR do 385,7 milionu EUR). Tím, že se rozhodl společnost SNCM privatizovat a předtím navýšit její vlastní kapitál o 158 milionů EUR, se francouzský stát zachoval jako informovaný investor.

V. VYJÁDRĚNÍ FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

5.1. VYJÁDRĚNÍ FRANCIE K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN TÝKAJÍCÍM SE ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ Z ROKU 2002

5.1.1. Připomínky společnosti CFF

173. Francouzské orgány uvedly, že některé údaje předložené společností CFF o nabídce společnosti SNCM jsou nepřesné.
174. V rozporu s tvrzeními společnosti CFF se francouzský stát domnívá, že plán restrukturalizace byl vypracován tak, aby umožnil co nejrychlejší ozdravení společnosti SNCM a vytvořil podmínky pro její střednědobou a dlouhodobou životaschopnost. Francouzské orgány upřesňují, že velká část programu snižování nákladů byla již provedena. Plavební prostředky byly omezeny a program prodeje aktiv probíhá v souladu s podnikatelským záměrem. Dopravní trasy byly přeorganizovány a akční plán snížení mezispotřeby přináší první výsledky. Postupně je prováděna část podnikatelského záměru věnovaná zaměstnanosti. Kromě toho si společnost SNCM v roce 2001 vytvořila rezervy ve výši 21,3 milionu EUR na financování restrukturalizačních opatření, a to zejména plánu na záchranu pracovních míst.
175. Pokud jde o určení výše podpory, francouzské orgány potvrzují, že poměr ve výši 0,79 mezi vlastním kapitálem a celkovým zadlužením je s výjimkou zvláštních případů typický pro účetní rozvahy většiny námořních společností. Pokud jde o poměr ve výši 0,497 udávaný společností Corsica Ferries pro společnost CMN v roce 2001, jedná se o nepřesný údaj, protože v aktivech rozvahy nezohledňuje disponibilní prostředky. Po opravě tohoto nedostatku dosáhne tento poměr u společnosti CMN výše 0,557. Podle francouzských orgánů je i tak tato výše pro společnost CMN nedostatečná, jak ukazují finanční potíže společnosti v roce 2002. Společnost CMN si tak musela u společnosti STIM vypůjčit až 8 milionů EUR na financování finančního schodku, který nepokryly její banky.

5.1.2. Připomínky společnosti STIM

176. Francouzské orgány trvají na tom, že účast společnosti SNCM na kapitálu společnosti CMN nelze brát jako čistě finanční aktivum, jak zřejmě tvrdí společnost STIM. Francie zastává stanovisko, že účast společnosti SNCM ve společnosti CMN je vysoce strategické povahy. Jeho prodej by podle Francie nebyl jen podnikatelsky nesprávný, ale také základní strategickou chybou.

5.1.3. Připomínky zástupců místních samospráv

177. Francie sice obecně souhlasí s obsahem dopisu předsedy regionu Provence-Alpes-Côte d'Azur, ale chtěla by přesto uvést, že narozdíl od toho, co je uvedeno v bodě 2 dotčeného dopisu⁽¹⁰²⁾, není nabídka přepravy mezi kontinentální Francií a Korsikou „vzhledem k poptávce předimenzovaná“ a že cenová politika společnosti SNCM odpovídá jejím závazkům, že nevyvolá cenovou válku a že se nestane společností určující cenu („price leader“).

5.2. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN K ROZHODNUTÍ Z ROKU 2006

178. Francie poznamenává, že obecně je celá řada připomínek společností STIM a CFF stejná jako připomínky, které tyto společnosti předložily Komisi již v roce 2003. Zejména zdůrazňuje, že připomínky společnosti CFF byly předneseny před Soudem prvního stupně v rámci řízení o zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2003 a že většina z nich byla zamítnuta jak Komisí, tak Tribunálem.

⁽¹⁰²⁾ V dopise ze dne 9. ledna 2003 regionální rada Provence-Alpes-Côte d'Azur citovala studii trhu, která byla předána Komisi v rámci oznámení a jejíž kopii zřejmě získala, a zdůraznila: „Nabídka [na spojích mezi Korsikou a kontinentální Francií] je vzhledem k poptávce předimenzovaná. Míra obsazenosti lodí se v průměru pohybuje kolem 20 % v zimě a 50 % v létě“.

5.2.1. Předčasné provedení opatření stanovených prvním plánem restrukturalizace a jeho změnami

179. K obecné poznámce o předčasném provedení opatření, jež lze označit za podpory, Francií, francouzské orgány odpovídají, že uvedené provedení je odůvodněno zvláštními okolnostmi postupu, to znamená zrušením schvalovacího rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2003 v roce 2005, a ne vůlí francouzských orgánů neuznávat povinnosti, které pro ně vyplývají ze Smlouvy o ES. Francie upřesňuje, že Komisi vždy informovala o vývoji záležitosti a o různých opatřeních přijímaných od ledna 2005 v souladu se zásadou loajální spolupráce mezi členskými státy a Komisí.
180. Pokud jde o tato poslední opatření, francouzské orgány se domnívají, že se na ně v konečném důsledku čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES nevztahuje vzhledem k tomu, že žádné z nich nepředstavuje podporu, a není proto důvod pozastavit jejich provádění.

5.2.2. Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002

181. Pokud jde o průběh postoupení společnosti, Francie upřesňuje, že od samého začátku plánovala klasická kritéria výběru založená zejména na ceně nabídnuté pro zhodnocení cenných papírů společnosti SNCM a následně na ostatních parametrech (podnikatelský záměr, sociální projekt atd.), mezi kterými byla i částka, kterou kandidáti byli ochotni investovat do společnosti v rámci navýšení kapitálu. Francie důsledně popírá argument předložený třetí stranou, podle něhož postup při prodeji nebyl transparentní, a připomíná, že v tomto konkrétním případě stát šel dokonce nad své již beztak náročné a přísné zákonné a předpisové povinnosti stanovené pro prodej veřejných účastí. Francie připomíná, že vývoj po nabídce společnosti BCP převzít 100 % cenných papírů společnosti SNCM probíhal za velmi složitých finančních a sociálních souvislostí a že přidružení společnosti VT k nabídce společnosti BCP nezměnilo obchodní a finanční podmínky transakce (kromě rozdělení kapitálu).
182. Pokud jde o zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, francouzské orgány připomínají, že s ohledem na finanční situaci společnosti SNCM k 30. září 2005 byl podnik prodán za tržní cenu a že prodej byl ekonomicky výhodnější než likvidace podniku. V tomto ohledu francouzské orgány upřesňují, že uplatňování kritéria soukromého investora v případě prodeje podniku na pokraji likvidace nelze považovat za úsilí o „ziskovost zásahu veřejných orgánů“, ale za zabránění vzniku větších ztrát, které by musel nést akcionář v případě nákladnější likvidace.
183. Pokud jde o zaplacenou cenu, Francie nesouhlasí s argumentem, podle kterého měla být společnost SNCM prodána za cenu neodpovídající její skutečné hodnotě. Nesouhlasí zejména s odhadem hodnoty podniku na přibližně 350 milionů EUR provedeným společností STIM. Její odhad zohledňuje pouze ty údaje v rozvaze, které zlepšují valorizaci na základě vlastního kapitálu (odchylné odpisy, zbytkový výnos z lodí atd.), a nezohledňuje pasiva, která ji snižují. Tato čistě účetní metoda výpočtu údajně neodpovídá hospodářské skutečnosti námořní společnosti, jako je společnost SNCM, která má hodnotná aktiva uváděná v rozvaze ale zároveň také omezenou výnosnost a důležitá podrozvahová pasiva.
184. Francouzské orgány rovněž odmítají argument společnosti CFF, že podcenily prodejní hodnotu flotily plavidel společnosti SNCM, kterou společnost CFF vyčíslila na 406,5 milionu EUR až 426,5 milionu EUR. Francouzské orgány vysvětlují, že plavidla zohledněná ve výpočtu společnosti CFF neodpovídají plavidlům, která společnost SNCM měla k 30. září 2005 v přímém vlastnictví. Neuplatněním určité srážky z prodejní hodnoty plavidel se údajně nezohledňují souvislosti, v nichž by proběhla případná soudní likvidace těchto aktiv, a dále pak datum zvolené k výpočtu zmíněné prodejní hodnoty, to znamená srpen roku 2006, neodpovídá datu případné likvidace společnosti SNCM, k němuž je třeba odkazovat, to znamená dne 30. září 2005. Francie poznamenává, že pokud by byl výpočet navržený společností CFF přijat, byla by záporná cena třikrát nižší než hodnota likvidace aktiv požadovaná podle judikatury Gröditzer, což by bylo příznivější než předpoklady předložené Komisi francouzskými orgány.
185. K argumentu společnosti CFF zpochybňujícímu uplatňování judikatury Gröditzer odkazem na skutečnost, že kapitálový vklad státu do společnosti SNCM byl spojen s prodejem 75 % jeho účasti, čímž se ve stejné míře snížily výhledy na budoucí zisk, francouzské orgány připomínají, že záporná prodejní cena ve výši 158 milionů EUR odpovídá prodeji všech podílů společnosti SNCM, po němž následovala nová investice státu ve výši 25 % s návratností [...] (*) % ročně. Francie se tudíž domnívá, že návratnost investic je zaručena, protože Francie zůstává akcionářem společnosti ve výši 25 % a protože tato účast představuje záruku vysoké návratnosti.

186. Francie rovněž nesouhlasí s argumentem předloženým společností CFF, že v tomto konkrétním případě není použitelný přístup ABX, který je založen zejména na analýze skutečných nákladů likvidace společnosti SNCM a na riziku, že by stát mohl být považován za odpovědného za pasiva podniku v rámci žaloby na vyrovnání pasiv v souladu s vnitrostátními kolektivními postupy, což potvrzuje vnitrostátní judikatura (rozsudek odvolacího soudu v městě Rouen ze dne 22. března 2005). Ačkoliv se francouzské orgány domnívají, že jejich jednání jakožto manažera společnosti SNCM by nemohlo být v tomto soudním řízení označeno za „chybné“, zdůrazňují velké riziko odsouzení státu vnitrostátním soudcem pro nedostatečná aktiva společnosti SNCM z důvodu pružných kritérií při posuzování chyby řízení ve smyslu článku L. 651-2 obchodního zákoníku a na základě výše uvedené judikatury, která by byla na tento případ použitelná.
187. Pokud jde o navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, Francie připomíná, že v rozporu s tvrzením společností CFF a STIM není tento kapitálový vklad státní podporou z důvodu souběžnosti této investice, podobnosti podmínek úpisu a odměny vyšší než průměrná odměna, kterou stát obdržel přes společnost CGMF.
188. Francouzské orgány zejména upřesňují, že zásada rovného zacházení s investory nemůže být zpochybňována kvůli existenci zrušujících doložek, protože tyto doložky byly stanoveny v rámci prodeje 100 % podílu ve společnosti SNCM a nikoliv v rámci navýšení kapitálu o 35 milionů EUR, které následovalo.
189. Francie dále připomíná, že její investice je mnohem nižší než investice nabyvatelů, jelikož s jejich investicí (26,25 milionu EUR) lze porovnávat pouze částku 8,75 milionu EUR. Přezkum prvního navýšení o 142,5 milionu EUR lze údajně provádět pouze v rámci srovnání s likvidační cenou.
190. Francie zpochybňuje argument předložený společností STIM a týkající se skutečnosti, že tento vklad údajně představuje záruku pro nové soukromé nabyvatele, že společnosti SNCM bude přiděleno pověření veřejnou službou pro zajištění dopravní obslužnosti Korsiky. Francouzské orgány tvrdí, že toto navýšení kapitálu je uvážlivé a nezávislé na výkonnosti podniku a že pověření společnosti SNCM veřejnou službou neumožňuje zvýšit očekávanou výnosnost této investice.
191. Pokud jde o částku 38,5 milionu EUR na opatření sociální povahy, Francie opakuje argument, podle něž jsou tato opatření podporou pro jednotlivce, a jejich uhrazení státem nelze považovat za nepřímou výhodu pro podnik, jelikož se jedná o doplněk zákonných a smluvních povinností společnosti SNCM. Francie dále připomíná, že tato opatření by neumožnila odchod zaměstnanců, a náklady s nimi spojené by v případě jejich neexistence i nadále hradila společnost SNCM.
192. V rozporu s argumentem společnosti CFF francouzské orgány upřesňují, že částka 38,5 milionu EUR neodpovídá provedení plánovaného snížení počtu zaměstnanců v rámci sociálního plánu z roku 2003, neboť toto snížení bylo již přes zpoždění provedeno. Nový sociální plán je tedy doplňkem prvních sociálních opatření z roku 2003.

5.2.3. Slučitelnost s pokyny

193. Vzhledem k předcházejícímu se Francie domnívá, že výše podpory, kterou je nutno analyzovat, odpovídá částce 15,81 milionu EUR.
194. V protikladu k tvrzením společnosti CFF se francouzské orgány domnívají, že s ohledem na bod 11 pokynů z roku 2004 sice první navýšení kapitálu umožnilo společnosti SNCM obnovit vlastní kapitál, ale společnost přesto nepřestala být podnikem v obtížích, protože cílem navýšení bylo udržet společnost v činnosti.
195. Francie odmítá tvrzení společnosti CFF, podle něž neměla podniku poskytnout nové finanční příspěvky vzhledem k tomu, že společnost SNCM mohla údajně požádat o bankovní úvěr. V tomto ohledu francouzské orgány upřesňují, že dne 24. srpna 2005 banky odmítly poskytnout společnosti SNCM nové finanční prostředky, a proto se tak jedinými možnostmi stala privatizace nebo likvidace podniku.
196. Francie nesouhlasí s tvrzeními společností CFF a STIM o neúspěchu plánu restrukturalizace z roku 2002, který byl i přes určité zpoždění proveden a umožnil dosáhnout v roce 2005 stanovených cílů. Zhoršení hospodářské a finanční situace společnosti SNCM bylo způsobeno faktory nezávislými na podniku a údajně si vyžádalo prodloužení plánu oznámeného v roce 2002 a přijetí nových opatření.

197. Francie se domnívá, že společnost SNCM má dobré vyhlídky na ozdravení a že opatření plánovaná novými akcionáři, a to zejména provedení sociálního plánu, ozdravení jednotlivých spojů a obnova některých plavidel, umožní obnovení životaschopnosti podniku. V tomto ohledu Francie poznamenává, že z důvodu příjmů z pověření veřejnou službou (přibližně [50-70] (*) % obrátu společnosti SNCM), s ohledem na výraznou výši fixních nákladů a na potíže s přesunutím 6 lodí používaných na spoji Marseille-Korsika je pověření veřejnou službou zásadním prvkem strategie podniku a jeho životaschopnosti.
198. Pokud jde o omezení podpory na nezbytné minimum, Francie se domnívá, že omezila náklady na restrukturalizaci na minimum nezbytné pro provedení restrukturalizace. V tomto ohledu francouzské orgány připomínají, že podnik sám dostatečně přispěl k plánu restrukturalizace ze svých vlastních zdrojů prodejem aktiv v hodnotě 30,2 milionu EUR, jak uznala sama Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003. S ohledem na ostatní prodeje uskutečněné společností SNCM ve výši 12,2 milionu EUR dosahuje údajně celkový vlastní příspěvek podniku částky 42,38 milionu EUR. Francie se domnívá, že tato částka je výrazně vyšší než vlastní příspěvek nutný ke schválení podpory na restrukturalizaci, jejíž výše nakonec údajně činí 15,81 milionu EUR, jelikož ostatní opatření nepředstavují státní podporu.

5.2.4. Podmínky uložené rozhodnutím Komise z roku 2003 a případná nová protiplnění

199. V rozporu s tvrzeními společností STIM a CFF francouzské orgány tvrdí, že dodržely všechny podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003, které byly pro ně závazné až do konce roku 2006, a to zejména zachování flotily plavidel v počtu 11 lodí a uplatňování nižších cen než konkurence.
200. Francie se také domnívá, že v rámci nového konečného rozhodnutí by úroveň protiplnění uložená společnosti SNCM měla být přizpůsobena, protože částka podpor na restrukturalizaci údajně nadále činí 15,81 milionu EUR místo 69,3 milionu EUR.
201. V tomto ohledu Francie odmítá připomínky společnosti STIM ohledně možnosti, že by Komise uložila společnosti SNCM jako protiplnění prodej jejího podílu ve společnosti CMN. Francie odmítá tvrzení společnosti STIM, podle něž definice strategických aktiv byla zpochybněna v pokynech z roku 2004 oproti pokynům z roku 1999.
202. Pokud jde o opatření zmíněná společností CFF, jejichž cílem je omezit přítomnost společnosti SNCM na trhu, francouzské orgány připomínají, jak to ostatně učinila také Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003 (bod 87), že dotčené trhy (Francie – Korsika a Francie – země Maghrebu) netrpí nadměrnou kapacitou a že nové uspořádání spojů na Korsiku jak v rámci, tak mimo rámec pověření veřejnou službou by ohrozilo životaschopnost podniku.
203. Pokud jde o tvrzení společnosti CFF, podle něž provádění výše popsanych opatření ve prospěch společnosti SNCM představuje vážné riziko, že z trhu spojení kontinentální Francie – Korsika zmizí její hlavní konkurent, to znamená společnost CFF, francouzské orgány uvádějí, že s ohledem na současné uspořádání tohoto trhu, na němž má dnes společnost CFF většinový podíl, závisí zachování konkurenční struktury na schválení plánu restrukturalizace společnosti SNCM a na její přítomnosti na předmětném trhu.

VI. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

6.1. EXISTENCE PODPORY VE SMYSLU ČL. 107 ODST. 1 SFEU

204. V čl. 107 odst. 1 SFEU se stanoví, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak“.
205. Označení vnitrostátního opatření za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU předpokládá splnění následujících kumulativních podmínek, a to: 1) dotčené opatření poskytuje selektivní hospodářské zvýhodnění; 2) toto zvýhodnění je financováno ze státních prostředků; 3) toto zvýhodnění narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž; a konečně 4) toto zvýhodnění ovlivňuje obchod mezi členskými státy⁽¹⁰³⁾.

⁽¹⁰³⁾ Viz např. rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze* (věc C-222/04, Sb. rozh., s. I-289, bod 129).

206. Komise konstatuje, že společnost SNCM obdržela státní prostředky v celkové výši 274,54 milionu EUR ⁽¹⁰⁴⁾ prostřednictvím společnosti CGMF, kterou vlastní ze 100 % francouzský stát.
207. Vzhledem k tomu, že společnost SNCM působí v oblasti námořní dopravy otevřené mezievropské hospodářské soutěži, může poskytnuté hospodářské zvýhodnění narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.
208. Okolnost, že trh kabotážní dopravy na středomořské ostrovy byl až do 1. ledna 1999 dočasně vyňat z uplatňování nařízení (EHS) č. 3577/92, neumožňuje předem vyloučit, že dotace vyplácené za kabotážní dopravu na ostrovy ve Středozemním moři v rámci pověření veřejnou službou nemohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž.
209. V každém případě, i kdyby dotace poskytnuté na zajištění kabotážních spojů před 1. lednem 1999 obchod neovlivnily a hospodářskou soutěž nenarušily, situace se od tohoto dne změnila, protože podle nařízení (EHS) č. 3577/92 je kabotáž nyní otevřena pro všechny provozovatele Evropské unie. Je třeba zdůraznit, že společnost SNCM nevykonává pouze kabotážní přepravu, ale působí i na trhu mezinárodní námořní přepravy, který byl liberalizován nařízením Rady (EHS) č. 4055/86 ⁽¹⁰⁵⁾.
210. Komise se tak domnívá, že v tomto konkrétním případě jsou tři poslední kritéria čl. 107 odst. 1 SFEU uvedená v bodě 205 tohoto rozhodnutí splněna. V souladu s rozsudkem Tribunálu ze dne 11. září 2012 musí proto postupně u každého opatření přezkoumat, zda obsahuje selektivní hospodářské zvýhodnění.

6.1.1. Časový rámec analýzy

211. V souladu s judikaturou Tribunálu ⁽¹⁰⁶⁾ musí Komise po zrušení jednoho ze svých rozhodnutí založit svou novou analýzu výhradně na informacích, které měla k dispozici v době přijetí zrušeného rozhodnutí, to znamená v tomto konkrétním případě ke dni 8. července 2008.
212. Události, ke kterým mohlo dojít po 8. červenci 2008, tak nesmí být zohledněny. Změny nebo vývoje na trhu či týkající se situace příjemce podpory musí být z analýzy vyloučeny. Stejně tak Komise nebere v úvahu období provádění plánu restrukturalizace po červenci roku 2008 ⁽¹⁰⁷⁾.
213. Komise není rovněž povinna provést znovu šetření případu a ani ho doplnit novými technickými znaleckými posudky ⁽¹⁰⁸⁾. Zrušení určitého aktu, kterým končí správní řízení zahrnující několik fází, nezpůsobuje nezbytně zrušení celého řízení. Pokud se i přes skutečnost, že vyšetřovací opatření umožňují vyčerpávající analýzu slučitelnosti podpory, jeví, jak je tomu v tomto konkrétním případě, že analýza provedená Komisí není úplná, a způsobuje tak protiprávnost rozhodnutí, řízení směřující k nahrazení tohoto rozhodnutí může být znovu provedeno na základě již provedených vyšetřovacích opatření ⁽¹⁰⁹⁾.
214. Protože Komise musí založit svou novou analýzu výlučně na informacích, které měla k dispozici v červenci roku 2008, to znamená na informacích, ke kterým se francouzské orgány a společnost SNCM již vyjádřily, není nutno je znovu konzultovat ⁽¹¹⁰⁾. Konečně právo třetích zúčastněných stran uplatnit své připomínky bylo zajištěno zveřejněním rozhodnutí o zahájení řízení v Úředním věstníku ⁽¹¹¹⁾ a žádné ustanovení nařízení Rady (ES) č. 659/1999 neukládá povinnost jim opět nabídnout tuto možnost, pokud je původní plán restrukturalizace během vyšetřování změněn ⁽¹¹²⁾.

⁽¹⁰⁴⁾ Tato částka odpovídá součtu kapitálového vkladu ve výši 15,81 milionu EUR oznámenému v roce 2002, částky za pověření veřejnou službou ve výši 53,48 milionu EUR a částek třech nových opatření, která provedly francouzské orgány v roce 2006, to znamená postoupení 100 % kapitálu společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR upsaného společností CGMF a zálohy na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch zaměstnanců společnosti SNCM.

⁽¹⁰⁵⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi (Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 1).

⁽¹⁰⁶⁾ Rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise* uvedený výše v pozn. pod čarou 40.

⁽¹⁰⁷⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, bod 137.

⁽¹⁰⁸⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, body 144 a 159.

⁽¹⁰⁹⁾ V tomto ohledu viz výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, body 99 až 101 a bod 142.

⁽¹¹⁰⁾ Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia v. Komise*, bod 174.

⁽¹¹¹⁾ Viz poznámka pod čarou 29.

⁽¹¹²⁾ Viz poznámka pod čarou 110.

215. Toto rozhodnutí se tak v zásadě zakládá výlučně na informacích, které byly k dispozici ke dni 8. července 2008. Komise přesto podpůrně prokáže, že případné zohlednění informační zprávy francouzských orgánů ze dne 16. května 2013 u skutečností uvedených před dnem 8. července 2008 a zohlednění informací poskytnutých společností SNCM dne 27. srpna 2013 nejsou takové povahy, aby dokázala změnit její závěry.

6.1.2. Postoupení společnosti SNCM za zápornou prodejní cenu ve výši 158 milionů EUR

216. Komise musí v tomto konkrétním případě přezkoumat, zda kapitálový vklad státu ve výši 158 milionů EUR poskytnutý před postoupením společnosti SNCM soukromým nabyvatelům, to znamená v konečném důsledku „záporná prodejní cena“ podniku ve stejné výši, je prosta prvků státní podpory.
217. Otevřené, transparentní a nediskriminační veřejné výběrové řízení, na jehož základě stát prodává podnik poté, co došlo k navýšení kapitálu (v částce přesahující prodejní cenu), nevylučuje nutně přítomnost podpory ve prospěch jak privatizovaného podniku, tak jeho kupce ⁽¹¹³⁾.
218. Za účelem ověření, zda podnik nezískal navýšením kapitálu státem hospodářské zvýhodnění, používá Komise v zásadě kritérium „soukromého investora v tržním hospodářství“ (dále jen „kritérium soukromého investora“) za podmínky, že příjemce není povinen vrátit jiné státní podpory a že lze tento vklad z hlediska tohoto kritéria analyzovat. Kritérium soukromého investora vychází ze zásady rovného zacházení s veřejným a soukromým sektorem podle článku 345 SFEU. Podle této zásady nelze kapitál poskytnutý, ať již přímo či nepřímo, státem podniku za okolností, které odpovídají obvyklým tržním podmínkám, považovat za státní podporu ⁽¹¹⁴⁾.
219. Za tímto účelem může Komise zejména posoudit, zda se dodavatel zdrojů choval jako soukromý investor uplatňující globální nebo odvětvovou strukturální politiku a zda se řídil dlouhodobými výhledy na návratnost investovaného kapitálu. Platnost tohoto přístupu uznal soudce Evropské unie v rámci několika věcí ⁽¹¹⁵⁾.
220. Podle ustálené judikatury představuje kapitálový vklad poskytnutý veřejným investorem bez jakékoliv, i dlouhodobého, výhledu na zisk státní podporu ⁽¹¹⁶⁾.
221. Soudce Evropské unie rovněž stanovil, že soukromý investor uplatňující globální nebo odvětvovou strukturální politiku a řídící se dlouhodobými výhledy na výnosnost by si nemohl rozumně dovolit, aby po letech neustálých ztrát přistoupil ke kapitálovému vkladu, který se z ekonomického hlediska jeví jako nákladnější než likvidace aktiv, a je k tomu spojen s prodejem podniku, čímž přichází o veškerou naději na zisk, a to i z dlouhodobého hlediska ⁽¹¹⁷⁾.
222. Přesněji řečeno, Soudní dvůr ve svém rozsudku „Gröditzer“ rozhodl, že k určení, zda privatizace podniku za zápornou prodejní cenu obsahuje prvky státní podpory, „je nutno posoudit, zda by za podobných okolností přistoupil soukromý investor co do velikosti srovnatelný s orgány spravujícími státní sektor ke stejné významnému vkladu kapitálu v rámci prodeje uvedeného podniku nebo zda by se rozhodl pro jeho likvidaci“ ⁽¹¹⁸⁾.
223. S ohledem na výše uvedené a za účelem určení povahy podpory dotčeného opatření musí Komise „vyhodnotit, zda státem zvolené řešení je nepodmíněné a vzhledem k ostatním řešením, včetně řešení nezasáhnout, řešením nejlevnějším, což by v takovém případě vedlo k závěru, že stát jednal jako soukromý investor“ ⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹¹³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, *Spolková republika Německo v. Komise* (334/99, Sb. rozh., s. I-1139, odstavec 142).

⁽¹¹⁴⁾ Sdělení Komise členským státům: uplatňování článku 92 a 93 Smlouvy o ES a článku 5 směrnice Komise 80/723/EHS pro veřejné podniky zpracovatelského průmyslu, Úř. věst. C 307, 13.11.1993, s. 3. bod 11. Toto sdělení se týká zpracovatelského průmyslu, ale analogicky ho lze stejným způsobem použít i pro ostatní hospodářská odvětví.

⁽¹¹⁵⁾ Viz zejména rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. března 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale v. Komise* (233/99, Sb. rozh., s. II-435).

⁽¹¹⁶⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. ledna 1999, *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH a Lech-Stahlwerke GmbH v. Komise* (Evropských společenství) (97/96, 2/96 a 129/95, Sb. rozh., s. II-17, odstavec 116).

⁽¹¹⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 80.

⁽¹¹⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 113.

⁽¹¹⁹⁾ Rozhodnutí Komise 98/204/ES ze dne 30. července 1997 o podmíněném schválení podpor poskytnutých Francií skupině GAN, Úř. věst. L 78, 16.3.1998, s. 1.

224. Jinými slovy, Komise musí ověřit, zda rozhodnutí přistoupit k tak významnému kapitálovému vkladu je skutečně méně nákladným řešením než likvidace.

6.1.2.1. *Posouzení nákladů likvidace*

a) *Zohlednění vyplacení dodatečného odstupného za propuštění*

225. Při vyčíslení nákladů likvidace pro akcionáře se francouzské orgány domnívají, že se velké skupiny podniků nemohou v současné době při zavírání závodů a rušení dceřiných společností nezajímat o sociální důsledky způsobené takovým zavřením nebo zrušením. Proto nejčastěji přistupují k sociálním plánům, které mohou zahrnovat opatření na přeškolení zaměstnanců, pomoc při hledání zaměstnání, odstupné při výpovědích či akce v oblasti místního hospodářství, což jde často nad rámec stanovený zákonem a kolektivními smlouvami.
226. V těchto souvislostech francouzské orgány vycházejí na základě sociálního plánu z roku 2005, jež sám vychází ze sociálního plánu z roku 2002, z rozpětí od [90 000 až 100 000] (*) do [120 000 až 130 000] (*) EUR na zaměstnance, což představuje celkovou částku ve výši od [200 až 210] (*) milionů EUR do [250 až 260] (*) milionů EUR. Francouzské orgány upřesňují, že spodní hranice výše uvedeného rozpětí zohledňuje skutečnost, že náklady referenčního sociálního plánu jsou navýšeny z důvodu velkého podílu zaměstnanců blížících se důchodovému věku, jejichž odchod probíhá za mimořádně výhodných podmínek. Zohledněna je také skutečnost, že okolnosti likvidace společnosti a propouštění všech zaměstnanců nelze srovnávat s okolnostmi přizpůsobení počtu zaměstnanců, které umožňují pokračovat v činnosti, jak tomu je v případě referenčního sociálního plánu.
227. Francouzské orgány se také domnívají, že i při uplatnění kritérií analýzy stanovených Tribunálem v jeho rozsudku ze dne 15. září 2012 neobsahovalo postoupení kontroly nad společností SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR prvky státní podpory. Domnívají se totiž, že Komise má k dispozici všechny nutné podklady, aby mohla odpovědět na kritiku Tribunálu.
228. Komise v tomto konkrétním případě tuto analýzu nesdílí.
229. Podle rozsudku Tribunálu ⁽¹²⁰⁾ může vyplacení dodatečného odstupného za propuštění podle okolností konkrétního případu v zásadě představovat vhodný a oprávněný postup s cílem podpořit klidný sociální dialog a zachovat dobrou pověst značky společnosti nebo skupiny společností. Na základě zásady o rovném zacházení se soukromým a veřejným sektorem je členským státům umožněno v případě likvidace veřejného podniku poskytnout dodatečné odstupné, i když jejich povinnosti a priori nemohou přesahovat striktní zákonné a smluvní minimum. Tribunál ale upřesňuje, že „(...) převzetí těchto dodatečných nákladů vzhledem k oprávněným důvodům nemůže sledovat výhradně sociální nebo dokonce politické cíle, neboť pak by nemohly být splněny podmínky testu soukromého investora (...). Neodpovídají-li náklady jdoucí nad rámec zákonných a smluvních povinností, byť posuzovány v dlouhodobém horizontu, jakékoli ekonomické logice, musí být považovány za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES“ ⁽¹²¹⁾.
230. Pokud jde o argument dobré pověsti státu, který zdůrazňují francouzské orgány, Tribunál se domnívá, že „(...) ochrana pověsti členského státu jakožto globálního investora v tržním hospodářství nemůže bez výjimečných okolností a obzvláště přesvědčivého odůvodnění představovat dostatečný důvod pro prokázání ekonomické logiky převzetí dodatečných nákladů, jako je dodatečné odstupné, nahlížené v dlouhodobém horizontu“ ⁽¹²²⁾. Avšak podobné výjimečné okolnosti v tomto konkrétním případě neexistují.
231. Komise shledává, že francouzské orgány neurčily po zahájení řízení hospodářské činnosti francouzského státu, a to zejména na zeměpisné a sektorové úrovni, vůči nimž je nutno posuzovat dlouhodobou ekonomickou logiku předmětných opatření, ačkoli ve svém dopise ze dne 16. května 2013 nakonec uvedly, že chování státu je nutno srovnávat s chováním diverzifikované holdingové společnosti, která se snaží maximalizovat své zisky a chránit dobrou pověst své značky jakožto globálního podnikatele, a to zejména v oblasti řízení svých zaměstnanců.
232. Pokud jde o dobrou pověst značky CGMF, Komise zaznamenává, že tato společnost nevlastní v oblasti námořní dopravy kromě společnosti SNCM žádný jiný majetek. Tento argument se jí proto nemůže týkat.

⁽¹²⁰⁾ Rozsudek ve věci *Corsica Ferries France SAS v. Komise* uvedený výše v poznámce pod čarou 39, odstavce 81 až 83.

⁽¹²¹⁾ 84. bod odůvodnění výše uvedeného rozsudku.

⁽¹²²⁾ 85. bod odůvodnění výše uvedeného rozsudku.

233. Pokud jde o dobrou pověst státu jakožto akcionáře, francouzské orgány uvedly zvýšené riziko sociálních konfliktů v podnicích kontrolovaných státem, a to nejenom v oblastech, které jsou zeměpisně blízké oblastem, ve kterých vykonává svou činnost společnost SNCM, ale také bez ohledu na hospodářské odvětví, a zejména pak v odvětví dopravy. Komise na jedné straně poznamenává, že francouzské orgány neprokázaly skutečnou existenci uvedeného rizika šíření nákazy na všechny veřejné podniky, a na druhé straně se domnívá, že tyto orgány rovněž neprokázaly, že vyplacení dotčených dodatečných odstupných údajně umožnilo zabránit novým stávkám. Komise dále zastává názor, že výlučně sociální odůvodnění převzetí uvedených dodatečných odstupných státem nestačí, aby se dala vyloučit přítomnost státní podpory.
234. Komise se také domnívá, že francouzské orgány nepředložily dostatečně objektivní a ověřitelné podklady, které by umožnily prokázat, že by vyplacení dodatečného odstupného za propuštění bylo za podobných okolností ustáleným postupem soukromých podnikatelů ve stejném odvětví. Komise zjišťuje, že pouhý odkaz na omezený počet sociálních plánů nestačí k prokázání existence dostatečně ustáleného postupu v případech srovnatelných s tímto konkrétním případem, že sociální plány, které francouzské orgány uvádějí, se týkají plánů restrukturalizace a nikoliv plánů likvidace a že značný počet z nich se týká odvětví, která nemají a priori nic společného s dopravní infrastrukturou, jako je odvětví kosmetiky (Yves Saint-Laurent Haute couture), zemědělsko-potravinářské odvětví (Danone) či odvětví elektroniky (Hewlett Packard). Kromě toho tabulka se seznamem sociálních plánů vypracovaná francouzskými orgány v jejich zprávě ze dne 16. května 2013 uvádí šest plánů, ke kterým došlo až po privatizaci společnosti SNCM, a které proto nelze zohlednit v rámci odůvodnění převzetí dodatečného odstupného za propuštění.
235. Společnost SNCM předložila ve zprávě ze dne 27. srpna 2013 nový seznam pěti sociálních plánů. Komise soudí, že tento seznam neumožňuje prokázat, že by vyplacení dodatečného odstupného za propuštění bylo za podobných okolností ustáleným postupem soukromých podnikatelů ve stejném odvětví. Komise nejprve zjišťuje, že se dva z uvedených pěti plánů týkají společnosti SNCM, z nichž jeden je předmětem tohoto rozhodnutí. Tyto dva plány proto nemohou sloužit jako objektivní srovnávací podklad ze dvou důvodů: na jedné straně se společnost SNCM nemůže odvolávat na své vlastní předchozí postupy v této oblasti, aby dostatečným způsobem odůvodnila ustálenou povahu tohoto postupu, a na druhé straně sociální plán z roku 2002 odpovídá období, ve kterém byla společnost SNCM stále veřejným podnikem, zatímco Tribunal stanovil jako kritérium srovnání soukromé podniky stejného odvětví. V tomto ohledu Komise poznamenává, že sociální plán přístavu v Marseille nelze přijmout, protože v roce 2004 byl tento přístav veřejnoprávní organizací a nikoliv soukromým podnikem. Pokud jde o dva poslední uváděné plány, tj. plány společností Air Lib a Eurostar, Komise zjišťuje, že se jedná o plány restrukturalizace a nikoliv o plány likvidace. Komise na okraj zaznamenává, že průměrná výše dodatečného odstupného je u těchto dvou plánů o více než polovinu nižší než průměrná výše dodatečného odstupného u společnosti SNCM.
236. Komise dále zjišťuje, že francouzské orgány neprokázaly, že by francouzský stát byl při svém jednání, tzn. zabráněním dalšího zhoršení sociálních vztahů v podniku, veden přiměřeně pravděpodobným výhledem na nepřímý materiální zisk, byť v dlouhodobém horizontu, protože právě v případě likvidace by podnik přestal existovat. Pokud jde o předpoklad rozsáhlejšího příznivého dopadu u zaměstnanců jiných veřejných podniků, není dostatečně prokázán. Uvedené platí o to více, že poskytnutí velmi vysokého odstupného zaměstnancům jedné společnosti, i kdyby k němu mělo dojít v rámci uvažování globálního investora, které zmiňují francouzské orgány, může ztížit případné restrukturalizace jiných společností stejného investora. Francouzské orgány kromě toho nevyčísly výraznou míru případných sociálních nákladů, které uvádějí jako odůvodnění vyplacení dodatečného odstupného za propuštění.
237. Francouzské orgány rovněž uvedly, že ve srovnání s postoupením společnosti SNCM za zápornou cenu by bylo likvidační řízení delší a mohlo by pro stát jakožto akcionáře představovat větší riziko. Komise zaznamenává, že francouzské orgány nepředložily žádný důkaz existence tohoto rizika a nevysvětlily, proč by soukromý akcionář bral ohled na dobu trvání likvidačního řízení. Věc *Frucona Košice* ⁽¹²³⁾, kterou zmiňují francouzské orgány, není v tomto konkrétním případě relevantní, protože se jedná o test soukromého věřitele. Doba trvání likvidačního řízení je relevantní pro analýzu, zda stát v postavení věřitele společnosti *Frucona Košice* maximalizoval uhrazení svých pohledávek tím, že souhlasil s částečnou, leč okamžitou splátkou, nebo zda měl počkat na výsledek likvidace podniku. Tento konkrétní případ je odlišný, protože se stát nachází v postavení akcionáře společnosti SNCM a nikoliv v postavení soukromého věřitele. Stát by nemohl získat zpět svůj vklad, protože v případě likvidace společnosti SNCM by aktiva nestačila na pokrytí pasiv. Uvádět dobu trvání likvidačního řízení proto není v tomto konkrétním případě relevantní.
238. Francouzské orgány proto neprokázaly, že převzetí nákladů na toto dodatečné odstupné státem jednajícím ve scénáři likvidace jako soukromý investor bylo oprávněné.

⁽¹²³⁾ Věc C-73/11 P, *Frucona Košice v. Evropská komise*.

239. V této fázi analýzy musí Komise nyní stanovit likvidační hodnotu společnosti SNCM bez dodatečného odstupného za propuštění.
- b) *Likvidační hodnota společnosti SNCM*
240. Podle metody nově posouzeného čistého aktiva je nedostatečnost aktiv shledána v případě, kdy ekonomická hodnota skutečných aktiv (obvykle přesahující čistou účetní hodnotu) nepokrývá ekonomickou hodnotu skutečných dluhů.
241. Za účelem zjištění nedostatečnosti aktiv v tomto konkrétním případě Komise ověřila za pomoci svého odborného znalce ⁽¹²⁴⁾, jak je vysvětleno dále, že ke dni 30. září 2005 nebyla hodnota aktiv společnosti SNCM dostatečná, aby mohlo dojít k vyrovnání s přednostními a nepřednostními věřiteli.
242. Komise se domnívá, že metoda zhodnocení čistých aktiv je metodou běžně používanou k vyhodnocení společností v odvětví námořní dopravy. Dále soudí, že tato metoda je mimořádně vhodná pro posouzení situace společnosti SNCM, protože jejímu hlavnímu akcionáři nezbývá jako alternativní řešení k postoupení společnosti než její likvidace.
243. Pokud jde o další metody vyhodnocení, a to zejména o metodu aktualizovaných volných provozních peněžních toků, Komise se domnívá, že se pro tento konkrétní případ nehodí, protože předpokládá pokračování činnosti společnosti, což by nebyl při uvažovaném předpokladu likvidace případ společnosti SNCM.
244. Komise bere za referenční datum pro posouzení hodnoty společnosti SNCM den 30. září 2005 vzhledem k tomu, že jde o den, kdy bylo skutečně rozhodnuto, zda bude přijata nabídka převzetí nebo zda dojde k likvidaci společnosti, přičemž o výběru společnosti BCP bylo rozhodnuto dne 27. září 2005.
- i) *Hodnota aktiv společnosti SNCM*
245. Komise především zjišťuje, že akcionář společnosti SNCM provedl ve spolupráci s kanceláří Ernst & Young vyčíslení nákladů na likvidaci podniku (výše uvedená zpráva CGNF) ke dni 30. září 2005, kterou znalecky posoudila společnost Oddo Corporate Finance a kabinet Paul Hastings. Komise připomíná, že výše uvedená zpráva Oddo-Hastings ocenila aktiva společnosti SNCM na 190,3 milionu EUR.
246. Pokud jde o ocenění flotily plavidel v přímém vlastnictví ⁽¹²⁵⁾, byla hrubá prodejní hodnota plavidel společnosti SNCM ohodnocena specializovaným makléřem BRS na 224 milionů EUR ke dni 30. září 2005, zatímco zpráva Oddo ocenila flotilu společnosti SNCM na 150,7 milionu EUR po diskontu ⁽¹²⁶⁾, provizi za zprostředkování ⁽¹²⁷⁾ a nákladech spojených s právním rizikem ⁽¹²⁸⁾.

Tabulka 3

Scénáře vyhodnocení aktiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005

	Hodnota aktiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota aktiva znalec Komise v milionech EUR
Nehmotný investiční majetek	—	—
Hmotný investiční majetek		
Přímo vlastněná plavidla	150,7	151,7

⁽¹²⁴⁾ Na základě nabídkového řízení pověřila Komise nezávislého odborného znalce Moore Stephense ze společnosti Chartered Accountants, jehož závěrečná zpráva byla předána dne 25. ledna 2008.

⁽¹²⁵⁾ Jedná se o těchto sedm plavidel: Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro, Monte Cino.

⁽¹²⁶⁾ Tento diskont ve výši 52,2 milionu EUR (tzn. průměrně 25 až 30 % hrubé prodejní ceny) je mimo jiné odůvodněn zvláštností lodí společnosti SNCM, které jsou přizpůsobeny dopravní obsluhování zajišťované podnikem, stavem plavidel a skutečností, že všechna plavidla budou nabídnuta na trhu zároveň (a zejména oslabeným postavením prodejce). Ocenění makléřem BRS vychází hlavně z předpokladu prodeje za běžných obchodních podmínek plavidel v řádném stavu, úspěšně zkontrolovaných, dobře udržovaných a fungujících.

⁽¹²⁷⁾ Odhadovanou na 4,6 milionu EUR.

⁽¹²⁸⁾ Právní riziko je odůvodněno pravděpodobností, že by prozatímní likvidační správce společnosti byl nucen k rychlému prodeji plavidel, a přesyčením trhu z důvodu jeho omezené schopnosti vstřebání.

	Hodnota aktiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota aktiva znalec Komise v milionech EUR
Budovy ⁽¹⁾	11,2	11,2
Finanční majetek ⁽²⁾	32,7	38,3
Dlouhodobá aktiva	194,6	201,2
Zásoby	—	—
Poskytnuté zálohy	—	—
Pohledávky u zákazníků	0,8	0,8
Ostatní pohledávky ⁽³⁾	9,4	9,4
Čistá finanční disponibilita	– 14,5	—
Přechodné účty	—	—
Ostatní aktiva	– 4,3	10,20
Aktiva celkem	190,3	211,4

Zdroje: zpráva Oddo-Hastings, zpráva odborného znalce Komise.

(¹) Pokud jde o budovy (včetně sídla společnosti SNCM) francouzské orgány upřesňují, že stanovená likvidační hodnota je založena na ocenění znalce pro nemovitosti z listopadu 2003 a byla aktualizována o + 20 %, aby zohlednila zvýšení cen.

(²) Finanční majetek se týká hlavně kapitálových podílů společnosti SNCM ve společnostech Sudcargos, Aliso, CGTH, CMN a Ferrytour.

(³) Tato položka se týká hlavně pohledávek vůči státu, a to zejména vyrovnání za povinnosti vyplývající z veřejné služby za září roku 2005, a proplacení zaměstnavatelských sociálních odvodů organizaci Assedic za účetní rok 2004.

247. Na základě výše uvedené tabulky Komise shledává, že rozhodujícím prvkem zhodnocení aktiv podniku je jeho flotila plavidel. V tomto ohledu znalec Komise po provedení, v rámci možností, srovnávací analýzy usoudil, že diskont uplatněný na hrubou prodejní hodnotu plavidel a náklady spojené s právním rizikem jsou v logickém souladu. Na tomto základě dospěl k závěru, že nemá argumenty, aby odmítl ocenění hodnoty flotily plavidel, které vypracoval francouzský stát.
248. Pokud jde o diskont, Komise se domnívá, že jeho míra odpovídá míře diskontů zaznamenané při prodeji lodí v rámci soudní likvidace. Podle znalce Komise státní belgická společnost Régie des Transports Maritimes, která provozuje spoj Ostende-Ramsgate, prodala v roce 1997 dva trajekty s diskontem odhadovaným na 35 % a 45 %. Společnost Festival Cruises nedávno prodala tři výletní lodě s průměrným diskontem 20 %. Diskonty zaznamenané v podobných případech odpovídají řádově diskontům uplatněným francouzskými orgány v tomto konkrétním případě.
249. Pokud jde o právní rizika a vzhledem k tomu, že na trhu neproběhla žádná srovnatelná transakce, se Komise domnívá, že argumenty odůvodňující uplatnění právního rizika jsou v logickém souladu s omezením trhu v případě určitého typu plavidel projektovaných pro specifické využití.
250. Komise poznamenává, že její nezávislý odborník zvýšil ocenění finančního majetku, a to zejména podílů společnosti SNCM ve společnosti CMN (z 21,8 milionu EUR na 28 milionů EUR). V tomto ohledu a vzhledem k nabídce koupě tohoto podílu společností *Stef-TFE* za 35,2 milionu EUR, která byla předána Komisi v rámci tohoto šetření, se Komise domnívá, že ocenění podílu společnosti SNCM ve společnosti CMN na částku 28 milionů EUR je v podmínkách likvidace společnosti přiměřené.
251. Znalec Komise neměl zvláštní výhrady, pokud jde o ohodnocení ostatních položek aktiv. Nepřijal ale jako aktivum položku „čistá finanční disponibilita“, protože vykazuje schodek. Komise se domnívá, že tato položka má být přearována do pasiv společnosti SNCM.

252. S ohledem na provedené úpravy oceňuje Komise aktiva společnosti SNCM ke dni 30. září 2005 na 211,4 milionu EUR.
- ii) Ocenění pasiv společnosti SNCM
253. Komise shledává, že francouzské orgány vyčíslily částku související s přednostními pohledávkami na 153,8 milionu EUR a na 170,9 milionu EUR částku související s nepřednostními pohledávkami (mimo dodatečného odstupného za propuštění).
254. Pokud jde o sociální pasiva, francouzské orgány odhadují náklady na sociální plán v rámci kolektivní dohody na [70 až 80] (*) milionů EUR. Náklady související se sociálním plánem v rámci kolektivní dohody byly stanoveny na individuálním základě při zohlednění druhu pracovní smlouvy (na dobu neurčitou a určitou), statutu a uplatňovaných kolektivních smluv (plavební personál, pozemský personál a vedení), odpracované doby, zařazení a výdělku každého zaměstnance. Tato částka zahrnuje odškodnění za výpovědní lhůtu ([20 až 30] (*) milionů EUR), uhrazení nároku na placenou dovolenou za dobu výpovědní lhůty ([0 až 10] (*) milionů EUR), smluvní odškodnění za propuštění ([30 až 40] (*) milionů EUR) a příspěvek Delalande ([0 až 10] milionů EUR) ⁽¹²⁹⁾.
255. Náklady sociálního plánu nad rámec kolektivní dohody odhadují francouzské orgány na [30 až 40]* milionů EUR. Tento sociální plán zahrnuje všechna průvodní opatření prováděná v rámci zákonných a předpisových povinností společnosti SNCM v případě propouštění ⁽¹³⁰⁾ a nepřímé náklady spojené se sociálním plánem v rámci kolektivní dohody ⁽¹³¹⁾.
256. Náklady spojené s vypovězením nejdůležitějších smluv o provozu se týkají hlavně uplatnění bankovní kauce ve výši 7,4 milionu EUR, kterou společnost SNCM dala jako záruku řádného plnění závazků vyplývajících z pověření veřejnou službou, k níž je nutné připočít penále stanovené dotčenou úmluvou pro případ, že by pověřený subjekt nedostal svým závazkům, a které se rovná 2 % referenčního finančního vyrovnání za rok 2005 ve výši 63 milionů EUR, to znamená přibližně 1,2 milionu EUR.
257. Pokud jde o čisté pasivum spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu ⁽¹³²⁾, francouzské orgány zdůrazňují, že na základě několika předpokladů ⁽¹³³⁾ je čistý výtěžek z prodeje po diskontu, provizi za zprostředkování a odečtení finančních nákladů za převod oceněn specializovaným makléřem BRS ke dni 30. září 2005 na 144,8 milionu EUR. Při zohlednění úspor na daních a bankovním zadlužení ve výši 193,5 milionu EUR zůstává zůstatek bankovního zadlužení kvůli plavidlům provozovaným v rámci leasingu, který je nutno splatit, ve výši 48,7 milionu EUR.

Tabulka 4

Scénáře ocenění pasiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005

	Hodnota pasiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota pasiva znalec Komise v milionech EUR
Přednostní závazky, z nichž		
sociální a daňové závazky	[20-30]*	[20-30]*
Finanční závazky ručené aktivy ⁽¹⁾	15,9	15,9
Náklady na sociální plán v rámci kolektivní smlouvy	[70-80]*	[70-80]*
Náklady na připojištění důchodců ⁽²⁾	10,2	10,2

⁽¹²⁹⁾ Jde o povinnost zavedenou článkem L.321-13 zákoníku práce, který stanoví, že zaměstnavatel zaplatí odškodnění v případě propuštění každému zaměstnanci ve věku minimálně 50 let.

⁽¹³⁰⁾ Náklady na hospodářské oživení spádové oblasti zaměstnanosti ([0 až 10] (*) milionů EUR), náklady plynoucí z dohod o pracovním přerazení ([10 až 20] (*) milionů EUR), náklady na asistenční struktury a pomoc při pracovním přerazení známé pod názvem „mobilita“ ([0 až 10] (*) milionů EUR).

⁽¹³¹⁾ Náklady plynoucí z propuštění smluvních zaměstnanců společnosti SNCM s detašovaným pracovištěm v přidružených společnostech a zaměstnanců v dceřiných společnostech v likvidaci ([0 až 5] (*) milionů EUR) a náklady spojené se žalobami kvůli vypovězení pracovní smlouvy a žádostmi o přehodnocení pracovní smlouvy ([0 až 10] (*) milionů EUR).

⁽¹³²⁾ Ke dni 30. září 2005 provozovala společnost SNCM tři plavidla v rámci leasingu: vysokorychlostní plavidlo *Liamone* (vlastněné hospodářským zájmovým sdružením (GIE) Véronique Bail), *Danielle Casanova* (GIE Joliette Bail) a *Pascal Paoli* (GIE Castellane Bail).

⁽¹³³⁾ Předpoklady, z nichž tohoto ocenění vychází, jsou tyto:

- společnost SNCM vypoví leasingové smlouvy ke dni 30. září 2005, což znamená, že plavidla jsou vrácena příslušným majitelům (GIE) a SNCM přestane platit splátky za pronájem;
- nelze uplatnit opci konečné koupě;
- plavidla jsou prodána bankami úvěrujícími GIE ke dni 30. září 2005; čistý výtěžek z prodeje plavidel je věnován přednostně na splacení bankovních a daňových pohledávek.

	Hodnota pasiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota pasiva znalec Komise v milionech EUR
Náklady na likvidační řízení	4,7	4,7
Provozní ztráty z odstavení lodí ⁽³⁾	26,5	26,5
Vyrovnění s přednostními věřiteli	153,8	153,8
Závazky s preferenčním právem vymáhání ⁽⁴⁾	69,7	84,2
Náklady sociálního plánu nad rámec kolektivní smlouvy	[30-40]*	[30-40]*
Náklady spojené s vypovězením nejdůležitějších smluv o provozu	[10-20]*	[10-20]*
Dodatečné náklady spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu	48,7	48,7
Vyrovnění s nepřednostními věřiteli	170,9	181,1

Zdroje: zpráva Oddo-Hastings, zpráva odborného znalce Komise.

⁽¹⁾ Plavidla *Napoléon Bonaparte* a *Paglia Orba* slouží jako záruka u půjček, které sloužily k jejich financování.

⁽²⁾ Tato položka se týká zvyku, podle nějž se společnost SNCM zavazuje převzít část nákladů na zdravotní připojištění svých důchodců.

⁽³⁾ Až do ukončení likvidačního řízení. Ztráty spojené s odstavením lodí vycházejí z předpokladu vyplacení mezd za jeden měsíc. Zahrnují také náklady na odstavení plavidel v přímém vlastnictví, které nebyly odečteny z hodnoty aktiv. Tento náklad odpovídá nákladům na odstavení plavidel v přístavu v očekávání jejich prodeje.

⁽⁴⁾ Závazky s preferenčním právem vymáhání jsou zúčtovány následovně: rezervy na rizika a náklady (3,3 milionu EUR), dlouhodobé závazky k podnikům ve skupině (0,1 milionu EUR), provozní dodavatelé (28,6 milionu EUR), náklady na reprezentaci (23 milionů EUR), závazky k podnikům ve skupině a ke společníkům (7,8 milionu EUR), přechodné účty pasiv (6,9 milionu EUR).

258. Komise zaznamenává, že sociální pasivum je hlavním prvkem pasiva společnosti SNCM. Pokud jde o náklady na sociální plán v rámci kolektivní smlouvy, znalec Komise ověřil výpočtový vzorec pro všechny součásti plánu na základě namátkové kontroly a neshledal ani neobvyklosti, ani chyby. S ohledem na toto ověření Komise považuje částku [70 až 80] (*) milionů EUR, kterou francouzské orgány uvedly pro sociální plán v rámci kolektivní smlouvy, za přiměřenou.
259. Pokud jde o ztráty způsobené odstavením plavidel, Komise se domnívá, že odhad je opatrný s ohledem na právní předpisy, a to zejména na články L 622-10 obchodního zákoníku a 119-2 nařízení č. 85-1388 ze dne 27. prosince 1985, podle nichž by příslušný obchodní soud mohl společnosti SNCM přikázat, aby pokračovala ve své činnosti další dva měsíce s možností prodloužení na základě žádosti vnitrostátních orgánů a z důvodu svých závazků při zajišťování veřejné služby.
260. Znalec Komise neměl zvláštní výhrady, pokud jde o závazky s preferenčním právem vymáhání. Upravil ale částku 69,7 milionu EUR o částku 14,5 milionu EUR, která vznikla přepracováním položky aktiv „čistá finanční disponibilita“. Komise se domnívá, že toto přepracování je v souladu se změnami ohodnocení aktiv společnosti SNCM.
261. Pokud jde o náklady na sociální plán mimo rámec kolektivní smlouvy (kromě dodatečného odstupného za propuštění), znalec Komise se domnívá, že vyčíslení nákladů na právní spory by mělo být sníženo na [0 až 5] (*) milionů EUR místo částky [0 až 10] (*) milionů EUR uváděné francouzskými orgány. Ohledně tohoto bodu se Komise domnívá, že odborové organizace by sice jistě požádaly o překvalifikování smluv na dobu určitou na smlouvy na dobu neurčitou ⁽¹³⁴⁾, ale že do vyčíslení by měli být zahrnuti pouze ti zaměstnanci se smlouvou na dobu určitou, u nichž se tento postup dá předpokládat téměř s jistotou (což představuje 150 pracovníků se smlouvou na dobu určitou). Vezme-li se v úvahu hrubá měsíční mzda ve výši [2 000 až 2 500] (*) EUR s odstupným odpovídajícím devítiměsíčnímu platu u prvních [100 až 120] (*) pracovníků s pracovní smlouvou na dobu určitou a šestiměsíčnímu platu u [50 až 70] (*) dalších, vychází celková částka ve výši [0 až 10] (*) milionů EUR.

⁽¹³⁴⁾ Vzhledem k rozsáhlému a opakujícímu se užívání smluv na dobu určitou ve společnosti SNCM.

262. Pokud jde o čisté pasivum spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu, Komise se domnívá, že předpoklady, na nichž je postaven výpočet, jsou oprávněné, a to zejména kvůli smluvnímu formalismu sdružení ekonomického zájmu GIE, které omezuje možnosti nahrazení společnosti SNCM třetí stranou a podmiňuje daňové úlevy provozováním plavidel pod francouzskou vlajkou. Je také oprávněné, že právní riziko neplatí pro plavidla provozovaná v rámci leasingu, protože tato plavidla jsou prodávána bankami, které úvěrují GIE. V těchto souvislostech se Komise domnívá, že je oprávněné zohlednit finanční náklady převodu vzniklé mezi 30. zářím 2005 a dnem skutečného prodeje.

263. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že ke dni 30. září 2005 přednostní pasiva společnosti SNCM činila 153,8 milionu EUR a nepřednostní pasiva společnosti SNCM činila 181,1 milionu EUR.

iii) Zjištění nedostatečnosti aktiv

264. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že ke dni 30. září 2005 nebyla hodnota aktiv společnosti SNCM (to znamená 211,4 milionu EUR) dostatečná, aby mohlo dojít k vyrovnání s přednostními věřiteli (153,8 milionu EUR) a nepřednostními věřiteli (181,1 milionu EUR), což představuje celkovou částku ve výši 334,9 milionu EUR. Nedostatečnost aktiv proto dosahuje částky ve výši přibližně 123,5 milionu EUR.

c) Zohlednění řízení o vyrovnání pasiv

265. Komise rovněž posoudila argument francouzských orgánů a společnosti SNCM, podle nějž by stát jakožto majoritní akcionář mohl být vyzván k vyrovnání pasiv v případě likvidace podniku. Jedna ze zúčastněných stran, a to společnost CFF, napadla použitelnost vnitrostátní judikatury zmiňované francouzskými orgány na tento konkrétní případ. Společnost CFF se domnívá, že v případě judikatury odvolacího soudu ve městě Rouen ve věci *Aspocom Group Oyj* soudce odsoudil finskou mateřskou společnost k uhrazení odstupného zaměstnancům její francouzské dceřiné společnosti, protože toto odstupné, které nebylo nakonec vyplaceno, stanovil sociální plán na základě podnikové smlouvy schválené mateřskou společností.

266. Francouzské orgány odhadují, že celkové skutečné náklady, které by musel nést stát jakožto akcionář prostřednictvím společnosti CGMF, by k 30. září 2005 dosáhly výše 312,1 milionu až 361 milionů EUR. Podle stejných orgánů zohledňuje tento odhad zejména riziko, že by francouzský stát mohl být vyzván k „vyrovnání pasiv“, pokud by ho soud musel považovat za skutečného manažera společnosti SNCM, a riziko odsouzení státu k platbě dodatečného odstupného za propuštění propuštěným zaměstnancům. Francouzské orgány mají za to, že zmíněná rizika je nutno zahrnout do výpočtu skutečných nákladů případné likvidace společnosti SNCM.

267. Vystává proto otázka vyhodnocení všech skutečných nákladů, které by pravděpodobně musela uhradit Francie jakožto akcionář v případě soudní likvidace společnosti SNCM, aby bylo možno rozhodnout, zda by informovaný soukromý akcionář dal vzhledem k riziku odsouzení k uhrazení zmíněných nákladů a s ohledem na jejich rozsah raději přednost okamžitému prodeji své dceřiné společnosti za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, než aby toto riziko podstoupil.

268. Ve francouzském právu má správce konkurzní podstaty společnosti v likvidaci možnost podat žalobu ve věci odpovědnosti proti bývalému vedení společnosti, tzv. „žalobu na vyrovnání pasiv“, v rámci plánu záchrany společnosti, nuceného vyrovnání nebo konkurzního řízení⁽¹³⁵⁾.

269. Podání žaloby na vyrovnání pasiv vůči bývalým vedoucím manažerům společnosti v konkurzním řízení je odůvodněno nutností obnovit majetek společnosti, což je jedním z úkolů správce konkurzní podstaty.

270. Francouzské orgány zastávaly v řadě dopisů Komisi názor, že předpoklad odsouzení státu vnitrostátním soudcem k vyrovnání pasiv podniku, který řídí, je nejpravděpodobnějším scénářem a že tento předpoklad je nutno zahrnout do výpočtu skutečných nákladů v případě likvidace společnosti SNCM.

⁽¹³⁵⁾ Zákon č. 85-89 ze dne 25. ledna 1986 o nuceném vyrovnání a konkurzním řízení podniků kodifikovaný v obchodním zákoníku v článku L620-1 a dalších; zákon č. 2005-845 ze dne 26. července 2005 o záchraně, nuceném vyrovnání a likvidaci podniků kodifikovaný v obchodním zákoníku v článcích 620-1 až 670-8.

271. Společnost SNCM zaslala v písemných materiálech ze dne 28. února 2008 zprávu právní kanceláře Baker & McKenzie, která vyhodnocovala právní důsledky řízení o vyrovnání pasiv vedenému proti francouzskému státu. Zpráva dochází k závěru, že obchodní soud pověřený touto věcí by s velkou pravděpodobností rozhodl v tomto bodě o odpovědnosti státu a odsoudil by ho k uhrazení všech sociálních závazků společnosti SNCM.
272. Příslušné právní předpisy stanoví, že sociální závazky společnosti v likvidaci mohou být uloženy k uhrazení bývalým skutečným nebo zákonným vedoucím s výhradou kumulativního splnění čtyř podmínek.
- i) Uznání státu za skutečného nebo zákonného vedoucího podniku v konkurzním řízení
273. Zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie, kterou předala společnost SNCM, poskytla Komisi analýzu, jež dospívá k závěru, že [...] (*). Výše uvedená znalecká zpráva se snaží v souladu s příslušnou judikaturou⁽¹³⁶⁾ prokázat, že stát opakovaně [...] (*). Podle stejné zprávy stát údajně přijal [...] (*) rozhodnutí. Dále se zdá, že vedoucí orgány [...] (*) podnik. Stát také údajně [...] (*).
274. Komise shledává, že francouzské orgány ve svých písemných materiálech ze dne 28. března 2008 nevznesly výhrady [...] (*). V dopise ze dne 20. listopadu 2006 francouzské orgány samy uvádějí, že soudce [...] (*) podnik.
275. Komise nicméně zastává názor, že prohlášení francouzských orgánů ze dne 20. listopadu 2006 učiněné v rámci řízení o státních podporách nemůže samo o sobě stačit k právní jistotě, že by soudce považoval vnitrostátní orgány za skutečný řídicí orgán podniku přijímajícího předmětná opatření, a zejména ke stanovení míry pravděpodobnosti této možnosti.
276. Zejména pokud jde o kontroverzní rozhodnutí, není zdaleka prokázáno, že se konečné rozhodnutí státu výrazně vzdaluje od praxe státu při správě jeho účastí. Sama zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie připomíná existenci opakující se polemiky o míře žádoucího zasahování státu do správy jeho účastí a zmiňuje velmi rozsáhlou úlohu obecně hranou [...] (*).
277. Avšak příklady vnitrostátní judikatury uváděné francouzským státem a společností SNCM se takovéto situace přímo netýkají. Hlavní použité případy se týkají územní samosprávy a rozsudek ve věci BRGM ze dne 6. února 2001 se týká obchodního a průmyslového veřejnoprávního subjektu.
278. V každém případě není zdaleka prokázáno, že by stát jednající jako veřejná moc byl považován za skutečný řídicí orgán.
- ii) Existence jedné nebo více chyb v řízení podniku francouzským státem jakožto skutečným řídicím orgánem společnosti v konkurzním řízení
279. V tomto konkrétním případě Komise zjišťuje, že zpráva znalce společnosti SNCM uvádí na základě nevyčerpávajícího seznamu faktických podkladů řadu prvků, aby prokázala, že se stát [...] (*) dopustil chyb v řízení.
280. Zejména se uvádí, že se francouzský stát údajně dopustil chyb v investicích [...] (*) spojených se společností SNCM. Stát se údajně také dopustil mnoha chyb při řízení v oblasti rozsahu [...] (*) společnosti SNCM.
281. V dopise ze dne 30. dubna 2007 francouzské orgány označily riziko odsouzení státu za jeho odpovědnost za velmi vysoké vzhledem ke kritériím posuzování chyb v řízení ve smyslu článku L. 651-2 obchodního zákoníku.
282. Komise se opět domnívá, že toto prohlášení ze dne 30. dubna 2007 učiněné v rámci řízení o státních podporách nemůže samo o sobě stačit k právní jistotě, že by soudce usoudil, že se vnitrostátní orgány dopustily uvedených chyb, a zejména ke stanovení míry pravděpodobnosti této možnosti. Je tomu tak tím spíše, že francouzské orgány popírají samu existenci chyb v řízení, které jsou přesto nutné k vyvolání řízení o vyrovnání pasiv.

⁽¹³⁶⁾ Francouzská judikatura vyžaduje, aby skutečný manažer provedl *opakovaně aktivní kroky při správě* či řízení.

283. Ze zásadnějšího hlediska lze konstatovat, že se jak společnost SNCM, tak francouzské orgány ve velké míře odvolávají na velmi stará rozhodnutí v oblasti řízení. Zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie se tak zaměřuje na [...] (*), ke kterým došlo v roce 2000. Neváhá se odvolávat na zprávy Účetního dvora za účetní období 1993–1999. K hlavním uváděným chybám v řízení tak údajně došlo uprostřed devadesátých let minulého století. Avšak věřitelé společnosti SNCM byli o tomto způsobu řízení v okamžiku, kdy společnosti poskytovali úvěr, informováni. Přijímali tak implicitně riziko spojené s tímto druhem řízení společnosti. Nic nenaznačuje, že by stát mohl být za podobné situace volán účinně k odpovědnosti z důvodu vyrovnání pasiv.
284. Tyto údajné chyby v řízení lze navíc údajně vysvětlit politickými rozhodnutími orgány veřejné moci a nic opět nenaznačuje, že lze tato politická rozhodnutí označit za chyby v řízení ve smyslu judikatury v oblasti vyrovnání pasiv.
285. Zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie není dostatečně důvěryhodná, a to zejména když se domnívá, že situace společnosti SNCM je údajně přičitatelná chybám v externí komunikaci, kterých se dopustil francouzský stát při informování o situaci společnosti SNCM. Z této zprávy ve skutečnosti pouze vyplývá, že se francouzský stát zmínil o situaci, která již byla obecně známá. Chování francouzského státu se proto nepodobá chybě v řízení.
- iii) Zjištění nedostatečnosti aktiv
286. V tomto konkrétním případě Komise shledává, že zpráva kabinetu Oddo-Hastings zjišťuje nedostatečnost aktiv ve výši 134,4 milionu EUR ke dni 30. září 2005, vypočítanou jako rozdíl mezi na jedné straně hodnotou aktiv společnosti SNCM (190,3 milionu EUR) a na druhé straně hodnotou pasiv podniku (přednostní závazky oceněné na 153,8 milionů EUR a nepřednostní na 170,9 milionu EUR).
287. Komise výše odhadla nedostatečnost aktiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005 na 123,5 milionu EUR (viz 264. bod odůvodnění).
- iv) Existence příčinné souvislosti mezi chybami a zjištěnou nedostatečností aktiv
288. Podle francouzských orgánů může být řídicí orgán právnické osoby na základě článku L 624-3 obchodního zákoníku prohlášen za odpovědného, i když chyba, které se dopustil, je pouze jednou z příčin nedostatečnosti aktiv, a může být odsouzen k uhrazení všech nebo části sociálních závazků, přestože jeho chyba měla za následek pouze část z nich ⁽¹³⁷⁾. Podle francouzských orgánů by byl francouzský stát údajně nucen nést část odhadovanou na 85 % až 100 % zjištěné nedostatečnosti aktiv, to znamená 114,3 milionu až 134,4 milionu EUR.
289. Tato analýza nespočívá na žádném pevném základě. Je totiž velmi obtížné vidět v každém opatření, u nějž údajné chyby v řízení spočívají na rozhodnutích přijatých v devadesátých letech minulého století a které vyvolalo okamžité nadnáklady pro společnost SNCM, příčinu nedostatečnosti aktiv v roce 2005, když k tomu mezi oběma obdobími došlo k řadě dalších událostí.
290. Pokud se sice skutečně jeví, že neexistuje automatická vazba mezi výší odškodnění poskytnutého na základě vyrovnání pasiv a výší zhoršení pasiv vyvolaného chybou řídicího orgánu při řízení společnosti (za předpokladu jejího prokázání), znamená to také, že soudce může stanovit částku, ke které odsoudí řídicí orgán, na částku podstatně nižší, než činí zjištěná nedostatečnost aktiv ⁽¹³⁸⁾.
291. Avšak na rozdíl od toho, co se zřejmě domnívají francouzské orgány (a společnost SNCM), nic nenaznačuje, že by soudce pověřený vyrovnáním pasiv považoval předmětná rozhodnutí za tak vážná, že by odůvodňovala převedení podstatné části zjištěného pasiva na veřejné orgány. Podle šetřených tvrzení by se tak jednalo o rozhodnutí s protekcionistickým záměrem, která byla přijata v politickém rámci (a u většiny z nich dokonce před deseti roky), nebo o novější rozhodnutí, která byla přijata, aby zaměstnanci nemuseli zvyšovat produktivitu, nebo jako pokus o obnovení lepších sociálních vztahů.

⁽¹³⁷⁾ Rozsudek Kasačního soudu ze dne 30. listopadu 1993, č. 91-20.554, Bull. civ. IV, č. 440, s. 319.

⁽¹³⁸⁾ Viz zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie, s. 46 až 48.

v) Určení případného převzetí dodatečného odstupného za propuštění v případě vyhlášení konkurzu společnosti SNCM

292. Kromě nedostatečnosti aktiv by podle francouzských orgánů soudce s ohledem na judikaturu v této oblasti ⁽¹³⁹⁾ údajně s jistotou odsoudil francouzský stát k uhrazení dodatečného odstupného za propuštění (tzn. k částce od [200 až 210] (*) do [250 až 260] (*) milionů EUR). Podle francouzských orgánů by se celkové skutečné náklady, které by musel nést francouzský stát jakožto akcionář, pohybovaly od 212,1 milionu do 361 milionů EUR.
293. Francouzské orgány upřesňují, že v nedávných rozsudcích francouzské soudy odsoudily skutečný nebo zákonný řídicí orgán k převzetí kromě nedostatečnosti aktiv také dodatečného odstupného za propuštění, jehož výše byla vypočítána na základě sociálního plánu sestaveného podnikem před vyhlášením konkurzního řízení.
294. Francouzské orgány zejména uvádějí, že ve věci *Aspocomp* francouzská společnost *Aspocomp SAS*, která byla z 99 % dceřinou společností finské společnosti *Aspocomp Group Oyj*, podepsala dne 18. ledna 2002 podnikovou dohodu, již se stanovily podmínky odstupného v rámci sociálního plánu, který se týkal 210 zaměstnanců z celkového počtu 550. Tato dohoda pojednávala zejména o částkách vyrovnávacích a dodatečných náhrad a o podporách při dobrovolném odchodu. V návaznosti na změnu strategie skupiny se mateřská společnost *Aspocomp Group Oyj* dne 21. února 2002 rozhodla, že již nebude dále financovat svoji dceřinou společnost *Aspocomp SAS*, která se tak musela vyhlásit v úpadku. Toto rozhodnutí zabránilo *de facto* dceřiné společnosti splnit závazky přijaté v rámci podnikové dohody a vedlo k propuštění všech ostatních zaměstnanců.
295. V této souvislosti rozsudek odvolacího soudu ve městě Rouen potvrdil rozhodnutí pracovního soudu (*Conseil des Prud'hommes*) v Evreux, a odsoudil tak společnost *Aspocomp Group Oyj*, která z 99 % kontrolovala svou dceřinou společnost, k vyplacení: i) zaměstnancům, na něž se vztahovala podniková dohoda, veškerých vyrovnávacích a dodatečných náhrad stanovených v této jediné podnikové dohodě a také odškodnění za propuštění bez skutečných a závažných důvodů a ii) zaměstnancům propuštěným v rámci vyhlášení úpadku společnosti *Aspocomp* odpovídající náhrady. Soud se domníval, že nesplněním přijatých závazků se mateřská společnost zachovala nelояálně a jednala s lehkomyšlností hodnou pokárání.
296. Ačkoli Francie uvedla na podporu svých tvrzení rovněž rozsudek obchodní komory Kasačního soudu ⁽¹⁴⁰⁾ ze dne 19. dubna 2005, Komise nenalézá v tomto rozsudku žádný prvek, který by byl z hlediska této polemiky rozhodující. Kasační soud se totiž omezuje na zjištění, že se odvolací soud nevyjádřil s dostatečnou právní jistotou k rozdělení majetku mezi mateřskou společností a její dceřinou společností. Komise v každém případě shledává, že skutečnosti, které spadají do rámce judikatury ve věci *Aspocomp*, nejsou stejné jako v tomto konkrétním případě. V tomto konkrétním případě totiž nedošlo k tomu, že by společnost CGMF nesplnila svůj závazek vyplátit dodatečné odstupné za propuštění.
297. Je nutno zaznamenat, že jak společnost SNCM, tak francouzské orgány zřejmě přikládají význam skutečnosti, že sociální plán [...] (*). Je mimořádně pochybné, že by šlo [...] (*) považovat za chybu v řízení, za kterou by mohli zaměstnanci [...] (*) volat francouzský stát k odpovědnosti. I za nanejvýše nepravděpodobného předpokladu [...] (*), že by se francouzský stát mohl u zaměstnanců zavázat a přiznat jim nárok na odstupné hrazené státem ⁽¹⁴¹⁾, poskytnutí takového nároku by samo o sobě představovalo zvýhodnění poskytnuté podniku SNCM, a tudíž státní podporu, a to z podobných důvodů, jako jsou důvody uvedené níže ohledně opatření podpory pro jednotlivce ve výši 38,5 milionu EUR. Toto opatření mohlo totiž částečně uklidnit sociální vztahy v podniku.

vi) Závěr ohledně zohlednění řízení o vyrovnání pasiv

298. Není prokázáno s právní jistotou, že by francouzské orgány byly s dostatečnou pravděpodobností odsouzeny vnitrostátním soudem k odškodnění v rámci vyrovnání pasiv, a je ještě méně prokázáno, že by takové odsouzení přesáhlo zápornou cenu, za niž byla společnost SNCM „prodána“.

⁽¹³⁹⁾ Viz zejména dva rozsudky vynesené odvolacím soudem ve městě Rouen dne 22. března 2005: rozsudek č. RG 04/02549 ve věci *Aspocomp Group Oyj* a rozsudek č. RG 01/02667 – 04/02675.

⁽¹⁴⁰⁾ Cass. com., 19. dubna 2005, *Métaleurop*.

⁽¹⁴¹⁾ Nebo by při této příležitosti přijal závazek o odškodnění v případě budoucích rušení pracovních míst.

299. Je rovněž nutno zohlednit skutečnost, že údajným záměrem jednání francouzského státu, a to i za předpokladu, že by byl v tomto konkrétním případě špatným hospodářem, bylo chránit vnitrostátní průmysl a služby, včetně společnosti SNCM a jejích zaměstnanců, tím, že nemusely projít vývojem, který by mohl být sociálně přijatelný jen obtížně. I když veřejné subjekty včetně státu lze považovat za určitých okolností za skutečný řídicí orgán určitého podniku, nic ve skutečnosti nenaznačuje, že by šlo použít řízení o vyrovnání pasiv k pochopení politických rozhodnutí státu, a to zejména za podobných okolností. Tento případ je velmi vzdálen okolnostem věci *Aspo-comp*, která se této otázky vůbec netýkala.
300. Komise se v každém případě domnívá, že francouzské orgány se dnes nemohou odvolávat na minulá politická rozhodnutí, aby odůvodnily veřejné zásahy prováděné za účelem vyřešení důsledků zásahů předchozích. Tyto dva zásahy, tzn. vměšování v minulosti a nové zásahy veřejných orgánů, je naopak nutno analyzovat jako dvě kumulativní narušení hospodářské soutěže. Přijmout odpovědnost státu při vyrovnání pasiv by totiž znamenalo umožnit mu, aby uznáním, že se dopustil chyb při řízení podniku, odůvodňoval finanční vklad jako opatření, jež nepředstavuje státní podporu, což by mělo za následek nové narušení hospodářské soutěže. Stát by se v takovém případě odvolával na vlastní chyby v řízení, aby odůvodnil dodatečný finanční vklad, což by bylo v rozporu s obecnou zásadou, podle níž se nikdo nemůže odvolávat na vlastní chybu ⁽¹⁴²⁾.
301. Bylo by rovněž zcela umělé rozdělovat chování státu jakožto „špatného hospodáře“ (za předpokladu, že je to prokázáno) a chování státu, jenž zachraňuje podnik, který špatně spravoval. Chyba v řízení však není součástí běžného chování informovaného soukromého investora v tržním hospodářství. Mechanismus záchrany, který je od této chyby neoddelitelný, proto také nespadá do rámce tohoto chování.
302. Přijetí teorie francouzských orgánů a společnosti SNCM by kromě toho mělo za následek, že by se státu umožnilo poskytnout určitému podniku záruku úmyslným spácháním „chyby v řízení“, což je z hlediska disciplíny podpor zcela nepřijatelné.
303. V tomto konkrétním případě by chování, které podle teorie zastávané společností SNCM a francouzskými orgány údajně zavazuje stát, bylo ve skutečnosti chováním státu, jenž jedná jako veřejná moc a nikoli jako akcionář. Vzhledem k tomu, že informovaný soukromý akcionář by nepřijal rozhodnutí založená na těchto politických a veřejných ohledech, nelze riziko vyrovnání pasiv, které z těchto rozhodnutí vyplývá, zohlednit v rámci testu informovaného soukromého investora v tržním hospodářství ⁽¹⁴³⁾.
304. Francouzské orgány připomínají, že v rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnost ABX Logistics, Komise uvažovala o zohlednění skutečnosti, že „v některých výjimečných případech některé národní právní předpisy uvádějí, že se třetí osoby mohou obrátit proti akcionářům společnosti v likvidaci, zejména pokud lze uvažovat, že jsou akcionáři [vypuštěno ve znění rozhodnutí] a/nebo že se dopustili chyb v řízení“ ⁽¹⁴⁴⁾.
305. Komise ale připomíná, že pojem podpory je nutno posuzovat objektivně, a poznamenává, že rozhodnutí o zahájení řízení ve stejné věci upřesnilo, že „i za málo pravděpodobného předpokladu splnění všech podmínek vyžadovaných vnitrostátním právem ohledně odpovědnosti [...] by tato skutečnost přesto nevylučovala povahu státní podpory těchto zásahů ve prospěch dceřiné společnosti“ ⁽¹⁴⁵⁾.
306. V tomto konkrétním případě se Komise domnívá, že francouzské orgány nevyvrátily dostatečným způsobem pochybnosti Komise ohledně skutečnosti, že by se akcionář společnosti SNCM s dostatečnou jistotou vystavil zpochybnění své odpovědnosti.
307. Za těchto podmínek a při odmítnutí zohlednění dodatečného odstupného za propuštění (viz 225. bod odůvodnění a následující) dospívá Komise k závěru, že likvidace společnosti SNCM by pro francouzský stát nepředstavovala žádné náklady. Komise totiž soudí, že státu jakožto akcionáři nelze přisoudit náklady na likvidaci, protože vystavení akcionáře je vázáno na hodnotu jeho vkladu do základního kapitálu podniku.

⁽¹⁴²⁾ Rozhodnutí Komise 98/204/ES, bod 3.3.

⁽¹⁴³⁾ Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, *Německo v. Komise* (Gröditzer) (C-334/99, Sb. rozh. 2003, s. I-1139), odstavec 133 až 141, a rozsudek Tribunálu ze dne 28. února 2012, *Land Burgenland a další v. Komise* (spojené věci T-268/08 a T-281/08), odstavec 152 až 159.

⁽¹⁴⁴⁾ 208. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁴⁵⁾ Úř. věst. C 142, 11.6.2005, s. 2, 63. bod odůvodnění.

6.1.2.2. *Závěr*

308. Komise tak soudí, že soukromý investor by dal přednost méně nákladnému řešení, což znamená likvidaci společnosti SNCM. Komise proto dospívá k závěru, že záporná cena ve výši 158 milionů EUR představuje státní podporu.

6.1.3. **Kapitálový vklad společnosti CGMF ve výši 8,75 milionu EUR**

309. Ve svých připomínkách po rozhodnutí o zahájení řízení se francouzské orgány domnívají, že navýšení kapitálu ve výši 8,75 milionu EUR provedené francouzským státem proběhlo souběžně se vkladem soukromých investorů. Vysvětlují, že souběžnost posiluje minoritní podíl, který převzal francouzský stát, zatímco většinu prostředků poskytl trh. Kromě toho se domnívají, že míra výnosnosti vkladu státu ve výši [...] (*) % ročně představuje pro soukromého investora odpovídající výnosnost investovaného kapitálu v dlouhodobém horizontu. V informační zprávě ze dne 16. května 2013 se dále domnívají, že rizika spojená se zrušující doložkou jsou vyrovnána možností odkupu soukromými akcionáři.
310. Vklad státu je nyní nutno porovnat se vkladem soukromých nabyvatelů, tj. s částkou 26,25 milionu EUR. Jak bylo ale prokázáno v oddíle 6.1.2, vklad státu dosahuje výše 158 milionů EUR, ke kterým je nutno přidat 38,5 milionu EUR podpor pro jednotlivce a 15,81 milionu EUR vyplacených na základě plánu z roku 2002, jak bude prokázáno v oddílech 6.1.4 a 6.1.5.
311. Všechna opatření z roku 2006 jsou obsažena v memorandu o porozumění. Strany tohoto memoranda, tzn. společnosti CGMF, BCP a VT, se v tomto stejném dokumentu dohodly na vkladu ve výši 158 milionů EUR, záloze na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR a navýšení kapitálu ve výši 8,75 milionu EUR. V tomto konkrétním případě představují tato tři opatření jednu a tutéž transakci provedenou s cílem privatizovat společnost SNCM. Jak zdůrazňuje Tribunál v bodě 125 rozsudku ze dne 11. září 2012, „k tomuto kapitálovému vkladu [ve výši 8,75 milionu EUR] totiž došlo v rámci globálního memoranda o prodeji vzešlého z výhradního jednávání, kde vklady nabyvatelů představují protiplnění za tíživé závazky francouzského státu různým forem“. Tři výše uvedená opatření je proto nutno považovat globálně za vklad finančních prostředků do společnosti SNCM státem a porovnat je se vkladem soukromých investorů za účelem posouzení, zda jejich zásah byl či nebyl významný.
312. Na základě předcházejícího dospívá Komise k závěru, že vklad soukromých akcionářů, který představoval 10,6 % celkového vkladu, nelze považovat za významný.
313. Jak již bylo shledáno v 311. bodě odůvodnění, tři opatření tohoto konkrétního případu představují jedinou privatizační transakci. Komise se domnívá, že soukromé a veřejné kapitálové vklady lze proto považovat za souběžné.
314. Pokud jde o kritérium vkladů provedených za srovnatelných podmínek, Komise nejprve zaznamenává, že zúčastněné strany, tj. společnosti CCF a STIM, zpochybnilly významnou povahu soukromého zásahu, a zejména pak existenci srovnatelných podmínek mezi veřejnou investicí a soukromými investory z důvodu zrušující doložky.
315. Komise se domnívá, že podmínky tohoto navýšení kapitálu samy o sobě prokazují, že rizika nejsou pro soukromé a veřejné investory stejná. Existence a podmínky zrušující doložky postoupení společnosti prokazují samy o sobě, že v případě splnění podmínek uvedených v doložce není postavení soukromých investorů a veřejného investora z hlediska rizika stejné. Podle memoranda o porozumění mají soukromí investoři možnost se stáhnout a získat zpět svůj vklad v případě záporného rozhodnutí Komise, Tribunálu nebo Soudního dvora či v případě neobnovení pověření veřejnou službou. Tato poslední část zrušující doložky se týká jádra činnosti společnosti SNCM, a má proto pro stát o to větší negativní dopad. Společnost SNCM je totiž tradičním provozovatelem spojení mezi Korsikou a kontinentální Francií. Zhruba dvě třetiny její činnosti se uskutečňuje mezi Marseille a Korsikou v rámci pověření veřejnou službou. Zrušující doložka tak chrání soukromé investory před obchodním rizikem u většiny činností společnosti SNCM. Toto riziko nese ve skutečnosti pouze stát.
316. Uplatnění výše uvedené zrušující doložky by mělo na jedné straně za následek, že by společnost SNCM byla povinna vrátit soukromým investorům veškeré vklady nabyvatelů. Na druhé straně by společnost CGMF vlastnila znovu 100 % kapitálu společnosti SNCM v situaci, kdy by výrazně vzrostlo riziko likvidace a tím ztráty významné části veřejných investic.

317. Pokud jde o slib koupě soukromými akcionáři, společnost CGMF ho může využít pouze v případě, že se společnost SNCM ocitne v nuceném vyrovnání nebo konkurzním řízení. Uvedené potvrzuje, že v případě potíží nelze této opce použít a že rizika nese v zásadě společnost CGMF, to znamená francouzský stát. Komise se proto domnívá, že tento slib koupě nelze analyzovat jako protiplnění ke zrušující doložce.
318. Komise kromě toho nemůže přijmout tvrzení francouzských orgánů, podle nějž obsahovalo memorandum o porozumění řadu záruk chránících investici státu. Povinnosti uložené nabyvatelům totiž pro ně nepředstavují dodatečná rizika či omezení, která by je postavila do situace srovnatelné se situací společnosti CGMF. Cílem těchto povinností je pouze zajistit, aby během období, kdy soukromí nabyvatelé mohou uplatnit zrušující doložku, tito nabyvatelé nepřistoupili k žádné právní úpravě společnosti SNCM a uskutečňovali pouze úkony nutné pro provedení podnikatelského záměru a sociální dohody.
319. Kromě toho, a jak zdůrazňuje Tribunál v rozsudku ze dne 11. září 2012, pouhá analýza očekávané výnosnosti nestačí k závěru, že stát provedl investici za tržních podmínek, protože soukromí investoři a veřejný investor nesdílejí rizika vyrovnaným způsobem.
320. Opatření může být stále v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství i při nesplnění podmínky investice *pari passu*. V takovém případě by ale bylo nutno prokázat, že chování státu odpovídá tomu, jak by se v podobné situaci zachoval informovaný soukromý investor, například pomocí analýz *ex ante* výnosnosti investice. Avšak francouzské orgány nepředložily žádný důkaz provedení takovéto analýzy *ex ante*. Francouzské orgány se ve svých připomínkách pouze domnívaly *ex post*, že fixní míra odměny ve výši [...] (*) % by byla pro soukromého investora přiměřená, a použily k tomu srovnání s mírou výnosnosti francouzského státního dluhopisu OAT (Obligation Assimilable du Trésor) emitovaného státem, jehož výnosnost se v té době pohybovala mezi 3,72 % a 3,95 %. Neposkytly ale žádnou analýzu, která by prokazovala, že míra 10 % by byla pro soukromého investora přijatelná vzhledem k rizikům nesených státem, jako je například zrušující doložka nebo rizika spojená se situací podniku.
321. Hlavně se ale míra [...] (*) % vztahuje pouze na kapitálový vklad ve výši 8,75 milionů EUR a zmíněná analýza by musela zohlednit celkový vklad státu, se kterým stát v memorandu souhlasil. Jelikož se zápornou cenou ve výši 158 milionů EUR nebo se zálohou na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR není spojena žádná výnosnost, byla by míra výnosnosti celkové investice státu do společnosti SNCM v okamžiku její privatizace v roce 2006 zřetelně nižší než míra výnosnosti státního dluhopisu OAT. Z důvodu návazných rizik by soukromý investor v tržním hospodářství podobnou míru nepřijal.
322. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že nejsou splněna kritéria stanovená judikaturou, aby šlo rovnou vyloučit povahu podpory předmětného opatření. Komise se proto domnívá, že kapitálový vklad francouzského státu ve výši 8,75 milionu EUR poskytuje společnosti SNCM ekonomickou výhodu, protože tento vklad proběhl souběžně se vkladem soukromého kapitálu za podmínek, které nejsou ve smyslu judikatury Unie srovnatelné. Předmětné opatření proto představuje státní podporou podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

6.1.4. Opatření podpory pro jednotlivce (38,5 milionu EUR)

323. Francouzské orgány se domnívají, že toto financování představuje podporu pro jednotlivce, z níž podnik nemá žádný prospěch, a že se tak nejedná o státní podporu. Zúčastněné strany, společnosti CCF a STIM, napadaly označení tohoto opatření za podporu pro jednotlivce, protože se mimo jiné domnívají, že toto opatření může mít pro společnost SNCM nepřímé pozitivní důsledky.
324. Komise se domnívá, že na prokázání nepřítomnosti podpory ve prospěch zaměstnavatele nestačí skutečnost, že přímými příjemci podpory pro jednotlivce jsou jeho zaměstnanci. Tribunál totiž upřesňuje, že „[...] skutečnost, že přímými příjemci podpory pro jednotlivce jsou zaměstnanci, nemůže stačit k vyloučení existence podpory ve prospěch jejich zaměstnavatele“⁽¹⁴⁶⁾.

⁽¹⁴⁶⁾ Bod 137 rozsudku ze dne 11. září 2012.

325. Jak rovněž uvádí Tribunál v bodě 138 rozsudku ze dne 11. září 2012, „[k] přezkoumání, zda tyto podpory pro jednotlivce představují podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, je [...] třeba určit, zda společnosti SNCM vzniká nepřímé ekonomické zvýhodnění, jež jí umožňuje vyhnout se nákladům, které by normálně zatěžovaly její finanční zdroje, a zabraňuje tedy tomu, aby tržní mechanismy vedly ke svým přirozeným důsledkům“.
326. Komise dále zaznamenává, že podle memoranda o porozumění představuje toto opatření závazek státu vůči soukromým partnerům, že bude financovat „část nákladů spojených s případnými dobrovolnými odchody či vypovězením pracovních smluv (bez ohledu na jejich povahu) zvaných „na velkorysost“, které by doplnily částky všeho druhu, jež musí zaměstnavatel zaplatit (...)“. Jak zdůrazňuje Tribunál v bodě 145 rozsudku ze dne 11. září 2012, skutečnost, že jsou tyto podpory pro jednotlivce součástí memoranda „o prodeji“, nasvědčuje tomu, že z nich plyne zvýhodnění. Strany se k nim uchýlily, protože z nich mohly mít určitý prospěch.
327. Tyto podpory proto mohou ekonomicky zvýhodnit společnost SNCM tím, že jí umožňují nenést všechny náklady spojené s případným a budoucím odchodem některých zaměstnanců. Pokud stát zbaví podnik těchto nákladů, představuje to pro podnik zvýhodnění. Komise připomíná, že tato doplňková opatření sociální povahy mají za cíl usnadnit provádění plánů propouštění, které jsou nutné pro dosažení cílů podniku, a že tato opatření nevyplývají ze zákonné povinnosti. V tomto konkrétním případě prokazuje četnost sociálních konfliktů v rámci společnosti SNCM, že provádění sociálního plánu vyvolává téměř systematicky stávky a jiné akce odborů. Tato doplňková opatření sociální povahy představují bez pochyby pro společnost SNCM výhodu.
328. Komise proto zastává názor, že toto opatření představuje státní podporou podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

6.1.5. Zůstatek ve výši 15,81 milionu EUR vyplacený jako podpora na restrukturalizaci z roku 2002

329. Opatření z roku 2006 podstatným způsobem zvyšují částku podpory na restrukturalizaci posuzovanou v rámci plánu z roku 2002, jejíž výše dosahuje 69,29 milionu EUR a již lze analyzovat jako změnu plánu restrukturalizace a nákladů s ním spojených. Plán restrukturalizace totiž probíhal ještě v době, kdy se začalo uvažovat o privatizaci. Společnost SNCM ale dosáhla jeho cílů ohledně obnovení životaschopnosti. Tribunál upřesnil, že „[v] tomto ohledu je totiž třeba podotknout, že rozhodnutí z roku 2006 výslovně stanoví, že pokud bude plán z roku 2006 obsahovat prvky podpory na restrukturalizaci, měly by být tyto posuzovány společně s podporou na restrukturalizaci plánu z roku 2002 (...)“⁽¹⁴⁷⁾. Tribunál zdůrazňuje, že tato analýza byla provedena „oprávněně“. Částka ve výši 69,29 milionu EUR odpovídá částce ve výši 66 milionů EUR, jež byla poskytnuta v roce 2002 jako první část plánu restrukturalizace, a částce ve výši 3,29 milionu EUR podpory, jež byla poskytnuta v roce 2005 jako druhá část.
330. Z této částky podpory poskytnuté na základě plánu restrukturalizace z roku 2002 se částka 53,4 milionu EUR ve skutečnosti týká pověření veřejnou službou. Protože zákonnost této podpory potvrdil rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2012, musí Komise přezkoumat současně slučitelnost vlastní podpory na restrukturalizaci, tzn. částku 15,81 milionu EUR poskytnutou během restrukturalizace z roku 2002, a na základě pokynů z roku 2004 slučitelnost všech opatření z roku 2006.

6.2. PŘEZKUM SLUČITELNOSTI PODPOR NA RESTRUKTURALIZACI VYPLACENÝCH V ROCE 2002 A V ROCE 2006

6.2.1. Příslušné pokyny

331. Komise poznamenává, že plán restrukturalizace z roku 2002 byl přezkoumáván v rámci pokynů z roku 1999. Poznamenává rovněž, že nová opatření z roku 2006, která zahrnují plán z roku 2002, byla přijata po vstupu v platnost nových pokynů z roku 2004 a provedena před tím, než je Komise schválila.
332. V souladu s přechodnými pravidly stanovenými pokyny z roku 2004⁽¹⁴⁸⁾ vztahují se tyto pokyny na protiprávní podporu, jejíž část byla poskytnuta po jejich vstupu v platnost.
333. Jelikož opatření z roku 2006 představují podporu, spadají tak do rámce restrukturalizačních akcí zahájených v roce 2002 a je nutno je analyzovat s nimi jako celek. Slučitelnost všech těchto podpor bude proto analyzována v rámci pokynů z roku 2004.

⁽¹⁴⁷⁾ Bod 150 rozsudku ze dne 11. září 2012.

⁽¹⁴⁸⁾ Pokyny z roku 2004, odstavec 102 až 104.

6.2.2. Podnik v obtížích

334. Podnik je způsobilý pro poskytnutí podpory na restrukturalizaci, pokud ho lze označit za podnik v obtížích ve smyslu pokynů.
335. V tomto konkrétním případě Komise připomíná, že shledala dodržení tohoto kritéria jak v rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 o podpoře na záchranu společnosti SNCM ⁽¹⁴⁹⁾, tak v rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení plánu navýšení kapitálu na základě roční účetní uzávěrky společnosti SNCM za rok 2001.
336. Pro účely tohoto rozhodnutí Komise ověřila na základě účetní uzávěrky podniku za rok 2002, zda společnost SNCM tuto podmínku splňuje. Vlastní kapitál kromě předepsaných rezerv ⁽¹⁵⁰⁾ zůstával i v roce 2002 nadále záporný ve výši – 26,5 milionu EUR po schodku – 30,7 milionu EUR v roce 2001. Tato čísla představují více než poloviční snížení základního kapitálu podniku, přičemž více jak čtvrtina snížení připadá na období dvanácti měsíců po oznámení. Tím byla ověřena podmínka obsažená v bodě 10 písm. a) pokynů.
337. Kromě vývoje základního kapitálu Komise shledává, že:
- v období 2001–2002 se běžný hospodářský výsledek před zdaněním snížil z hodnoty -5,1 milionu EUR v roce 2001 na hodnotu -5,8 milionu EUR v roce 2002 a ke zmírnění čistých ztrát v roce 2002 došlo pouze díky prodeji některých plavidel;
 - schopnost samofinancování společnosti SNCM, která byla 39,2 milionu EUR na konci roku 2001, se na konci roku 2002 snížila na 35,7 milionu EUR;
 - čisté finanční závazky kromě leasingu se v období 2000–2002 zvýšily ze 135,8 milionu EUR na 144,8 milionu EUR;
 - finanční náklady (úroky a podobné náklady) se zvýšily ze 7,0 milionu EUR v roce 2000 na 9,503 milionu EUR v roce 2002.
338. Francouzské orgány ostatně Komisi potvrdily, že banky nadále odmítají půjčovat společnosti SNCM peníze kvůli jejímu zadlužení, a to přesto, že jim společnost SNCM nabídla jako záruku svá poslední plavidla nezatížená hypotékou nebo podobnými břemeny.
339. Smlouva o pověření veřejnou službou na této analýze nic nezměnila. Tato smlouva měla sice ve spojení s úspěšně provedeným plánem restrukturalizace umožnit společnosti SNCM dosáhnout v dlouhodobém výhledu kladných provozních výsledků, zůstává ale skutečností, že akutní nedostatek vlastních finančních prostředků, rostoucí zadlužení a náklady na prováděcí opatření restrukturalizačního plánu by musely společnost SNCM přivést za určitou dobu do stavu platební neschopnosti.
340. Jelikož období restrukturalizace trvalo od roku 2002 do roku 2006, je nutno ověřit, zda společnost SNCM splňovala tuto podmínku po celé toto období, a zejména v okamžiku rozhodnutí o nových vkladech veřejných prostředků.
341. Rozhodnutí z roku 2003 shledalo, že společnost SNCM splňovala toto kritérium za účetní období 2001 a 2002 ⁽¹⁵¹⁾.
342. Nyní je nutno ověřit, zda společnost SNCM splňovala stále tuto podmínku v účetních obdobích 2003 až 2005, což je poslední úplné účetní období před zavedením nových opatření z roku 2006 ohledně privatizace společnosti SNCM.

⁽¹⁴⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 5.

⁽¹⁵⁰⁾ Zákonné rezervy jsou náklady zaúčtované podle daňových předpisů.

⁽¹⁵¹⁾ 209. až 297. bod odůvodnění.

343. Jak již bylo uvedeno v 73. bodě odůvodnění a následujících, situace společnosti SNCM se v roce 2004 a 2005 prudce zhoršila. Běžný výsledek hospodaření společnosti SNCM tak dosáhl částky – 32,6 milionu EUR v roce 2004 a částky – 25,8 milionu EUR v roce 2005. Pokud jde o čistý výsledek, dosáhl v roce 2004 částky – 29,7 milionu EUR a v roce 2005 částky – 28,8 milionu EUR. Vlastní kapitál v roce 2005 (– 1,7 milionu EUR) vykázal oproti roku 2004 snížení o 25,5 milionu EUR. Toto snížení odpovídá více než poloviční ztrátě základního kapitálu, přičemž více než čtvrtina připadá na období posledních dvanácti měsíců. Tím byla ověřena dostatečná podmínka obsažená v bodě 10 písm. a) pokynů z roku 2004.

344. Na základě předcházejícího se Komise domnívá, že společnost SNCM lze označit za podnik v obtížích ve smyslu pokynů z roku 2004.

6.2.2.1. Vlastní příspěvek

345. Podle bodu 43 pokynů se „výše a míra podpory musí omezit na úplné minimum restrukturizačních nákladů nutných k provedení restrukturalizace s ohledem na stávající finanční zdroje podniku, jeho akcionářů či společníků nebo obchodní skupiny, ke kterým náleží. Při posuzování tohoto aspektu bude vzata v úvahu jakákoli dříve poskytnutá podpora na záchranu. Od příjemců podpory se očekává, že k plánu restrukturalizace přispějí významným dílem z vlastních zdrojů, včetně prodeje aktiv, která nejsou nezbytně nutná pro přežití podniky, nebo z vnějších zdrojů za tržních podmínek. Toto přispění bude svědčit o tom, že jsou hospodářské subjekty přesvědčeny o možnosti opětovné životaschopnosti daného podniku. Takové přispění musí být skutečné, tj. opravdové, bez všech očekávaných budoucích výnosů, jako je peněžní tok, a musí být co nejvyšší“.

346. V bodě 44 pokynů je upřesněno, že „následující příspěvky⁽¹⁾ na restrukturalizaci bude Komise za normálních okolností považovat za přiměřené: alespoň 25 % v případě malých podniků, alespoň 40 % u středních podniků a alespoň 50 % u velkých podniků. Za výjimečných okolností a v případě zvlášť závažných problémů, které musí členský stát prokázat, se Komise může spokojit i s nižším příspěvkem“.

347. V bodě 7 pokynů je rovněž upřesněno, že „je vhodné znovu a jasněji potvrdit zásadu, že toto přispění [významný příspěvek příjemce k restrukturalizaci] musí být skutečné a nesmí obsahovat žádný prvek podpory. Příspěvek ze strany příjemce má dvojitý význam: na jedné straně vyjadřuje, že subjekty na trhu (vlastníci, věřitelé) jsou přesvědčeni o tom, že se podnik může v přiměřené lhůtě stát opět životaschopným. Na druhé straně je tento příspěvek zárukou toho, že je podpora na restrukturalizaci omezena na minimum nutné k obnovení životaschopnosti, což snižuje narušení hospodářské soutěže. [...]“.

348. Judikatura rovněž zdůraznila, že vlastní příspěvek musí vyjadřovat, že subjekty na trhu jsou přesvědčeny o tom, že obnovení životaschopnosti je proveditelné⁽¹⁵²⁾. Komise zdůrazňuje, že tento požadavek je mimořádně důležitý v případě společnosti SNCM kvůli situaci, v níž se nacházela od roku 2002. Komise připomíná, že původní restrukturalizační opatření z roku 2002 nevedla k očekávaným výsledkům. Některá z nich nebyla dodržena nebo nebylo dosaženo jejich cílů (viz 351. bod odůvodnění). Protože společnost SNCM nebyla schopna provést v celém rozsahu tato první restrukturalizační opatření, její ekonomická a finanční situace se počínaje rokem 2004 nadále zhoršovala (viz 73. až 75. bod odůvodnění).

349. V roce 2002 dosáhly náklady na restrukturalizaci výše 46 milionů EUR. Pokud jde o opatření z roku 2006, Komise se domnívá, že výše nákladů na restrukturalizaci odpovídala částce podpory⁽¹⁵³⁾ ve výši 202,5 milionu EUR, ke které je nutno přičíst navýšení kapitálu soukromými partnery, tzn. částku 26,25 milionu EUR, což dává celkovou částku ve výši 274,8 milionu EUR. Vlastní příspěvek se skládá z částky 42,385 milionu EUR za čistý prodej aktiv a z částky 26,25 milionu EUR v podobě navýšení kapitálu soukromými partnery, což představuje celkový vlastní příspěvek ve výši 68,635 milionu EUR. Při zohlednění nových opatření z roku 2006 tak vlastní příspěvek dosahuje výše 25 %, zatímco pokyny vyžadují příspěvek ve výši nejméně 50 %. Komise upřesňuje, že francouzské orgány neuvedly žádné výjimečné okolnosti a zvlášť závažné problémy, aby se Komise mohla spokojit s nižším skutečným vlastním příspěvkem. Komise se v každém případě domnívá, že v tomto konkrétním případě neexistují žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly sníženou míru vlastního příspěvku vyžadovaného pokyny z roku 2004.

350. Komise proto zastává názor, že vlastní příspěvek společnosti SNCM k restrukturalizaci je z hlediska ustanovení pokynů nedostatečný.

⁽¹⁵²⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2010, *Frucona Košica v. Komise*, T-11/07, ve Sb. rozh. dosud nezveřejněno, body 244 a 245.

⁽¹⁵³⁾ Opatření z roku 2006 spočívají v privatizaci společnosti SNCM.

6.2.2.2. Obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu

351. V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnosti o obnovení životaschopnosti společnosti SNCM v dlouhodobém výhledu, a to zejména z těchto důvodů:

- společnost SNCM neuvažovala o zrušení všech svých ztrátových činností;
- úspěch plánu restrukturalizace úzce závisel na přidělení pověření veřejnou službou mezi Marseille a Korsikou na období mezi 1. lednem 2007 a 31. prosincem 2012;
- nebyly dodrženy prognózy snížení počtu zaměstnanců plavících se na lodích stanovené v plánu z roku 2002 a nebylo dosaženo zvýšení produktivity o 10 %;
- snížení počtu zaměstnanců o 400 pracovních míst vyjádřených v ekvivalentech plného pracovního úvazku nebylo dostatečné stejně jako opatření na zvýšení produktivity stanovené v plánu z roku 2006, a to kvůli odchylkám oproti plánu z roku 2002.

352. Francouzské orgány odpověděly, že změna akcionářů a provedení tří opatření privatizačního plánu umožní společnosti SNCM rozvíjet svou činnost na zdravém základě, a že ztrátovost některých odvětví její činnosti tak není ničím, co by nešlo napravit.

353. Komise zjišťuje, že opatření stanovená plánem restrukturalizace z roku 2002 nemohla být provedena do konce, což vedlo k prudkému zhoršení výsledku hospodaření společnosti v roce 2004 a 2005. V roce 2006 zvýšení obrátu o 20 milionů EUR a navýšení vyrovnání za veřejnou službu o 9 milionů neumožnily ozdravení provozního výsledku, protože růst cen pohonných hmot a zvýšení provozních nákladů značně převýšily prognózy. Znalec Komise zjistil, že několik událostí ⁽¹⁵⁴⁾ výrazně zpomalilo provádění podnikatelského plánu nabyvatelů společnosti, a na tomto základě dospěl k závěru, že nahromaděné ztráty mohou být podstatně vyšší, než se na rok 2007 původně předpokládalo.

354. Komise se proto domnívá, že odpovědi francouzských orgánů neodstranily všechny její pochybnosti. Vázat totiž obnovení životaschopnosti na přidělení pověření veřejnou službou na období 2007–2013 a na provedení tří opatření privatizačního plánu, jehož zákonnost a slčitelnost s vnitřním trhem nebyla zatím potvrzena, se jeví jako riskantní. Věrohodnost plánu obnovení životaschopnosti podniku v dlouhodobém výhledu přepokládá přinejmenším, že zvolené předpoklady jsou realistické. Avšak v tomto konkrétním případě závisí úspěch plánu téměř výlučně na tom, že dojde k hypotetickým událostem, na které společnost SNCM nemá žádný vliv. Vzhledem k finanční situaci společnosti SNCM v dotčené době si Komise dále klade otázku o jejích schopnostech financovat nutné obnovení některých jejích trajektů. Francouzské orgány toto obnovení přitom uvádějí jako krok, který umožní dosáhnout cíle obnovení životaschopnosti.

355. Komise proto zastává názor, že není splněna podmínka obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu stanovená pokyny.

6.2.2.3. Zamezení narušení hospodářské soutěže (vyrovnávací opatření)

356. Zrušené rozhodnutí z roku 2008 uvádělo čtyři vyrovnávací opatření:

- uzavření dceřiné společnosti Corsica Marittima (82 000 cestujících v roce 2000), která zajišťovala spojení mezi Itálií a Korsikou, a tedy odchod skupiny SNCM z trhu dopravní obslužnosti mezi Itálií a Korsikou;
- téměř úplný odchod společnosti SNCM ze spoje mezi Toulonem a Korsikou, tedy z trhu, který v roce 2002 představoval ne méně než 460 000 cestujících;

⁽¹⁵⁴⁾ Viz Stephensova zpráva, *Etude sur la restructuration de la compagnie maritime SNCM* (Studie restrukturalizace námořní společnosti SNCM), s. 85 odst. 3: zahájení pověření veřejnou službou v červenci roku 2007 místo v lednu, řada sporů se společností CFF atd.

— omezení nabídky celkového počtu míst a rotací zajišťovaných od roku 2003 každoročně společností SNCM, a to zejména na spoji mezi Nice a Korsikou;

— prodej čtyř plavidel.

357. Komise připomíná, že uvedená opatření navrhly francouzské orgány vzhledem k podpoře ve výši 15,81 milionů EUR, což je částka, která odpovídá výši podpory na restrukturalizaci poskytnuté v roce 2002.
358. Po zrušení rozhodnutí z roku 2008 rozsudkem ze dne 11. září 2012 přesahuje nyní celková výše podpory částku 210 milionů EUR. Komise zastává názor, že její pochybnosti nemohly být odstraněny z následujících důvodů.
359. Pokud jde o prodej čtyř pravidel, s nimiž počítala restrukturalizace z roku 2002, Komise zaznamenává, že tato postoupení byla částečně vyrovnána dodáním plavidla Danielle Casanova v červnu roku 2002 a smíšených plavidel Paglia Orba a Pascal Paoli v roce 2003.
360. Pokud jde o uzavření společnosti Corsica Marittima, v bodě 40 pokynů je zejména upřesněno, že „[o]dpisy a ukončení ztrátových činností, které by bylo v každém případě nutné pro obnovení životaschopnosti podniku, nebude za účelem posouzení kompenzačních opatření považováno za snížení kapacity nebo omezení působnosti na trhu“. Uzavření společnosti Corsica Marittima, která byla ztrátová od doby svého založení v roce 1990, nelze proto označit za vyrovnávací opatření, ale spíše za opatření, jež se podílí na obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu.
361. Stejně uvažování platí také pro dopravní obslužnost mezi Korsikou a Nice. Komise zaznamenává, že společnost SNCM má minoritní podíl na trhu, zatímco společnost Corsica Ferries France má 70 % podíl na trhu⁽¹⁵⁵⁾. Podle Stephensovy zprávy je po přepravě z Nice silná poptávka, a to zejména v hlavní sezóně. Poptávka po přepravě na tomto spoji existuje ostatně i mimo hlavní sezónu. Přesto běžný výsledek na tomto spoji vykazoval v období 2004–2007 ztrátu. Toto opatření proto nelze označit za vyrovnávací, ale spíše za opatření, jež přispívá k obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu.
362. Komise rovněž zaznamenává, že přeprava cestujících mezi Korsikou a přístavem města Toulon výrazně vzrostla a zvýšila se z 200 000 cestujících v roce 1999 na téměř 1 milion v roce 2007⁽¹⁵⁶⁾. Téměř úplný odchod společnosti SNCM z tohoto spoje by proto šlo označit za vyrovnávací opatření. Komise ale bere na vědomí, že z hlediska počtu cestujících představuje spoj mezi městem Toulon a Korsikou pro společnost SNCM nejméně důležitý spoj.
363. Pokud by toto opatření bylo přesto označeno za vyrovnávací, Komise zastává názor, že by bylo výrazně nedostatečné. V bodě 40 pokynů se totiž uvádí, že „[o]patření musejí být úměrná rušivým účinkům podpory (...)“. Jak již bylo připomenuto v 341. a 342. bodu odůvodnění, Komise zjišťuje, že předmětná opatření navrhly francouzské orgány vzhledem k podpoře ve výši 15,81 milionů EUR, což je částka, která odpovídá výši podpory na restrukturalizaci poskytnuté v roce 2002. Jelikož ale celková částka podpory nyní dosahuje přibližně výše 218 milionů EUR, Komise zastává názor, že navrhovaná opatření jsou nedostatečná vzhledem k narušení hospodářské soutěže vyvolanému poskytnutím těchto podpor.
364. Komise proto zjišťuje, že se nepodařilo odstranit pochybnosti ohledně označení těchto opatření, a to buď za vyrovnávací, nebo za opatření nutná pro obnovení životaschopnosti. V každém případě zůstávají navrhovaná opatření výrazně nedostatečná.
365. Francouzské orgány zdůraznily riziko monopolního postavení společnosti CFF v případě zániku společnosti SNCM. Komise se domnívá, že francouzské orgány neprokázaly dostatečným způsobem existenci tohoto rizika. Přeprava cestujících a nákladu mezi kontinentální Francií a Korsikou je totiž konkurenční trh otevřený všem provozovatelům působícím v oblasti Středozemního moře. Tento trh se rovněž vyznačuje neexistencí překážek vstupu. V každém případě není postavení společnosti Corsica Ferries takové, aby odůvodňovalo tvrzení o narušení hospodářské soutěže spornými opatřeními.

⁽¹⁵⁵⁾ Viz Stephensova zpráva, *Etude sur la restructuration de la compagnie maritime SNCM* (Studie restrukturalizace námořní společnosti SNCM), s. 96.

⁽¹⁵⁶⁾ Voy. Autorité de la Concurrence (úřad pro ochranu hospodářské soutěže), stanovisko č. 12-A-05 ze dne 17. února 2012, odstavec 124 a 125.

366. Vzhledem k předcházejícímu dospívá Komise k závěru, že navrhovaná opatření nesplňují kritéria uvedená v bodě 38 až 42 pokynů.

VII. ZÁVĚR

7.1. NESLUČITELNOST A VRÁCENÍ KAPITÁLOVÉHO VKLADU, KTERÝ FRANCOUZSKÉ ORGÁNY OZNÁMILY V ROCE 2002, A TŘÍ NOVÝCH OPATŘENÍ PROVEDENÝCH FRANCOUZSKÝMI ORGÁNY V ROCE 2006

367. Kapitálový vklad ve výši 15,81 milionu EUR, který francouzské orgány oznámily v roce 2002, a tři nová opatření, která provedly v roce 2006, tj. postoupení 75 % společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, které upsala společnost CGMF, a záloha na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch zaměstnanců společnosti SNCM, představují podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tyto podpory jsou neslučitelné s vnitřním trhem.
368. Komise připomíná, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999, musí být jakákoliv protiprávní podpora neslučitelná s vnitřním trhem získána od jejího příjemce zpět.
369. Pro účely tohoto zpětného získání francouzské orgány v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽¹⁵⁷⁾, připočtou navíc k výši podpory úroky z navrácení, které se účtují ode dne, kdy byla podniku předmětná podpora dána k dispozici, a to až do dne skutečného zpětného získání ⁽¹⁵⁸⁾.

7.2. NESLUČITELNOST A ZPĚTNÉ ZÍSKÁNÍ PODPORY NA ZÁCHRANU

370. V okamžiku, kdy opatření oznámená jako podpora na restrukturalizaci nesplňují podmínky slučitelnosti stanovené pokyny, je obvyklé vyvodit důsledky z této neslučitelnosti, pokud jde o podporu na záchranu schválenou společností SNCM francouzskými orgány, která byla předmětem rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002, a vynutit její zpětné získání.
371. Dne 19. listopadu 2002 předložily francouzské orgány Komisi kopie úmluv o zálohách uzavřených mezi společnostmi SNCM a CGMF s doklady o splacení zálohy společností CGMF společností SNCM dvěma bankovními převody provedenými 13. května a 14. června 2002.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kapitálový vklad ve výši 15,81 milionu EUR a tři nová opatření, která provedly francouzské orgány v roce 2006, tj. postoupení 75 % společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, které upsala společnost CGMF, a záloha na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch zaměstnanců společnosti SNCM, která provedla Francie v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU ve prospěch společnosti SNCM, představují protiprávní státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Francie je povinna získat od příjemců zpět podpory uvedené v článku 1.
2. K částkám, které je nutno získat zpět, se přičítají úroky počínaje dnem, kdy byly částky dány k dispozici příjemci, až do jejich skutečného zpětného získání.
3. Úroky se počítají ze základu složeného v souladu s kapitolou V nařízení (ES) č. 794/2004 a nařízením Komise (ES) č. 271/2008 ⁽¹⁵⁹⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.

⁽¹⁵⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁵⁸⁾ Viz čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999.

⁽¹⁵⁹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1).

Článek 3

1. Zpětné získání podpor uvedených v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.
2. Francie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Francie Komisi tyto informace:
 - a) celkovou částku (jistina a úroky), kterou je třeba od příjemce získat zpět;
 - b) podrobný popis již přijatých nebo plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;
 - c) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno podporu vrátit.
2. Francie bude Komisi informovat o vývoji vnitrostátních opatření přijatých s cílem vykonat toto rozhodnutí až do úplného zpětného získání podpor uvedených v článku 1. Na žádost Komise předloží Francie neprodleně informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace o částkách podpory a úroků, které již byly získány od příjemce zpět.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 20. listopadu 2013.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PŘÍLOHA

INFORMACE O OBDRŽENÝCH ČÁSTKÁCH, ČÁSTKÁCH K VRÁCENÍ A JIŽ VRÁCENÝCH ČÁSTKÁCH

Totožnost příjemce	Celková částka obdržené podpory v rámci režimu podpor (*)	Celková částka podpory k vrácení (*) (jistina)	Celková již vrácená částka (*)	
			Jistina	Úroky

(*) V milionech národní měny.